

BŐL

Délibáb

36. SZÁM

20
FILLÉR

100
OLDAL

WALLACE BEERY
BUDAPESTEN

RÁDIOMŰSOR
SZEPTEMBER 1-7-IG

etkek
isszel.
abás-
0.535,
er.

a 12.)

Az egész város olvassa
 a **VILÁGKÖNYVTÁR** új kötetét:
Strelisker: A felelőtlen ember

című regényét.

Mi a Világkönyvtár? A magyar könyvkiadásban olesóságával, elegáns kiállításával és izgalmas regényeivel szinte páratlanul álló könyvsorozat. Bizonyítja ezt a Világkönyvtár első hét kötetének hallatlan sikere is.

A siker magyarázata: a Világkönyvtár egy-egy kötetének kedvezményes ára:

BUDAPESTEN
48 fillér
VIDÉKEN
58 fillér

A világirodalom legkitünőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én. **Diszes kötésben** egy-egy kötet **288 oldal.**

A DÉLIBÁB egyedülálló kedvezménye előfizetői és olvasói részére. Vágja ki lapunk 96-ik oldalán lévő szelvényt és minden újságárusnál, minden dohánytözsdében átveheti fenti kedvezményes áron a **VILÁGKÖNYVTÁR** egy kötetét.

Eddig megjelent kötetek:

1. Kellermann : A Schellenberg testvérek	5. Wodehouse : Forduljon Psmithhez
2. Maurice Level : A tolvajok városa	6. Atherton : Mikor a köd eloszlik
3. Karin Michaelis : Az ügyvéd úr családja	7. Claude Farrere : A titkárkisasszony
4. Ph. Oppenheim : A fekete pásztor	

Közelebbi felvilágosítással szívesen szolgál lapunk kiadóhivatala Budapest, VII, Dohány ucca 12.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE:

A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusnál nem volna kapható) **ROMÁNIÁBAN: 20 LEI-ÉRT, SLOVA S. A. de Colp. ORADEA** Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN: 5 KC-ÉRT „Lipa“** Ujságiroda, Bratislava, Rózsa u. 8. **(AZ ÖSSZEG MINDKÉT HELYRE BÉLYEGBEN IS BEKÜLDHETŐ)**
 Párizsban bármely kötet ára Frs.3.- Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10 e28 Rue Quentín

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.
ROMÁNIÁBAN 1/4 évre 90 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea Bul. Reg. Ferdinand 46.
CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 évre 23 Kc., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Ruzová ul. 8.
 A kiadásunkban megjelenő művek csakis a fenti cégeknél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)
BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000. Tolnai Világlapja irodája: Rio de Janeiro Rua Genera Camara 19. Andar 9. Sala 14.

IX. évfolyam Budapest, 1935 augusztus 31

36. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 42 fill., félévre 6 P 30 fill., egy óra 1 P 14 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon 15 — 20 fillér. Ausztriában 40 Schilling, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 7 lei Olaszországban 20 fillér. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 42-3-39, 42-3-50.

MÉG TART
A NYÁR

ÍRÓK A TANYÁN

Irta:
ORBÓK ATTILA

Egy tehetséges fiatal magyar írónak, Simándi Bélának, aki *tanyai tanító*, az a gondolata támadt, hogy összeismerteti az írókat — a tanyai néppel. A bátor és okos kezdeményezést örömmel fogadták az illetékes körök és augusztus hó utolsó napjaiban egy sereg budapesti író utazik a hódmezővásárhelyi tanyákra, ahol a *gazdák két napon át vendégül látják őket*. Az ambiciózus, főként fiatal pesti írók két napra kiszabadulnak a *saját tanyájuk*, a füstös fővárosi kávéházak levegőjéből és módjukban lesz felfedezni azt a mélységes szakadékot, amely ma az irodalom és a nép között van. Mert senki sem tagadhatja, hogy *Budapest túlságosan elkülönült életet él az ország többi részétől és irodalmunk — különösen az az irodalom, amely az érdeklődés és a népszerűség első vonalában áll — főként „budapesti irodalom”, amelyik a főváros életét, szellemét és problémáit tükrözi vissza, sok esetben pedig csak a nagyvárosi életet, vagy éppen mindössze ötleteket, amelyek bárhol megszülehetnek...*

Mai irodalmunknak nagy betegsége, hogy *íróinknak alig van kapcsolata a néppel*. Az irodalom munkásait leginkább gazdasági okok arra kényszerítik, hogy a fővárosban tartózkodjanak, aminek következményeként mai irodalmunk — kevés alkotás kivételével — az úgynevezett „városi irodalom” szűk körére szorul. Nincsenek a nép, tehát a nemzet nagy problémáit felölő magyar alkotások manapság — nincsen regionális irodalmunk sem, ami egy-egy vidék sajátos lelkiségét tárná elénk, pedig a fővároson kívül még a magyarok milliói élnek, akiknek más az életük és mások a problémái, mint budapesti embereké. Aztán az irodalom ős forrása, a nagy meseköltő, az örök érzések megismerője mindig a nép volt; az őrzi meg az igazi nemzeti sajátosságokat, amelyeknek irodalmi megnyilatkozása nélkül nincsen igazi nemzeti irodalom, arról nem is szólva, hogy a *nép a nyelv legtisztább és leggazdagabb talaja, míg a fővárosok a nyelvorontás jészei*.

A népiesség helyett a *népieskedés* kapott lábra nálunk s a népet nem ismerő írók hamis képet festettek róla; a *magyar paraszt a mai színdarabokban és filmekben, de sokszor a regényekben és novellákban is torz figura*, ami nem válik dicsőségünkre. Pedig a földművelő magyar nép okossága, lovagias-

sága, nemes konzervatizmusa, páratlan vendégszeretete és ősi szokásai: *kimerítetlen témaforrás* — és bölcsessége az egész nemzetnek példamutató lehet. A világ minden nemzetének anekdótakincse hemzseg az olyan tréfáktól, amik az illető nemzet parasztjának együgyűségét, kapzsiságát, bántó elmaradottságát vagy kulturálatlanságát jellemzik. Az *anekdóták pedig sohasem hazudnak. A magyar parasztról szóló anekdóták fajlánk páratlan erőnyeit tükrözik vissza* — és boldog lehet az az irodalom, amelynek egy olyan nép adja az ezernyi színt, ötletet, kimeríthetetlen bölcsességet, csakis bátor, őszinte és nemes szívből fakadható *igaz humort*, mint a magyar.

Valahányszor a nép felé fordult az irodalom figyelme, egy csapásra hihetetlenül megtermékenyült s az őszinte népiességet a magyar olvasóközönség lelkes érdeklődéssel fogadta.

Bármennyire is szerény és látszólag kis jelentőségű a tanyai tanító-író kezdeményezése — a kétnapos írói kirándulás — minden művelt magyarnak örülnie kell, hogy *végre egy sereg pesti író figyelme a népre terelődik*, mert remélni lehet, hogy az első kirándulás után jön a második, aztán harmadik — s *divattá válik, hogy az írók nem elképzelésük, hanem személyes tapasztalataik alapján írjanak a népről, ami egyaránt javára fog szolgálni a népek és az irodalomnak*.

Kétféle irodalom van manapság: *életirodalom és ötletirodalom*, főként pedig — sajnos — az utóbbi, amely csak elképzelésekből vagy utánérzésekből táplálkozik. Az ötletirodalom mulattat, szórakoztat, felejteti gondjainkat, de végeredményében semmit sem ad, ami lelkünket, kultúránkat, ízlésünket gazdagítaná. Ezt csak az élet adhatja s az élet legigazabb kifejezője, a művészet s az összes művészet közül leginkább az *irodalom*. A tanyai látogatásban a magyar irodalomnak az *élet felé való fordulását* látjuk, hosszú idő után és reméljük, hogy *ezentúl egyre kevesebb olyan népies figurával fogunk találkozni a magyar színpadokon, hangosfilmekben, regényekben és novellákban, amelyek eselleg mulattatnak ugyan, de megfosztanak az önbecsülésünktől, jogos büszkeségünktől, mert ezek a figurák egész egyszerűen hamisak — és nem magyarok*.

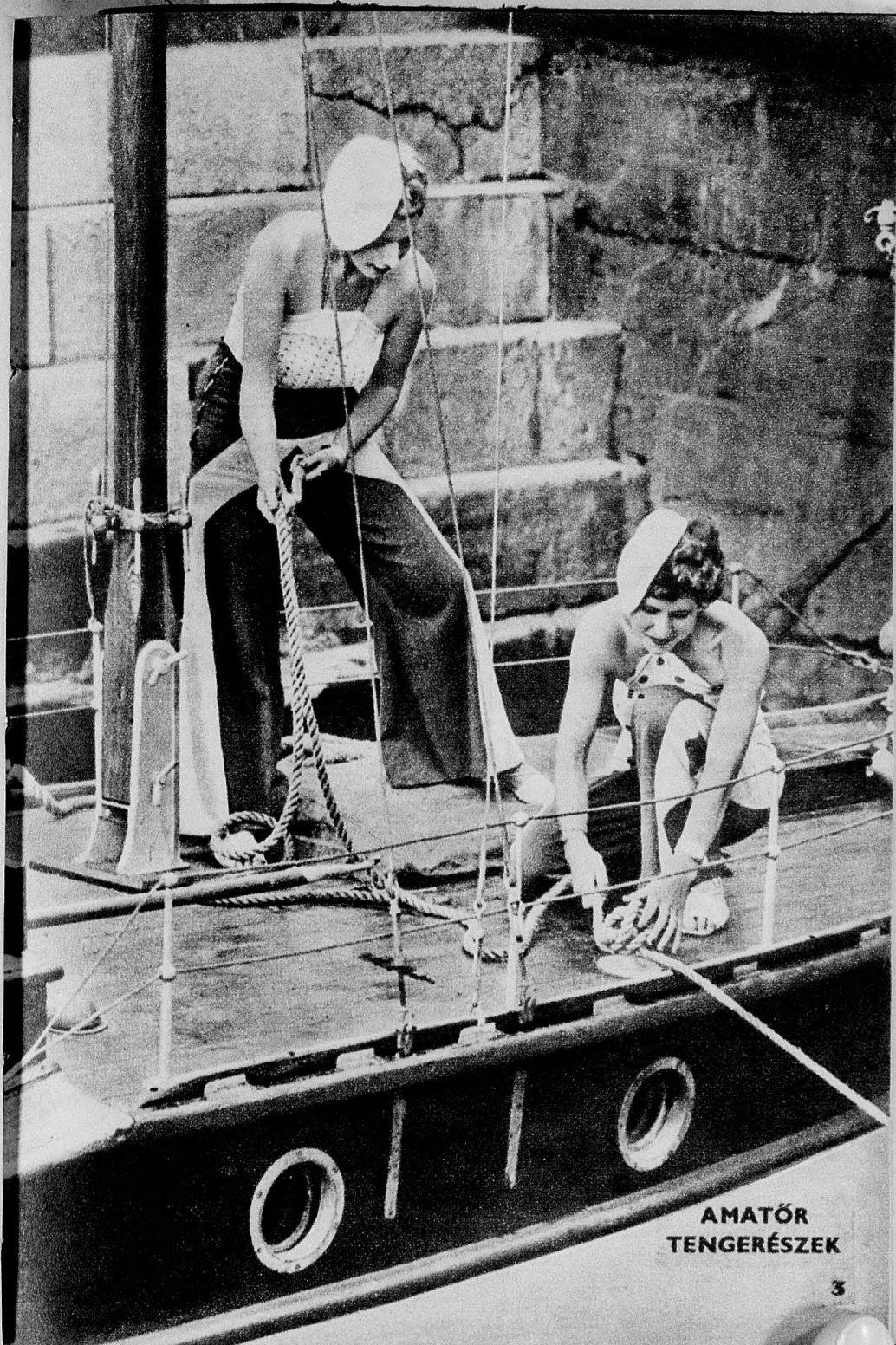
Irta:
ATTILA

páratlan
: kimerít
é az egész
. A világ
incse hem-
illető nem-
kapzsisá-
kulturálat-
óták pedig
parasztról
an erőnyel-
t az az iro-
ép adja az
tellen böl-
és nemes
t, mint a

ult az iro-
níhetetlenül
népiességet
érdeklődés-

tszólag kis
ezdeménye-
ás — min-
kell, hogy
ne a népre
gy az első
aztán har-
z írók nem
asztalataik
ránt javára
odalomnak
ság: élet-
pedig —
elképzelé-
áplálkozik.
órákozat,
lményében
áltúránkat,
k az élet
fejezője, a
közül leg-
ogatóásban
é való for-
reméljük,
an népies
gyar szín-
yekben és
ulattatnak
ülésüinktől,
a figurák
nem ma-

CIBAB

AMATŐR
TENGERÉSZEK

Tévedni emberi dolog

Fenyő Somának fűszerüzlete volt a Ranolder utcában. Bármily hihetetlenül hangzik is, ki kell jelentenünk, hogy az üzlet nem ment valami jól. Soma ép csak eltengődött valahogy.

Nagy volt a konkurrencia és óriási az adóteher. Hiába bizonyította szóban is, írásban is az adóközegeknek, hogy az üzlet pang, alig forgalmaz valamit, hogy az egész áruraktára hitelezett portékából áll — az adóközegek arra a rideg álláspontra helyezkedtek, hogy ez mind nagyon szép, de hát van egy csinosan berendezett saroküzlete aranyos címtáblával, két segéddel, ki fizessen adót, ha nem ő.

És volt még egy súlyos baj: Fenyő Somának hiányzott a forgatókéje.

— Meg kellene nősülnöd — mondogatták neki gyakran barátai — a feleséggel csinos hozományt is kapnál és abból fellendíthetné az üzletet.

Soma nem szerette ezeket az anyagias beszédeket. Idealista volt és minden alkalommal kijelentette, hogy neki hiába beszélnek, ő csak szerelemből fog nősülni.

De multak az évek és a forgatóké egyre jobban hiányzott. Körülbelül tízezer pengő kellett volna, hogy minden rendbejöjjön. Hosszas tépelődés után Soma egy napon közölte barátaival:

— A gazdasági válság ellen nem bírok tovább küzdeni. Igazatok van, megnősülök. Barátai csodálkoztak:

— De hiszen mindig azt mondtad, hogy csak szerelemből fogsz nősülni.

— Ezt most is fenntartom — szegezte le büszkén Soma — mindenesetre azonban csak tízezer pengőtől felfelé kezdek majd el szerelmes lenni.

És ez az alkalom nem is váratott magára soká. A házasságközvetítő, aki a dolgot kezébe vette, egy szép napon örömmel jelentette:

— Fenyő úr, megvan a tízezer pengős lány.

— Hogy hívják? — kérdezte Soma.

— Ejnye — csapott homlokára a házasságközvetítő, — a másik nevét majd mingyárt megmondom.

Kihúzott az irattárból egy dossziét, melynek fedelén ez a sokatmondó felírás volt:

HAJADONOK

5000-tól 10.000-ig.

Egy darabig lapozgatott benne, majd rámutatott egy fényképre.

Krepák Mariska — mert ez volt a tízezer pengős hajadon másik neve — csinos és fiatal volt a fényképen. Miután Soma megállapította, hogy a felvétel nem draggerrotípia, tehát jóval a hetvenes évek után készült, kijelentette, hogy hajlandó foglalkozni a dologgal.

A házasságközvetítő bemutatta a lány családjának, Soma csakhamar forró szerelemre gyulladt Mariska iránt és megkérte a kezét az apjától.

Az apa, egy bank személyzeti osztályának vezetője, foglalkozásához illő rezerváltsággal válaszolta:

— Jelentkezését tudomásul vettem és előjegyeztem. Addig is kérem, adja be ajánlatát írásban.

Soma boldogan hazament és még aznap este megírta az ajánlatot. Közölte ebben, hogy negyvenkét éves, minden káros szenvedélytől mentes. Virágzó fűszer- és csemegeüzlete van a Ranolder ucca legforgalmasabb pontján. Konkurrencia a közelben nincs, van néhány ezer pengő megtakarított pénzcsekkeje, adóssága nincs, soha nem is volt, az áruraktár az utolsó fillérig ki van fizetve és mindezek alapján nagyon boldog lenne, ha Mariska kezét elnyerhetné.

Ugyancsak aznap este megírta adófellebbezését is a IX/C kerületi adófelügyelőségnek, melyben ismételten leszögezte, hogy nyomorúságos kis üzlete a tönk szélén áll, a konkurrencia fojtogatja, vagyona nincs, lakásából a jövő héten kiteszik, két év óta nem fizetett boltbért és az üzletre naponta ráfizet. Az utóbbi időben már csak az tartja benne a lelket, hogy a csomagokat nem köti át spárgával és az így megtakarított összegekből tengeti sanyarú életét. Mindezek alapján lényeges adómréséklést kér.

Harmadnapra megkapta az adófelügyelőség döntését, hogy adóját az eddiginek háromszorosára emelték fel és ugyancsak megkapta Krepák úr válaszáat is:

„Hallja, maga hitvány csirkefogó, át ne lépje többé házam küszöbét, mert úgy kirúgom, hogy a lába sem éri a földet.”

Ilyen az élet! Az ember évekig küzd, dolgozik becsülettel, hogy révbe jusson, azután egyszer tévedésből összecserél két borítékot és kezdhet megint mindent előlről.

DÉCIBÁB

PEGGY BARWELL, A FIATAL, SZÉP, ANGOL IRÓNÓ BUDAPESTEN

Néhány napja érkezett Budapestre Peggy Barwell, a fiatal, szép angol írónő, aki utánozhatatlan finomságú mosolyával nézi el korareggeli látogatásomat és szíves kedvességgel beszél mindarról, ami csak érdekel vele kapcsolatban. Már pedig elég sok mindenre vagyok kíváncsi. Mindenekelőtt megkérdezem, mi hozta Budapestre.

— Társammal, illetve főnökömmel, Victor Katonával jöttem a maguk gyönyörű lövőrosába „felfedező útra.” Bizonyára ismeri Katona úr nagyszabású vállalatát a Cine-Plays-t, amely regényeknek és szindaraboknak filmstoriókká való alakításával foglalkozik és amely idegen tárgyú irodalmi műveket átangolosít, vagyis az angol nép ízléséhez idomít. Irodalmi sarkkutatóknak neveznek bennünket Londonban. Ezt a nevet azzal érdemeltük ki, hogy évek óta mi fedezük fel a legnagyobb sikerű regényeket, szindarabokat és filmszcenáriumokat a közönség számára. Budapestre kabalából jöttünk. Nagyon sok sikerünket köszönhetjük a magyaroknak. A külföldi, illetőleg az angliai magyar kolóniától eltekintve, mely velünk és nekünk dolgozik, nagyon sok magyarországi regényt, illetőleg szindarabot vittünk ki sikerrel Angliába...

Szőke fiatalember, Katona Viktor lép be a szobába. Beszélgetésünket most már hármában folytatjuk. Néha Katonával akaratlanul is magyarra váltjuk át a szót diskurzus közben. Egy ilyen alkalommal meglepéssel állapítom meg Peggy kisasszony mimikájából, hogy érti beszédünket.

— Igen, megtanultam magyarul néhány tucat szót, kifejezést. Hiszen rendszeresen fordítok magyar regényeket! Igaz ugyan, hogy nem magyarból, de azért természetesen mégis foglalkoztat a nyelv.

Megkérdeztem, hogy milyen regényeket fordított eddig magyar íróktól.

— Legutóbb Molnár Ferenc Zenélő Angyal-át ültettem át angolra. A könyvnek, mint mondhatnám minden magyar írásnak Angliában, nagy sikere volt.

Belemélyed a témába és érdekes indoklással magyarázza, hogy miért érnek el a mi írónk nagyobb sikereket odakint, mint a francia — legkiválóbb — művészek. Azon veszem észre magam, hogy nem is annyira azt figyelem, amit mond, hanem különlegesen szép arcának változatos kifejezéseiben gyönyörködöm. Önkéntelenül vetem fel neki a kérdést:

— Hogyan lehetséges, hogy egy ilyen fia-

Peggy Barwell
(Schäffer felv.)

DÉCIBÁB

tal nő minden örömét ezekben a komoly irodalmi dolgokban találja, hogyan lehetséges, hogy huszonhároméves korára előnyös külsejével járó társadalmi sikerekről való lemondásra nevelte magát és kizárólag az irodalommal törődik?

Óriás fekete szemével rámnéz és mosolyogva mondja:

— Messze vagyok ugyan még attól, hogy az emberek érdekesnek találják életrajzomat, néhány szóval azért mégis elmondom, milyen kalandos úton jutottam az irodalomhoz. Öt évvel ezelőtt, 18 éves koromban, éppen amikor iskoláimat befejeztem, nagyon gazdag szüleim egyik napról a másikra tönkrementek. Hirtelen kereset után kellett nézmem és miután gyermekkoromtól kezdve jól rajzoltam, elhatároztam, hogy festő, illetve rajzoló leszek. Félév után — sikereim ellenére, — rájöttem, hogy festészetből nem lehet megélni. Elhatároztam tehát, hogy filmszínész nő leszek. Két évig játszottam kisebb-nagyobb szerepeket különböző londoni filmvállalatoknál, de nagyon megúntam ezt a pályát, a semmitmondó szerepeknél sokkal jobban kezdett érdekelni a film titkos műhelyének világa. Minden érdeklődésem a scenáriumok technikája, születése felé fordult. Megpróbálkoztam magam is eggyel. Elfogadták. A sikeren felbuzdulva színdarabot írtam — először társszerzővel. — „Down was Theirs” volt a címe és — nevet rám hibátlan fogsorával, — nagy sikere volt annak

ellenére, hogy én játszottam a főszerepet!
— Milyen példányszámot ér el írásaival? — kérdezem.

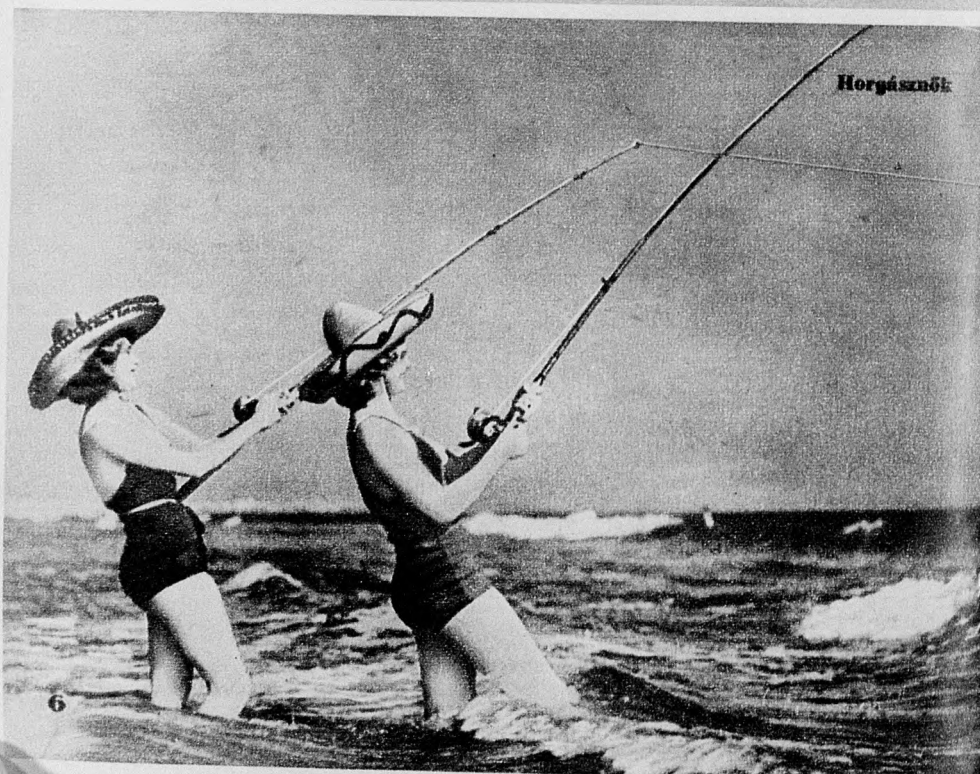
— Eddig minden regényem három kiadást ért el! Mostani regényemet is nagyon szeretném már befejezni, mert úgy érzem, ez még jobban meg fogja nyerni a közönség tetszését, ha ugyan szabad ilyen kijelentést tennie egy írónak. — Sajnos azonban, nincs időm dolgozni rajta, nagyon elfoglaltnak a Cine plays-szel kapcsolatos dolgok. Katona úr úgy találja, hogy csalhatatlan megérzéssel tudom kiválasztani azokat a filmtémákat, amelyek Angliában sikerre számíthatnak. Nekem kell tehát elolvasnom az összes külföldi regényeket és színdarabokat; én választom ki közülük azt, amelyet filmre alkalmasnak találok. Én írom át angol ízlés szerint azokat a témákat, amelyeknek levegője nem felelne meg a brit ízlésnek.

Nagy mozdulattal ugrik fel ülő helyzetéből, egyenesre húzza magát, tükörbe néz és temperamentumosan mondja:

— Sokat dolgozom, de hála Istennek, fiatal vagyok. Fiatal! Bírom a munkát. Bevalom, most Budapesten pihenni is szeretnék küssé, semmittevessel, világjáró fiatal lány módjára szeretném ezt a néhány napot eltölteni, de sajnos, ez nem fog menni. — Gyerekes mosollyal Katona Viktorra néz: a főnököm nagyon szigorú, itt is dolgoztam!

Nehéz lehet ezzel a nővel szigorúnak lenni.

Ráth Lili

szerepet!
írásaival?

om kiadást
yon szeret-
érezem, ez
közönség
kijelentést
ban, nincs
oglalnak a
k. Katona
megérzés-
filmtemá-
számíthat-
az összes
it; én vá-
mre alkal-
ízlés sze-
k levegője

helyzeté-
be néz és

nnnek, fia-
ít. Beval-
szeretnék
atal lány
napot el-
nenni. —
a néz: a
lgoztát!
nak lenni.
Ráth Lili

AZ IDEGEN ÉS A KISPÖRKÖLT

(Egy idegenvezető naplójából)

Vezeti: LENGYEL JÓZSEF

Csütörtök...

Ma megint egy magányos öreg angolhoz osztottak be. Nem szeretem a magányos idegent. Különleges kívánságai vannak, zavarba hozzák az embert a kérdéseikkel. Én nem szeretek hazudni, de muszáj valamit mondanom a kérdésekre. A multkor is egy német minden fejeletem után szemrehányóan nézett rám és kijavított. Minek kérdez, ha ő jobban tudja.

Az is dühösített, hogy szabadnapos lettem volna és megígértem Mancinak, hogy ma őt fogom végigvezetni a városon. Ez a leg-

újabb mániája. Hogy ő egyszer idegen akar lenni Pesten. Mancit szeretem és nagyon megsajnálom szegénykét. Nem bánom, bemutatnom neki a várost. Azt mondta, hogy teljesen úgy fog viselkedni, mint egy idegen és a végén borraivalót is fog adni. Mire két pofot ígértem neki. És most mehetek Mancit helyett egy öreg angollal nézni a várost.

Kellemes ember az öreg. Elhisz mindent. Nem sokat kérdez. Már-már teljesen bele-nyugodtam a helyzetembe, mikor visszajövet az Andrássy úton az Opera előtt megláttam Mancit a Karc síval. Azonnal megállítottam a taxit. Az öreg csodálkozott és szerényen megjegyezte, hogy idejövet már megcsodálta az Operát és ha őt kérdezték volna, nem építették volna be ezt a szép épületet a házak közé. Megnyugtattam, hogy legközelebb már más helyen fog állni és rohantam Mancihoz, az öreg utánam. Elismerem, hogy durván támadtam Mancira, mire ő hidegen hátat fordított és otthagytott. Az öregúr mosolyogva nézett Mancit után és annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy eddig Mancit volt a legszebb látmivaló Pesten.

Majd megvertem dühömben, pedig szép volt tőle, hogy elismerte a Mancit szépségét. Mert szép az a csirkefogó. Csak az nem szép tőle, hogy most biztosan bosszút akar állani, hogy nem mentem vele és azt a dög Karc sít cipeli magával.

Szórakozottan vezettem az öreget végig

Kedélyes
versenyfutás

Boldog vidám élet

a Dunaparton és megígértem neki, hogy ha jól viseli magát, elhozom este is és megmutatom neki, hogyan teszik tönkre a budai kivilágítás gyönyörű hangulatát a sárga füzérvilágítással. A korzón nem láttam Mancit.

Aztán újra taxiba ültünk és két óra alatt mindent megmutattam neki. Nagyon meg volt elégedve és kért, hogy maradjak vele este is. Bár nagyon szerettem volna Mancit felkeresni, de a nagy borraivalóra való kilátás elszédített és maradtam. Uzsonnázni a szigeten kötöttünk ki. Evés közben folyton beszéltem, dicsértem a nagy fákat, a bársonyos füvet, a remek levegőt, az uzsonnát, elmondtam a sziget történetét és mikor ott tartottam, hogy Rakovszkyt, a Közmunkatanács elnökét ki akarták buktatni, megjelent Mancsi Karcival és leültek a közelünkben. Mancsi sokáig nézett körül, míg leült. Tehát direkt olyan helyet keresett a bestia, ahonnan jól láthattam. Ő is engem. Az öreg is észrevette Mancit és örvendezve közölte velem, hogy a szép látványosság megérkezett, aminek nagyon örül, mert üdítőleg hat a gyomorműködésére, ha evés közben egy szép leányt szemlélhet. Nekem pedig az idegeimre hat, de megközelítően sem üdítőleg.

Mancsi rendel, Mancsi bugyborékolva nevet, Mancsi odahajol Karcsihoz, Mancsi súg, Mancsi úgy nevet, mintha kétértelműt mondott volna az a dög Karcsi, Mancsi tündetőleg nem néz ide és az öreg mosolyogva ropogtatja a kiflijét és bíztat, hogy mondjam csak tovább, hogy is volt azzal a Rakovszky fejedelemmel a XVII. században, akit a

szomszédos fejedelem, a Közmunkatanács ki akart verni birodalmából...

Most majd én verem ki ezt a Karcsit a szigetről!

Bocsánatot kértem az öregtől és átmentem Mancsihoz. Tüntető szívélyességgel fogad és az iránt érdeklődik, hogy az az öregúr talán az amerikai nagybácsi, aki milliós örökséget hagyott rám, hogy emiatt nem jöttem el hozzá és nem töltöm vele a napomat. Hát ez remek! Mintha nem tudná, hogy én vezető vagyok és ez az úr idegen. Tudja, de a vezetőikben ügylészik nem lehet bízni. Ezt már idegenektől is hallotta.

Már-már tettegességre került volna a sor, mikor az öregúr hangosan átkiáltott, hogy menjek vissza hozzá. Mit tehettem? Viszszamentem. De Karcsit észre sem vettem. Sem akkor, mikor mentem, sem akkor, mikor visszajöttem. Pedig jó barátok vagyunk.

Az öreg azzal a kéréssel lep meg, hogy ő már holnap reggel elutazik, s szeretné még uzsonna és vacsora közben megnézni a Hortobágyot, mert a szomszédja, Durrrham úr sok szépet beszélt róla és emlékül vitt onnan egy csikóst, nagyon jól mutat a szalónban a tükör alatt és ő is olyat akar.

Hosszas magyarázkodás következik, de az öreg lenéz, hogy nem hiszi el azt, hogy oda fél napig tart az út autón és a csikós egy élő ember karikással a fején és délibábbal a hóna alatt. Az a gyanúja, hogy Mancsi miatt nem akarok vele menni. Szerényen megjegyzi, hogy vigyük magunkkal a hölgyet is, talán mégis szerezhethet egy olyan csikóst, unokája nagyon örülne neki. Már szedi is a fényképeket elő. Gyönyörű gyerek — mondom minden meggyőződés

nélkül, — de a Hortobágyra csak holnap mehetünk és azt a hölgyet akkor se visszük magunkkal, mert az egy hűtlen teremtés. Hát akkor mit csinálunk? — kérdi ijedten, — hiszen én itt idegen vagyok és minden percem be van osztva borralalóval együtt.

— Mulatni megyünk — duhajkodtam el magam. Cigány! Cigány! Felderült az arca a cigány szóra. A sofőrnek jó hangosan be-
mondtam egy budai kiskocsmá címét — remélve, hogy Manci nem hallja meg, — és mi robogtunk is Buda felé.

Az öregnek minden tetszett. A bejáratnál a halastó, amelyben egy halszerű szürkeség feküdt mozdulatlanul a víz fenekén. Megnyugtattam, hogy ebből lesz a friss halászlé. Aztán a benszülöttek, akik csendesen iszogattak és néha-néha minden indokolás nélkül nagyot kiáltottak. Az asztalok között egy őz jött felénk, amitől nagyon megijedt az öreg. Nincs nálam revolver — rebegette, — ha tudtam volna, hogy ilyen vadonba kerülök, hoztam volna. Csak akkor nyugodott meg, mikor a vadállat megevett négy mignont, egy görögdinnyét és egy vargabélest.

Viszont én lettem nyugtalan, mert a kertajtóban megjelent Manci, a legnagyobb örömmre — egyedül. Rohantam hozzá. Manci! De ő olaszul válaszolt, hogy idegen itt és eltévedt. Rendben van — mondtam olaszul, — én idegenvezető vagyok és majd helyreigazítom — és ha nem engedelmessékedik, kinyomom a szemét. — De ezt már magyarul mondtam. Nevetett és leült hozzánk.

Az öreg csupa figyelem lett. Magyar ételeket akarok! — kiáltotta. — Rendeltünk neki egy kispörköltöt, míg magunknak egy szép libát apró kacsákkal körítve.

Gyönyörű sötétbordó pörköltöt tett a pincér az öreg elé. Mennyei mosollyal dőfte a villáját egy darab húsba és áhitattal vette a szájába. De a mosoly megfagyott az arcán, szemeiben a rémület ült ki, megrándult az egész teste, hörgő hangot hallatott és a darabka hús ismét láthatóvá lett, de már a földön. Gyöngyözött a homloka és elhalóan suttozta: mi volt ez? Ciankáli? Pörkölt — nyugtattuk meg mosolyogva. — Miért olyan erős? ... Egy kis paprika van benne — csicsergett Manci, — csak egye tovább, majd megszokja. — Nem! — ordított fel rémulten. — Akkor rendeljen más — ajánlotta és két kis körítés kacsát rakott a tányéromra.

Az öreg megsemmisülten ült, hangosan lélegzett, hűtötte a száját és rövid időn belül megivott két liter vizet, és búsan nézett le a földre, ahonnan egy kecses mozdulattal éppen akkor kapta fel az őzike a húsdarabot, jóízűen elnyelte és kérően nézett rá.

Az öreg elébe tette az egész tál pörköltöt s álmélkodva, de egyben megnyugodva nézte, hogy tűnik el a veszedelmes étel az őzike szájában. És csak azon csodálkozott, hogy még a száját is megnyalta utána.

Atól a jeges is
úszódresszben
jár

Dr. Dalnoki Viktor

(Leturay felv.)

Dr. Szedő Miklós

(Rozgonni felv.)

Szedő Miklósról kiderült, hogy orvosi praxist nyitott Budapesten. Ez a hír eszünkbe juttatja, hogy milyen érdekes összefüggések állanak fenn muzsika és orvostudomány között. Orvosok örök szerelmesei a zenének és énekesek, muzsikusok között viszont szép számmal akadnak, akik élénk érdeklődéssel viseltetnek a természet-tudományok iránt.

ORVOSOK ÉS A ZENE

AZ ÉNEKES, AKI BETEGET GYÓGYIT,
AZ ORVOSPROFESSZOR,
AKI WAGNERT VEZÉNYEL

Dr. Dalnoki Viktorról mindenki tudja, hogy ugyanolyan jó fogorvos, mint amilyen tehetséges énekes. Lenhossék Mihály, a budapesti egyetem világhírű anatómusa híres csellista, aki Bókay professzorral, a gyermekorvoslás hasonlóan nagynevű mesterével és Grosz Emillel, a zseniális szemésszel és brácsással, annakidején, mikor kicsit még fiatalabbak voltak, gyakran játszottak triót. A budapesti orvosoknak különben nagyon kitűnő zenekaruk van, amely a nyilvánosság előtt is szokott szerepelni. Akik hallották, azt mondják, hogy felveszik a versenyt a hivatalos muzsikusokkal.

Jendrassik, a néhány évvel ezelőtt elhunyt híres magyar belgyógyász soha nem hiányzott egyetlen hangversenyéről sem. Kitűnően zongorázott és maga is kisebb koncertdarabokat írt. Friedrich Kraus professzor, Németország legnagyobb élő belgyógyásza, egy hetvenéves, bécsi származású öregúr, kitűnő dirigens, aki egyszer egy jótékonyági ünnepen, a berlini operaházban Wagnert vezényelte. Kraus különben könyvet is írt a zene és a gyógyítás tudománya közötti összefüggésről. Kraus azt mondja, hogy bizonyos idegbetegségeknek nincs jobb, hatásosabb gyógyszere, mint a muzsika. Sajátságos módon: ő, a klasszikus zene imádója, ebben a vonatkozásban a dzsesszzenét föléhelyezi a klasszikus muzsikának.

Kraus azt mondja, hogy a dzsessz eredetileg a néger törzsek zenéje volt és pedig a mágusok, a primitív orvosok gyógyították ilyenformán betegeiket. Az egyhangú ritmus: szuggesztív, hipnotikus befolyást gyakorolt pácienseikre, akiket ilymódon a gyógyítás számára fogékonyá tettek. Kraus a modern dzsessz-muzsikában hasonlóan megnyugtató, idegzsongító hatást lát.

Volt egy híres dán orvos, Finsen, aki egyes megbetegedéseket a nap színeképek különböző alkotóelemeivel, a vörös, a sárga, a kék fénnel igyekezett gyógyítani. Ez a Finsen azt hirdette, hogy akár a színek, úgy a zenei hangok is megnyugtató, vagy izgató hatást gyakorolnak az emberi szervezetre, mintha csak megfelelően kiválasztott és adagolt gyógyszerekről volna szó. Hogy Finsennek igaza van, azt mindenki aláírja, aki a zene hangulata alapján valaha

is az
önm
CH
sőt a
Állít
san r
ségé
láttá
sibb
szól,
sosab
Char
bizon
hez,
hez
tanul
ligen
maga
egyfo
hajla
An

U
haj
Párk

DÉ

ZENE RÓGYIT,

ki tudja,
amilyen
a buda-
sa híres
gyermek-
erével és
ésszel és
csit még
tak triót.
nagyon
vánosság
allották,
rsenyt a

elhúnyt
hiány-
tűnően
koncert-
fesszor,
gyásza,
öregúr,
nyársági
Wagnert
t is írt
közötti
hogy
jobb,
muzsika.
s zene
szessz-
ikának.
eredeti-
pedig
fították
ritmus:
akorolt
ógyítás
modern
ugtató,

n, aki
épének
sárga.
Ez a
színek,
vagy
i szer-
válasz-
a szó.
ndenki
valaha

AB

is az érzések széles skáláját figyelhette meg önmagán.

Charcol, aki a század elején Franciaország, sőt a világ legnagyobb ideggyógyítója volt, azt állította, hogy egészséges embereket sajátosan megválasztott diszharmonikus zene segítségével meg lehetne őrizni. Charcol úgy látta, hogy a muzsika az emberi lélek legősibb és legmélyebben fekvő gyökeréhez szól, olyan nyelven, amely régiebb s hatásosabb, mint bármilyen mai nyelv. Hogy Charcol közel járhatott az igazsághoz, azt bizonyítja az a körülmény, hogy a zene értéséhez, élvezetéhez, a zenében való elmerüléshez igen sok embernél nem szükséges előtanulmány, zenei műveltség, talán még intelligencia sem. A zene az a nyelv, amelyet magasrendű és egyszerű szellemiségű ember egyformán megért, ha különben „muzikális” hajlandóságú.

Amerikában statisztikát csináltak arról,

hogy a különböző szellemi foglalkozással bírók között hány százalék a muzikális ember. Kiderült, hogy az ügyvédeknek mindössze 18%-a ért a muzsikához, a lelkipásztorok 23%-a zeneértő, a tanárok és tanítók 32% erejéig lelkesednek a muzsikáért, de mindent túlszárnyal az orvosok sorában lévő zenebolondok és aktív zenészek száma. Az amerikai orvosok és biológusok 70%-ában életszükségletüknek tartják a muzsikát.

Ez a statisztika is azt bizonyítja, hogy orvostudomány és zene között rejtett, misztikus összefüggések vannak. Talán úgy lehetne megfogalmazni a dolgot: a zenészen és az orvosban egyaránt foglaltatnak azok a tulajdonságok, amelyek szuggesztíven hatnak a másik emberre. És minden nagy orvos és minden nagy muzsikus sikerének titka tudvalevően: csodálatos, lenyűgöző szuggesztívítása.

Berend Pál

Ujjajta
hajdivat
Párizsban

DÉCIBA

A Délibáb megsúgja magának,

hogy ma — színházi körökben — a leg-
 ünnepeltebb, legreklamizottabb, éppen
 azért legirigyeltebb színésznő az, aki nem
 vágyott és nem kereste ezt az ünneplést
 és ezt a reklamizációt.

— ?? —

— A legtöbb sztár ugyanis rendszerint

„gondoskodott” arról, hogy tündököljék,
 vagy inkább, hogy reklámot kapjon.
 Szerepelt ebben a reklámjajtában mű-
 befelegség, botrány, átalátószerecséltenség,
 a mások bajának megfestése, bordalórés,
 fejbevert fagottista és összeszidott ház-
 mester.

— Igen — így a sztárok. — És ekkor
 jött egy sztár, aki mindezeket nem csi-
 nálta, aki nem beszélgetett magáról, nem
 adott esélyeket, nem jelent meg fantasztikus
 öltözetekben; visszavonultan —
 legalább is azt hitték, visszavonultan
 élt. — És erre megmozdult a reklám. —
 Eppen azért, mert nem akart beszélgetni
 magáról, annál többen beszéltek róla,
 annál titokzatosabb lett és minél sze-
 rényebb volt, a reklám annál inkább
 nem hagyta magát. — Csak azért is
 trunk róla — gondolták az újságírók. —
 És a csöndes sztárnak lett a leghangosabb
 sajtója. Neki jelent meg a legtöbb fény-
 képe a lapokban, lépjen-nyomon akár
 akarta, akár nem, verlék mellette a nagy-
 dobol. — Igen — végeredményben neki
 volt a legnagyobb reklámja. Az összes
 sztárok majd megpukkadtak a dühtől.
 Az egyik híres naiva nem is állhatta
 már meg, keserűen kifakadt:

— Hát persze, ilyen színésznővel,
 aki „stikében” csinálja magának a
 reklámot — nehéz konkurrálni. De ő na-
 gyon téved, ha ő azt hiszi, hogy a jövő
 szezonban nem leszek — még nálánál
 is csendesebb.

Somogyi Erzsébet a Balatonon
 (Solthay—Wellesz felv.)

DÉCIBÁB

Jeritza Mária férjhez ment Wluffield R. Sheehan filmgyároshoz.

— És az illető, tényleg olyan csöndes?

— Csöndesnek valóban csöndes, de ezzel szemben...

— ???!

— Igen, eltalálta. Minden nyilatkozat dacára állítjuk, hogy a nagylehetségű színész nő szíve hangosan dobog a szerelemtől.

— Nos és ki az illető, ki a szerencsés?!

— Annyit elárulhatunk, hogy nem pesti, hanem — budai és nem színházi ember, hanem — civil.

— Ha már szerelemmel kezdi, hogyan fogja folytatni?

— Ezúttal nem szerelemmel, hanem egy kedves epizód elmesélésével. — A Király-színház igazgatója tudvalevőleg a — Nemzeti után szabadon — sajtóteát adott a színházi hírlapírók tisztelőjére. Amilyen kimért, ünnepélyes volt a

Nemzeti teája, olyan barátságos volt ez az összejevetel. (Hiába, operetről volt szó.) Amikor a különben nagyon udvarias pincérek felszolgáltak a teát, valaki megjegyezte:

— Miért nem görölközték hozzá a teát?!

A Király-színház rendezője, Gaál Dezső a tréfás megjegyzésre komolyan válaszolt:

„Valóban kár — hogy ezt az ötletet nem adták hamarabb.“

— A sajtó-teának színészvendége is volt, Rátkai Márton személyében. — Amikor a népszerű „Marci” bejött a terembe nagy tapsot kapott. Egy baloldali, ne értsük félre, egy baloldalt ülő, újságíró megkérdezte:

— Melyik lapját?!

— Mire egy benfentes rákiáltott — a színészek lapjától.

— És valóban igazat mondott, mert Rátkai Márton, mint a Színészszevetség alelnöke jelent meg a teán. A Színészszevetségnek pedig lényeg van hivatalos lapja.

— A színházi fronton?!

— Először is be kell számolnom arról, hogy Németh Mária Ostendében egy óriási nézőközönség előtt lezajlott hangversenyen rendkívüli sikerrel szerepelt. Németh Mária most turnén van és mindenütt, ahol csak fellép, óriási sikereket arat. Belgium után Hollandiában hangversenyezik Németh Mária, aztán elegendő tesz „féli” szerződötési kötelezettségeinek.

— Egyébként a legnagyobb erővel zajlik az élet. Amikor ezek a sorok megjelennek, már valóban minden színházban megkezdődtek a próbák. — Bizonyos, hogy még egyfelől hadat üzennek a sztároknak,

Németh Mária Ostendében

addig valóságos harc lesz az idén a sztárok miatt. — Bizonyos, hogy több színház műsorterve felborul majd a sztárok miatt?!

— Hogyan?!

— A legtöbb sztárnak és pedig Darvas Lilinek, Dajka Margitnak, Titkos Ilonának, Makay Margitnak, Fejes Terinek, Gombaszögi Ellának két-három, sőt négy szerződése is van. Valóságos gond lesz tehát a sztárok idejének és a darabok bemutatási időpontjának összeegyeztetése.

— Ne törjék a fejüket ezen a színház-direktorok.

— Bizony. Addig is elmondom, hogy az összes sutfogások, amelyek a Magyar Színházi rendező eszéhez kombináltak, hamisak.

— Mi történt végeredményben?!

— Horváth Árpád autón Pestszentlőrinc akart menni Fedákhoz. Amikor az autóba beült, egyik kezével az ajtónak dőlt, a sofőr pedig udvariasságból becsapta az ajtót, de olyan szerencsétlenül, hogy a kitűnő rendezőnek mind a négy ujját összeroncsolta a hirtelen becsapódott ajtó.

— És milyen a rendező állapota?

— Bizony elég súlyos. Felkötött karal járhat csak, állandóan lázas és egy ideig nem vállalhat rendezést. — Helyette

tudvalevőleg most Lóránt rendezi a Fedák-darabot.

— Ki a Király Színház új sztárja?!

— Dán Ilonának hívják. Szőke. Nagyon szép nő. Gyönyörű hangja van. Mint második Alpár Gittát emlegetik a színháznál. Az elmúlt szezonban a bécsi Volksoper kótoratur primadonnája volt. Ott látta és hallotta Spitz igazgató és most leszerződött a pesti színházához. Az új primadonnának persze döntőfontosságú szereplést biztosítottak a színház egész szezonjában.

— Valami csemege?!

— A színházi szezon meglepetésszerű — válopörrel kezdődik.

—?!

— Nem a színpadon válnak, hanem az életben. Egy ismert színházi rendező válik — igen szép és igen elegáns feleségétől. Az okot azonban senki sem tudja.

— Kedvesség?!

— Az egyik ismert művészkávéházban van egy művészajlamú ujságos fiú, aki többek között arról is nevezetes, hogy kitűnő a memóriája. Kedvenc trükkje az, hogy például a Délibából is, amelynek nemcsak jürge kézbesítője, de szenvedélyes olvasója is, úgy reklámozza, hogy eltudja mondani az összes cikkek sorrendjét előlről és visszafelőlről is. — Nos, ez az ujságos fiú szabad óráiban meg-

hazudtolva azt, hogy egész nap talpon kell lennie, táncolni tanult és pedig olyan tökéletességgel, hogy sikerült letennie az artistavizsgát is. De hát partner nélkül nem lehet boldogulni, az ujságos fiú továbbra is csak eredeti „hivatalának” kellett élnie. — Egy szép napon, illetve egy szép estén, jelfragyogott az ujságos fiú csillaga. Egy Pesten vendégszereplő spanyol táncosnő lért be a kávéházba. A táncosnő (akiről kiderült, hogy voltaképpen magyar) figyelmét felhívták a fiúra. Elmondották, hogy nagy tánc-tehetség és most partnert keres. A táncosnő egészen komolyan vette a dolgot, berendelte a fiút a varietébe, levizsgáztatta és ő is tehetségesnek találta. Azonnal meg is vott a lerv. — Duettel alakjának és mennek Délamerikába. Csak a névvel volt kis baj.

— Hogy hívnak — kérdezte a táncosnő?

— Jenő — mondta féltéken a fiú.

— De milyen Jenő?!

— Citrom Jenő. —

— Ez nagyon savanyú név — mondta a táncosnő. — Mától kezdve a nevét Alfonzo Rodrigo. — És egy hónap múlva indulunk.

Ime egy karrier kezdete.

— Híradó. 1. Nagy Margit, a kitűnő

operaénekesnő osztrák érdemkeresztet kapott. — 2. Lengyel Gizit, a tehetséges vígjátéki színésznőt a Bethlen téri Színház tagjai sorába szerződtette. — 3. A kormányzó megengedte, hogy Magyar Imre cigányprímásnak elismerését tudtul adják.

— Befejezésül?!

— A városligeti Krinolin-körhintának érdekes esete volt Szent István napján. Megjelenik egy vidéki atyafi, felül a hintára. Jön a jegyszedő és kéri a jegyet.

— Én a Nagy Feri vagyok, Dabásról — mondja az atyafi — és csak utólag fizetek, mivelhogy sehol sem kérik előre a pénzt, de oszt meg jó is volna, ha ebéd előtt azt mondaná a pincér, hogy hoci a pizt.

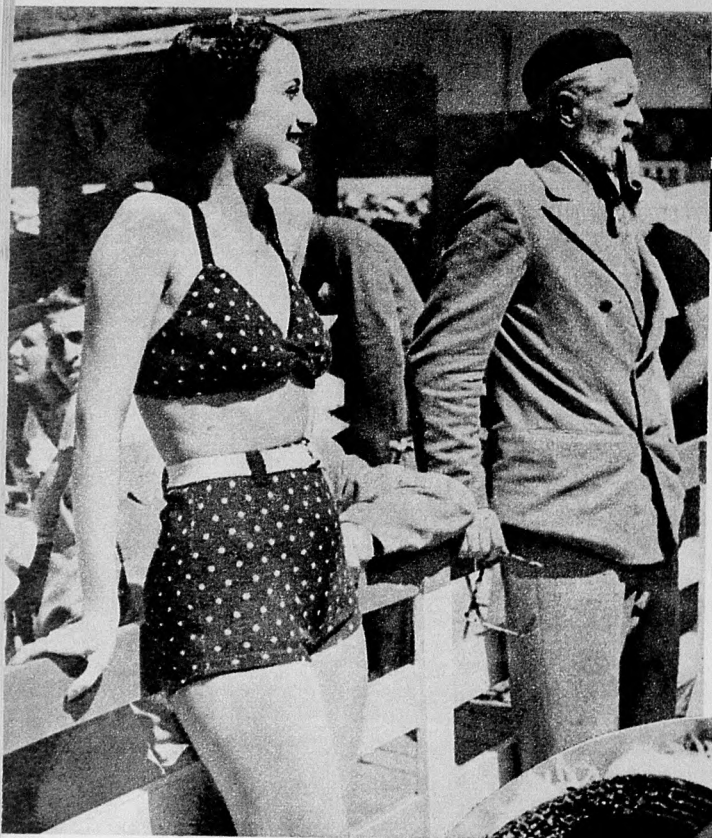
A jegyszedő legény nevelett egyet és hagyta a vidékét, hadd menjen, majd megfizet. Ment is az húszszor egymásután, míg végre leszállt és odaintette a jegyszedőt.

— Na komám, most fizetek, jár magának két pengő, igaz-e? Húzza le a csizmám, mert hát ott a piz és vegye le belőle.

Nem engedett belőle az atyafi, a legénynek le kellett húznia a csizmát, tényleg volt benne egy tízpengős és abból ki is fizette azután a két pengőt.

Marcelle Chantal,
Páris legdivatosabb
színésznője
(Manuel fév.)

AKIKRŐL BESZÉLNEK

Van Dongen a világhírű holland származású párizsi festőt még nyaralás közben is ostromolják interjúért, autogrammért és fotográfják. Bár kétségtelen, hogy még ma is ő Párizs legdivatosabb festője, utóbbi időben nem szívesen szerepel a nyilvánosság előtt.

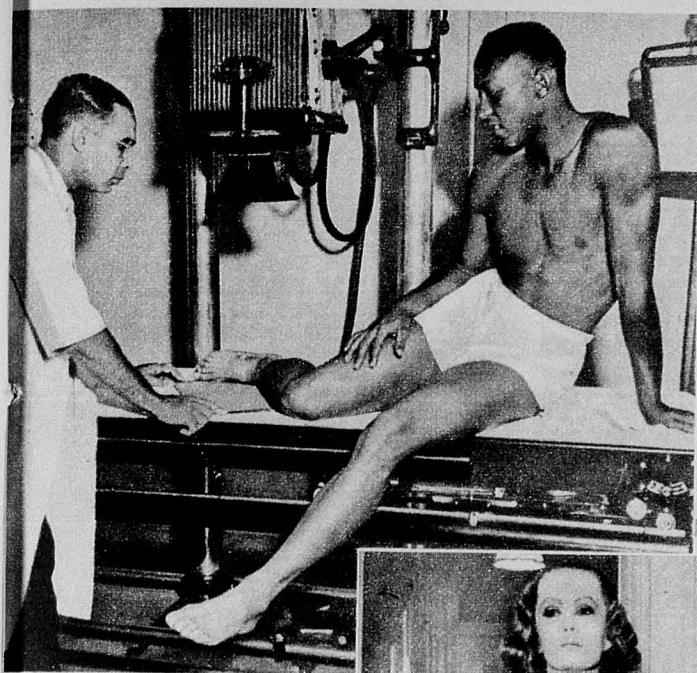
A francia Rivierán egy élelmes fotóriporter úgy fotografálta le, hogy melléje állított egy strandszépseget, mintha azt fotografálná, így a művész nem tiltakozhatott és udvariasságból meg sem szólhatott.

Az örökifjú Mistinguette ellátogatott Brüsszelbe, ahol régi Brüsszel egy részét felépítették és polgármestert állítottak ennek a festői kis látványosságnak szánt városrésznek az élére. Ez a polgármester fogadta Mistinguettet, aki ezúttal nemcsak a közönség számára mosolyog örömmel, hanem biztosan szíve mélyén is boldog, hogy Belgiumban lehet. Igen kevesen tudják, hogy világhírű párizsi revűsztár Belgiumból került Franciaországba.

OL
EK

világhírű
párizsi
közben
tervjuért,
fotogra-
felen, hogy
s legdiva-
bbi idő-
szerepelt.
erán egy
r úgy fo-
y melléje
ndsze-
fotogra-
ész nem
udvarias-
ökhett.

Jesse Owens amerikai
amatőr boxbajnok valószí-
nűleg profizzionista lesz.
Owens szegény fiú, aki a
sporton kívül még az egye-
temre is jár. Most a nyári
vakáció alatt kénytelen
volt mindenféle sporttal és
tanulmányaival nem össze-
függő munkát vállalni, hogy
megélhessen. Amerika, ahol
minden sportesemény iránt
még nagyobb az érdeklődés
mint Európában, most azon
vitakozik, hogy megmarad-
hat-e amatőr sportember
az, aki vagyontalan.

*

A hatalmas Greta Garbo
és a kis Mae West az isme-
retlen férfi karján. Los An-
gelesben olyan próbabábu-
kat gyártanak, amelyek a
megszólalásig hasonlítanak
a nagy filmsztárokra. Alko-
tójuk Mr. Rubin nagyon
büszke ezekre a viaszk sztá-
rokra, csak kérdés, hogy a
sztárok éppen olyan büsz-
kék lesznek-e ha saját kép-
másukat megpillantják a
kírákatban ?

DÉCIBÁB

AKIKRŐL BESZÉLNEK

Van Dongen a világhírű holland származású párizsi festőt még nyaralás közben is ostromolják interjúért, autogrammért és fotográfálják. Bár kétségtelen, hogy még ma is ő Párizs legdivatosabb festője, utóbbi időben nem szívesen szerepel a nyilvánosság előtt.

A francia Rivierán egy élelmes fotóriporter úgy fotografálta le, hogy melléje állított egy strandszépességet, mintha azt fotografálná, így a művész nem tiltakozhatott és udvariaságból meg sem szólhatott.

Az örökifjú Mistinguette ellátogatott Brüsszelbe, ahol régi Brüsszel egy részét felépítették és polgármestert állítottak ennek a festői kis látványosságának szánt városrésznek az élére. Ez a polgármester fogadta Mistinguette, aki ezúttal nemesak a közönség számára mosolyog örömmel, hanem biztosan szíve mélyén is boldog, hogy Belgiumban lehet. Igen kevesen tudják, hogy világhírű párizsi revüasztár Belgiumból került Franciaországba.

OL
EK

világhírű
Párizsi
közben
tervjuért,
fotogra-
felen, hogy
s legdiva-
bbi idő-
szerepel-
lőtt.

erán egy
r úgy fo-
y melléje
ndszépsé-
fotogra-
ész nem
udvarias-
ökhett.

Jesse Owens amerikai amatőr boxbajnok valószínűleg professzionista lesz. Owens szegény fiú, aki a sporton kívül még az egyetemre is jár. Most a nyári vakáció alatt kénytelen volt mindenféle sporttal és tanulmányaival nem összefüggő munkát vállalni, hogy megélhessen. Amerika, ahol minden sportesemény iránt még nagyobb az érdeklődés mint Európában, most azon vitatkozik, hogy megmaradhat-e amatőr sportember az, aki vagyontalan.

*

A hatalmas Greta Garbo és a kis Mae West az ismeretlen férfi karján. Los Angelesben olyan próbababukat gyártanak, amelyek a megszólalásig hasonlítanak a nagy filmsztárokra. Alkotójuk Mr. Rubin nagyon büszke ezekre a viasz sztárokra, csak kérdés, hogy a sztárok éppen olyan büszkék lesznek-e ha saját kép-másukat megpillantják a kirakatban?

DÉCIBÁB

MR. HSIUNG, A FORRADALMÁR

Páris, július.

— Ebben a szobában tervezték ki huszon-négy évvel ezelőtt a nagy kínai forradalmat — mondotta Mr. Hsiung, miközben a kínai pincér szédületes gyorsasággal rakta elénk a falakat.

A Quartier Latin egyik kínai vendéglőjében ültünk, vöröstepétás, finom metszetekkel díszített falak között... Az asztalon a júliusi hőségben is forró tea párolgott, hatalmas ibrikekben rizs és a kínai konyha minden raffinált étele: zsirban sült rák, szójametét, cukros lében főtt csirke és hasonló inyenefalatok.

S a feketehajú, békésszemű, rokonszenves arcú Mr. Hsiung úgy beszélt ezekről a rég elmúlt kínai forradalmárokról, mintla nem is tudná, hogy ő maga milyen forradalmat idézett elő és indított meg a londoni színházi világban.

1934 nyarán egy londoni cocktail-partin két úr vitakozott. Az egyik Mr. Hsiung volt, a másik Lascelles Abercrombie, aki nemcsak költő, kritikus, és drámaíró, hanem az angol színházi világ egyik legnagyobb tekintélye.

— Nagyon jól tudom, hogy az igazi kínai színdarab legalább egy hétig tart — mondotta az angol kritikus.

Mr. Hsiung szelíden mosolygott.

— Nem egészen. A kínai előadás hosszabb, mint az európai — de ez azért van, mert mi ritkán játszunk egy darabot. Legtöbbször négy-öt darab egy-két felvonás kerül színpadra. Shaw és Galsworthy darabjainál is így csináltam...

— Shaw? Galsworthy? — csodálkozott Abercrombie professzor.

— Igen — bólintott szerényen Mr. Hsiung. — Pekingben az én fordításomban és rendezésomben hét Shaw és kilenc Galsworthy színdarabot játszottak. Ami pedig a kínai színpadot illeti... bocsásson meg, de itt sejtelnék sines róla, milyen igazán.

— Ha ez így van — mondta izgatottan Lascelles Abercrombie, — akkor ezen segíteni kellene. Miért nem ültet át egy kínai színdarabot angolra? Miért nem próbálja előadatni? Higgye el, hogy...

De Maisie Greig, a kiváló frónő, aki a háziasszony szerepét tölti be a mayfair-i házban, „elrabolta” Abercrombie professzort. És Mr. Hsiung magára maradt. Elgondolkozva nézegette a vendégek nyugsgő tömegét. Aztán csendesesen otthagya a cocktail-partyt. Hazament és tiszta papirost, finom tust szedett elő. Imi kezdett: „Lady Precious Stream”. „Kínai színdarab négy felvonásban.”

A kiadók szobáiban már nevettek az udvarias kis kínain, aki színdarabot akart kiadatni. Hiszen mostanában nagysikerű színdarabokat is csak ritkán nyomtatnak ki. A legtöbb helyen el sem olvasták a kéziratot. Amíg az előkelő Methuen-cég egyik lektora influenzában meg nem betegedett. És elolvasta a kéziratot. Másnap rekedten, de lelkesen telefonált a cégfőnöknek: ezt a könyvet ki kell adni.

Mr. Hsiung színdarabja tehát először könyvalakban jelent meg. Két honfitársa díszítette színes- és tollrajzokkal. A könyvnek meglepő sikere volt, háromezer példányt adtak el belőle nagyon rövid idő alatt. A kritikusok lelkesülten dicsérték, az egyik a legnagyobb klasszikusokhoz hasonlította. És

S. J. Hsiung kínai drámaíró
(S. Waine fotó)

DÉCIBÁB

a színigazgatók versenyfutást rendeztek Mr. Hsiung szerény lakásához.

A versenyfutásban a Little Theatre győzött, amely 1935 februárjában színrehozta a darabot, a legjobb angol színészekkel.

A „Lady Precious Stream”-et azóta is adják. Most a 250. előadásnál tart, de januárig akarják játszani. Azért csak januárig, mert Mr. Hsiung következő darabja már készülő s azt is be szeretnék mutatni. Anna May Wong, aki Angliában vendégeskedett, magával vitte a darabot Amerikába, ahol a Broadwayn lesz első bemutatója, a főszerepet maga Anna May Wong játssza. S komoly tárgyalások folynak, hogy a British Gaumont filmet is készítsen belőle.

*

Mi van a „Lady Precious Stream”-ben? A Krétakörre emlékeztet, de ami Klubnál zseniális utánérzés volt, az Hsiungnál magától értetődő könnyedségű szinpadai tudás. Mesejáték ez, de humora olyan bőbukkanású és eredeti, mint a nagy görög vígjátékíró, Aristophanesé.

A kínai miniszterelnöknek három lánya van. Kettőt már férjhez adott, a harmadik még hajadon. S a kislány — Lady Precious Stream, a Kincses Folyó Hölgye — beleszeret a kertészlegénybe. — A nagy eljegyzési ünnepen, amikor úgy kell vőlegényt választania, hogy labdát dob le a kerti pavillon tetejéről s aki elfogja, az lesz a férje — ezen a nagy ünnepségen a kertészlegény-

nek dobja a labdát. Nagy botrány, az apa kiátkozza lányát, aki férjével együtt büszkén vonul el egy szerény barlangba, ahol életét ugyancsak megváltozott körülmények között tengeti. De jön a költői igazságszolgáltatás — a férj hadbavonul és egyik sógorának gyilkos intrikái ellenére a Western Regions, a Nyugati Birodalom királya lesz. Igaz, hogy ehhez azok a gyöngéd szálak is hozzásegítik, amelyek a Nyugati Birodalom királykisasszonyához fűzik, — de öfensége diadalmasan tér bába, minden ellenségét, apósát is megalázza és boldog ünnepet ülkirálynőjével, a fölmagasztosult Lady Precious Stream-mel.

Mese és valóság bővösen keveredik ebben a színes játékban. Főszerepe csodálatos földadat lenne a mi Bajor Gizink vagy Bulla Elmánk számára — és a kertészlegény szerepéért ifjú hősszerelmeseink vetélkedhetnének. Komoly formában szó is van róla, hogy az őszi szezón folyamán bemutatják Budapesten. Annál is inkább, mert maga Hsiung — ahogy ezt már a Café Montparnasse hűsölő tömegében mondotta el — Budapestre készül. Egy kínai színtársulat akar három napig nálunk vendégszerezni, európai turnéja során, s ennek a társulatnak rendezője és dramaturgia Mr. Hsiung lesz. Mr. Hsiung, a forradalmár, aki bebizonyította Európának, hogy az eltemetett, ösmeretlen Kína ezer csodát és meglepetést rejt lehet még számunkra.

Tábori Pál dr.

A nők is fegyverkeznek ?

Pezsgő, szerelem...

Elbeszélés

Irtá: Boross Elemér

Ne értse félre senki ezt a banális címet. Nem vagyok író és nem vagyok donzsuán, kétszázhusz pengő havi fixért körmölök a jutagárban, igazán nem érek rá nagy szavakat és szép hasonlatokat keresni. Ha én elmondok valamit, csak arról beszélhetek, amiről szó van, jelen esetben tehát pezsgőről és szerelemről, és ha valakinek így jobban tetszik, hát mondjuk így: pezsgő szerelemről. Különbö is, amikor ez a pezsgő, vértiorraló szerelem — nem vagyok író, én le merek írni ilyen jelzőket — kezdődött, akkortájt jöttem haza Angliából, ahová a textilésodák tanulmányozására mentem és ha a textilgyártásból nem is sokat lestem el, de eltanultam az angoloktól így: pezsgő, tárgyilagos gondolkodást.

És ami ennél is több, hogy ugyanúgy beszéljek, ahogyan gondolkodom. Teszem föl, ha a hölgyet, akit szerettem, Erzsébetnek hívták volna, én nem írnék helyette Betty-t, vagy Elizabettát és nem, legkevésbé nem Bettinát, hanem ösztintén, bátran Erzsébetnek nevezném itt is, avval a lány flaszolettel, vagy szenvedélyes fortéval, ahogyan ezt a nevet is ki lehet mondani, el lehet búgni, — kivált ha nem költő az illető, csak egy szimpla, szerelmes férfi.

Arról meg igazán nem én tehetek, hogy a hölgyet Andreának hívták, a legigazibb anyakönyvi értelemben, mert Trouville-ban született, filigrán volt, fekete és én nemrégén érkeztem Angliából, ahol a nők inkább magosak, szőkék, nem szeretik az idegent, még ha olyan karcosú, vállas, jómodorú és rendezes, mint amilyen én vagyok — és ezt ugyancsak a tárgyilagosság miatt jegyeztem meg.

Andrea, mint mondtam, filigrán volt, tejbőrű és túsífekete hajú és úgy tudott francia könyvet olvasni a vonaton, olyan finoman, diszkréten és úgy lapozva a japán, famentes oldalakat, mint ahogy orgonaművész keze szalad végig a klaviatúrán. Együtt robogtunk hazafelé, én éppen szemben ültem vele a második osztályú fülkében, természetesen, hogy folyton őt néztem, egyre fokozódó érdeklődéssel. A legelső, ami feltűnt rajta, a keze volt. Az arca is szép és érdekes volt, lesímitott, hátul, a nyaknál megtűzött kis kontyával, amelybe, mint egy deltába futott össze a választékkal két irányba parancsolt hajfolyam. Tudom, nem áll jól egy jutagári tisztviselőhöz, hogy ilyen hasonlatokon törő a fejét, — de akkor még volt egy kis pénzem, az Orient-Expressz második osztályán utaztam egy nővel, aki rettenetesen tetszett nekem, érthető, hogy akkor és ott a vonaton, én is költő lettem. Egyébként is, minden földi érzéséből kivetkőzött ember legyen a talpán, de még inkább a szívén, aki robogó vonaton, az acélkerekek zörgő muzsikája és

színes tájak pergő panorámája mellett nem fedezi föl magában azt a boldog lelkiállapotot, amit a költők a kávéház csőtönöző lármájában, vagy az íróasztal magánya mellett is vizionálni tudnak.

De ők vérbeli költők, rimekben és metaforákban látják a világot, én csak egy szürke utas voltam. De egyedül voltam egy lánnyal a fülkében, aki szép volt, izgalmas és Hidassy Andreának hívták. Ezt az ülésén felejtett útlevélből tudtam meg, úgyisintén azt is, hogy Trouville-ben született. Már maga az a tény is, hogy valaki olyan helyen születik, amit mi, egyszerű földi halandók, csak propaganda ízütekből és tavaszeleji hirdetésekől ismerünk, külön rangot adott neki, — nem is szólva anyja születési nevééről, amely Anette Duplessis volt.

Az anyja nevébe mingyárt beleszerettem, Bazelben az ő keresztnevébe, az olasz határon a hajába és végig, az egész útvonalon a kezébe. Most már, mikor le akarom írni ennek a kéznek formáját, tartását és főkép rám gyakorolt hatását, sajnálom, hogy nem hallgattam irodalomtanáromra, aki pedig szép írói jövőt ísolt nekem, különösen „A fecskék messze szállnak” című dolgozatom után.

A fecskéről azonban én annyit sok szépet olvastam, Brehmen, emlékkönyvekben, hűsvéti újságokban, — de Andrea kezével szemben ott álltam, illetve ültem tehetetlenül, nem gondolkodva, tán nem is akarva semmi mást, csak nézni, nézni.

Azt kérdik, miért nem mutatkoztam be neki. Utazások különös nemzetközi szabálya, hogy idegen emberek be se mutatkoznak, csak egyszerre valamelyik beszélő kezd, lehetőleg valamilyen közömbös mondatlalt — és két állomással később már úgy merülnek bele a diskurzusba, mint nagyon régi ismerősök.

Andrea rendkívüli lény volt. Hasztalan próbálkoztam megjegyzést tenni az elfutó távirópóznákra — lásd: „A fecskék messze szállnak” című irodalmi dolgozatomat, — hasztalan ajánlottam fel zsebkésemet a könyv fölvtágására, ő csak olvasott, olvasott, elmerülve a regénybe.

Sohase szerettem a francia írókat. Ezt a Malreaut, akit olvasott Andrea, egyenesen megutáltam. De az utolsó oldalnál, sőt est este lett, mire Andrea ideért, egyszerre megbocsátottam Malreau-nak. Kivált, mikor a lány, letéve a könyvet maga mellé, megszólalt. Nem is halkan és nem is hangosan, hanem azon a hangon, ahogyan folytatni szoktunk valamit.

— Miről is beszélt Ön az előbb?
Az előbb? Utolsó próbálkozásom délbén volt, mikor az étkezőkocsiból jöttünk vissza.

— Ez a nyúl nem volt jól kipácolva —
mondtam akkor közömbösen.

Most úgy ismételtem meg ezt a mondatot,
ahogy a lovagkorban léptek be a várkiszas-
zony ablakán azok a lovagok, akik évekig
várakoztak a kapu előtt.

Andrea elnevette magát:

— Látja. Az nem is nyúl volt, hanem őz.

Aztán melegen, anyásan hozzátette:

— De ne szégyelje magát. Nagyon jól kell
tudni franciául annak, aki egy francia étlapot
is meg akar érteni.

Igy kezdődött. És úgy, hogy én szabad-
koztam. Valószínűen olyan kedvesen, olyan
őszintén, — Angliából jöttem, — hogy a kö-
vetkező útikönyvet már elő se vette.

Átbeszéltük az éjszakát. Andrea elmon-
dott magáról mindent. Hogy az apja ügy-
véd, elég jól keres, de azért ő mégis meg-
szerezte a francia nyelvmesteri diplomát.
Lehet ugyan, hogy nem fogja hasznát venni,
mert Károly közel áll a kinevezéshez a vá-
rosnál és akkor Károly...

Károly és Andrea. Vagy Andrea és Ká-
roly. Mondják meg őszintén, illik ez egy-
másból? És mit képzelnek maguk egy Ká-
rolyról, aki közel áll a kinevezéshez a vá-
rosnál? Nem tehetek róla, én alacsony, köp-
cös fiút láttam magam előtt, kopaszodó haj-
jal és cvikkerrel. És ha még csak magam
előtt láttam volna! De én Andrea mellett is
láttam, sokáig lelki — és rövid ideig való-
ságos szememmel. A pályaudvaron, mikor
megérkeztünk és Károly ott várt a vonat-

nál, — egy fejjel magasabb termetével,
mint én, elegánsan, délcegen.

Rangomat, szerelmemet, helyemet Andrea
mellett és a nap alatt, égis emelte az, hogy
én ezt a Károlyt ütöttem ki a biztos nye-
regből. Mivel? Lehet, hogy azzal a kimért,
józan és mértéktartó magaviselettel, amit a
brittektől tanultam. A vonaton ugyan meg-
feledeztem erről, amikor a késemet aján-
lottam föl, hiszen tudhattam volna, hogy ez
a finom, jó gyerekszobás lány még a köny-
véhez se nyúl idegen, ki tudja mivel bepisz-
kított késsel.

Károly egyszerre lemaradt Andrea mellől,
eltűnt, semmibeveszett, mint régi filmekben a
vizió. És azon az estén, mikor Andrea meg-
hívott a névnap vacsorára, olyan mámoros-
an ültem ott az apja és francia születésű
anyja között, mintha az utazás és a mai nap
között nem lett volna se idő, se tér, se
anyag — csak én és a lány. — Péter és
Andrea, ami névértékben is jobban revalálta
belső összetartozásunkat.

Ezen a vacsorán pezsgőt is adtak. Nem
vagyok smokk, vagy antialkoholista, de a
pezsgőt sohase bírtam. Andrea azonban azt
mondta, igyunk az egészségemre, tehát szí-
nültig ürítettem ki a poharat. Andrea szülei
és a vendégek átmentek a szalonba kár-
tyázni, mi ketten ott maradtunk az asztal
mellett. Nem beszélünk, csak néztük egy-
mászt, illetve Andrea a szemembe nézett —
én a kezét néztem. — Talán erről a kézről,
talán magamról, a szerelmemről akartam

Galli Curel, a világ-
hírű énekesnő most
operaelő következő
tében teljesen visz-
szanyerte a hang-
ját. Az operaelő
után már vígan
énekel

DÉCIBÁB

mondani valamit, mikor Andrea megszólalt:
— Most igyunk a maga egészségére!

Töltött a poharamba — és most történt valami, amit csak az érezhet, aki volt már hasonló helyzetben. — Andrea, az elérhetetlen, a finom, izgalmasan tisztá és szép lány, elvette előlem a poharamat, odaforgatta szájához azt a helyet, ahol én ittam és olyan magához ölelő, szenvedélyes, kiforrósult szemmel és szájjal tapadt a pohárra, mintha nem is hideg üveg, hanem egy hűsös, vérrel pirosított száj lett volna.

A tekintetéből láttam, hogy az — én szám.

Igy leplezte le Andrea, hogy az ő érzése is ott tart már velem szemben, ahová csak hosszú út után érkezik két ember, akik összetartoznak. Szorosan, égbetörekvően. Ennél nagyobb, dinamikusabb erővel nem bizonyíthatna volna be, hogy szeret. Ha közvetlenül és minden átmenet nélkül a számra teszi a száját, nem lett volna olyan diadalmasan nagy érzés nekem, mint Andreaénak ez a mozdulata. Hiszen első pillanatban magam is megrettentem. Nem vagyok higiéniőrült, de én az anyám után se iszom egy pohárból. És jó, tudom, egészséges és szép fogaim vannak — nők is szokták dicsérni, — de mégis... mikor Andrea szájához vitte a poharamat... azt a helyet, ahol ittam... az első pillanatban furcsa érzésem volt. De a következő percben, eszembejuttatva éppen az a hideg vállrángás, amivel a késemet utasította vissza a vonaton, — fölsímertem és vakmerő cselekedetében a külön és ritka ajándékot, szokatlan és ünnepélyes megnyilatkozását annak, hogy ebben a percben egyenrangúak lettünk a szerelemben.

Őszintébb, grandiózusabb szerelmi vallomást el se tudok képzelni ennél.

Természetesebb, hogy az a szerelem, amely így startolt, oda fejlődött, ahová logikus és benső törvényei fejleszthették: a szerelem sztratoszférájába, ahol megszűnik minden földi élet, nincs szín, hang és valóság és kiszabadulván a gravitációból, egyfelé hűz és igyekszik minden, magasba, magasba, a csillagokba és az örökkévalóságba.

Hetek és hónapok multak, de ezt csak az erszényemből tudtam meg és nem a nap-tárból. Az örökrészem — apám után, — végsőket rángatózott, nem érdekelt, az én örök részem is egészen Andrea volt és azok a napok, amiket vele töltöttem. Vagyis minden nap — és minden nap, amikor elindultam vele valahová, cukrászdába, sportpályára, moziba, evezni, vagy csak sétálni, előlről kezdtem a szerelmet. Mindennap a pezsgős-pohár jelenet volt a kezdeti sebesség és az a motorikus erő, amely az uc-cák kövezetén éppúgy, mint a parkok sétányain, vagy egy csöndes szobasarkokban örökmozgásban tartotta szerelmemet. Minden nap meghozta a maga szenciáját, de a legnagyobb szenzációt az a bizonyos nap dobta ki magából, amikor az én névnapom megülésére gyűltünk össze barátaimmal és Andreával.

Ez volt az első eset, mikor Andreát összehoztam a barátaimmal, amikor első ízben ütött ki rajtam is a férfi-ostobaság nyavalyája: a hiúság. Megmutatni az ajándékot, henegetni a nővel — aki az anyém.

Barátaim között volt a Kínai Császár is. Császárnak a pénze, Kínainak sárga bőre és foghíjas szája miatt neveztük. Csunya és gusztustalan teremtmény volt és még hozzá ellenszenves is. Nem is tudom, hogyan került oda, a ligeti étterembe, az asztalunkhoz, tény, hogy ott volt, pergamen hőrével, cse-repes szájával — és vastag erszényével. Természetesen ő volt a leghangosabb, ami még elviselhetlenebbé tette. De hiába, rossz világunk torz képe: — a pénz büvös kozmetikus szer, a császár fizette a vacsorát, a császárt kint várta egy nyolchengeres autósoda és én, ahogy eltűrtém, hogy fizesse a vacsorákat, el kellett tűrnöm azt is, hogy vacsora után fölkerekedtünk és az autósodába bepréselve, elmentünk egy bárba.

Tűrtém és hallgattam, mert Andrea jól érezte magát, az én pengőfoszlányomból már nem igen tellett volna bárba, özgerinre — és pezsgőre.

Ott a bárban történt, mingyárt az első üveg bontása után. Andrea elé elfelejtett a pincér poharat tenni. Igaz, én is figyelmetlen voltam, hogy ezt nem vettem észre, mert bántott, hogy Andrea olyan nagyon hálaltelt mosollyal tűri a Kínai bókjait.

— Péter egészségére és Andrea szépségére! — kiáltotta el egyszerre magát a Kínai, mindenki ivott, csak Andrea nem, — mert nem volt pohara. Már ugrottam tisztá pohárárt, de két lépés után — földbegyökerezett a lábam.

— Hagyjad Péter. Jó lesz addig ez is.

És pontosan azzal a mozdulattal, ahogy annak idején az én poharamból ivott — fölemelte a Kínai poharát és kiitta a maradékot.

Igaz, melegen, szerelmesen nézett rám.

Én meg a Kínaira.

Sárga bőrére, repedezett, kiszáradt ajkára és elégedett, öntelt mosolyára.

Szerencsére nem vagyok író. Nem kell magyarázatot és reflexiót fűznöm ahhoz, hogy mért lettem szótlán és csöndes, mint egy megvert kutya. Pedig Andrea egész este szinte tüntetett azzal, hogy mennyire szeret. Amit, különösen most, visszanezve a régi történetre, már talán el is hiszek. De akkor este, lerokkadtam a pezsgős-pohár-jelenet megismétlődése alatt, mégis úgy éreztem, hogy Andrea egy vallomást és egy illuziót tépett ezekre.

Őnök azt mondják, hogy ettől még lehetünk volna boldogok is. Valószínű. Ezt bizonyítja, hogy Andrea négy éve a feleségem, szépen, harmónikusán élünk, én keresek ket-tőszázhuszat, ő százötvenet, nincs semmi baj — de ha inni akar a poharamból, elveszem a poharat előle és inkább megcsókolom a száját.

Hiába, ez az én bogaram — és valami bogár minden boldog házasságban akad.

Kurucz János „Amerika házigazdája“ hazajött Budapestre

Kurucz
János
(Amatőr
felv.)

New-Yorkban szállt hajóra. Négy napig az óceánjáró fedélzetén a hazatérés pillanataira gondolt. Egy napot Cherbourgban töltött, egy napot Bécsben. És most két nap óta Pesten van Kurucz János.

Visszatért Amerikából, hazajött Kurucz János, kinek nevét tengerentúl éppoly jól ismerik, mint itthon s akinek annyi szebb-nél-szebb dalát játsszák és éneklik szerte a világon.

Friss és napbarnított. S melegfényű barna szeméből, élénk tekintetéből, minden szavából csak úgy árad lényének örök jellegzetessége: kiapadhatatlan jókedélye.

— Tizennégy esztendőt töltöttem az Egyesült-Államokban — meséli a zeneszerző. — Végigjártam, végiglaktam az amerikai világvárosokat. De a leghosszabb ideig mégis New-Yorkban, Chicagóban és Hollywoodban időztem. Utoljára öt év előtt voltam itthon. De a tizennégy esztendő alatt hússzor tettem meg az utat Európa és Amerika között... — mondja merengve, majd tréfásan hozzáfűzi: — Már arra gondoltam, hogy érdemes volna bérletet váltanom a tengeri útra a két világrész között. No de jobban is ismerem az Atlanti óceánt, mint például egyik-másik budai lakos, mondjuk, a Rákóczi utat.

Derűsen mondja el Kurucz János, hogy barátai csupa szeretetteljes évődésből így nevezik őt: Amerika házigazdája.

— Mert, ha tudomásomra jut, hogy magyar híresség érkezik abba a városba, ahol éppen vagyok, kimegyek a kikötőbe és üdvözlöm, amikor partra száll.

Arról azonban hallgat, hogy nemcsak a hírességeket fogadja. Hanem ott áll a kikötőben akkor is, mikor például névtelen, ninestelen színészek vagy akár egyszerű munkások lépnek idegen földre, az óceánjáró harmadik osztályából. Ezeknek az embereknek legtöbbször pártfogásra, támogatásra van szükségük. És Kurucz János mindenkor igyekezett őket átszolgálni az első nehézségeken. Összekötöttései révén már sok kivándorolt magyarnak szerzett állást és segített egzisztenciát teremteni az Újvilágban.

Egy kofferben néhány kilónyi cikket és kritikát fedezünk fel. Az újságírók teljes elismeréssel említik Kurucz János sokoldalú-

ságát és méltatják benne a kiváló hegedűművészt, a nagyszerű dalköltőt, a kitűnő zongorakísérőt és végül, de nem utolsósorban azt, hogy Kurucz János a chicagói Columbia-egyetem zenei szakosztályának tanára is.

— Öt-hat év előtt itt a Columbia-egyetemen tartott előadást Molnár Ferenc a magyar irodalomról — mondja Kurucz János.

Aztán huszonötéztendőes zeneszerzői jubileuma kerül szóba. Boldogan mesél róla:

— Los Angelesben, tavaly, szeptember 29-én, a Szent István Auditoriumban rendezték meg barátaim a jubilaris ünnepséget. Akkor, ott a hangversenydobogón könnyes szemmel tapasztaltam újból és újból, hogy szereti, mennyire a magáévá tette dalaimat az amerikai magyar közönség, de ugyanúgy a benszülött amerikai publikum is. A hangversenyt még számtalan ráadással kellett megtoldanom s sok olyan régi szerzeményemet akarták hallani, amelyekre már magam is alig emlékeztem. Sok Ady-verset zenésítettem meg — folytatja Kurucz János, — de a jubileumra külön feldolgoztam a legszebbek egyikét: „Én a halál rokona vagyok...” Hogy milyen sikere volt? Fél órán belül hatszor kellett megismételni. És mondhatom... — lehalkul a hangja, meghatott lesz az örökvidám zeneszerző, — volt valami fenségesen grandiózus ezekben a pillanatokban. Képzeljék el a következő képet: hangversenydobogó Los Angelesben. A pesti Opera volt tagja, aki most a chicagói nagyopera örökös tagja: Sámson Mária éneklí Ady Endre dalát, melyet magyar szerző zenésített meg. És az idegen nemzetiségű közönség tombol az elragadtatástól.

Kurucz János különben is nagy szöszlője Ady géniusának. És nagyrészt Kurucz javára kell írni, ha Ady Endrének Los Angelesben szobrot emelnek.

A zeneszerző aztán kottákat vesz elő:

— Ezeket a dalaimat sokszor énekl
Diskay József, aki odaát ismertnevű tenorista.

— De szolgálhatok egy kis hollywoodi
krónikával is — folytatja Kurucz János. —
Itt van Elissa Landi, a filmsztár, azt hiszem,
itt is jól ismerik őt a vásznonról. Ez a szép
asszony egy univerzális zseni. Filmszínész, nő,
regényíró, költő, zongoraművész. Nekem
is van néhány olyan dalom, melyekhez
Elissa Landi írta a szöveget.

— Most jut eszembe — mondja hirtelen
Kurucz János, — hisz közvetítenem kell
egy üdvözetet valakitől, aki hosszú éveken
keresztül kedvence volt a színházlátogató
közönségnek és aki olyan nehéz szívvel
hagyta el annakidején Pestet. Nem nehéz
kitalálni, ki az illető... Király Ernő. A
startja nem volt könnyű, akkor Ameriká-
ban, de most már szép erkölcsi és anyagi
sikerei vannak. Jelenleg egy neves szín-
társulat főrendezője, amellet játszik is,
mindig főszerepeket. És ami igazán nem
mindennapi eredmény: szeptembertől
kezdve a chicagói rádió ötven fellépésre
szerződtette Király Ernőt. Gyakran voltunk
együtt. S Király Ernő ott volt abban az

ünnepélyes pillanatban, mikor engem tüzér-
tisztté neveztek ki.

Kérdő tekintetünkre mosolyogva meg-
magyarázza:

— Egy indulót komponáltam a chicagói
404-ik tüzérezred részére. ami aztán az
ezred hivatalos indulója lett. Kitétetés-
képpen nemsokára az Egyesült-Államok
tisztületbeli tüzértisztjévé neveztek ki. A
tisztikar ünnepséget rendezett és átadták
a kinevezésemről szóló okmányt.

Kurucz János művészi és kulturális
munkája odaát az Ujvilágban bizony meg-
feszített erőt és sok-sok munkát igényelt.

— Ugy-e, most már végleg sutba kerül a
vándorbot? — kérdezzük.

— Csak egyelőre. Hogy végleg-e, még nem
tudom — hangzik a válasz. — Öt bőrrönddel
érkeztem haza, de még öt darab Hollywood-
ban maradt. De nemcsak ez az öt bőrrönd
hív, vonz vissza...

Elgondolkozik:

— Itthon csöndeskén fodrozódik az élet
annak, aki megszokta odaát az örökös
hullámvérést.

Bogdán Ada.

Beszélgetés Sándor Stefivel, aki nyugalmat akar

(L'Art felv.)

Valahol, egy modern pesti bérházban
néhány nappal ezelőtt hangos botrány
verte föl az éjszakát. A lakók összefutot-
tak, előkerült a rendőr, az éjszaka em-
berei előbujtak villanyfényes barlangjaik-
ból és a sok szem gúnyos reflektorfénye
most egy pontba meredt: oda, ahol sá-
padtan, dideregve, tehetetlenül rémületé-
ben, nagyon magányosan egy nő állt.

Boulevard-szenzáció, úgy-e, vagy pri-
vát ügy, tulajdonképpen nem is volna
téma számunkra. Mégis írni kell róla,
mert, hisz az a nő, aki akkor éjszaka szo-
katlanul lúrt a rázúduló szidalmak özö-
nét, nemcsak nő, hanem művész.

Mégedig komoly művész Sándor Stefi.
annál komolyabb, mert hiszen a műfaj,
amiben dolgozik, nem számít annak: a
humor.

Ezt a nőben oly ritka tulajdonságot
fejlesztette ki magában Sándor Stefi oly
nagy mértékben, hogy a publikum szá-
zait ragadtatta már el évek óta, egészen
egyéni művészetével, szatirikus dalaival,
furecsa, kesernyészhangú aktuális strófáival.
A porondon aratja sikereit, dolgozik.

Ezt a szót „dolgozom“, ő maga mondja
így, ilyen szerényen, modernül, tár-
gyilagosan.

Valóban, olyan most, amilyenek a tí-
pikus „dolgozó nő“ festik, a sima szőke
haja, a nyugodt hangja és otthona, a
récamieres tompaszínű kis garzonszoba
az édesanyja fényképével a falon.

Szinte elképzelhetetlen, hogy ez a finom,
halk, úri miljö — ha csak percekre is —
detektívregényfejezet színhelyévé vált.

— Ha Amerikában élnék, talán nem
bánnám a „publicity“-nek még ezt a faj-
táját sem — mondta mosolyogva. — De
itt? Nincs is rá szükségem, a publikumom
így is szeret. Ami pedig magamat illeti;
az idegeim már úgyszólván felmondással
fenyegetnek, maga is dolgozó nő — for-
dul kedvesen hozzám. — el tudja kép-
zelni, mit jelenthet ez, próbákra jární,
programot összeállítani, új szerepet ta-
nulni és közben rettegni, hogy egyszer
csak megtámad valaki...

Egy rossz szót sem szól egyébként
senki ellen Sándor Stefi. Csak azt mondja
mindég, újra meg újra: — Nem kívánok én
semmit, csak nyugalmat.

Fedor.

ngem tüzer-

ogva meg-

a chicagói
asztán az
Kitüntetés-
ült-Államok
ztek ki. A
és átadták
t.

kultúrális
izony meg-
t igényelt.
ba kerül a

e, még nem
bőrönddel
Hollywood-
öt bőrönd

lik az élet
az örökös
gdán Ada.

at akar

a mondja
nül, tár-

nek a tí-
ma szöke
thtona, a
rzsónszoba
n.

a finom,
kre is —
vált,
alán nem
ezt a faj-
a. — De
plikumom
mat illeti;
mondással
— for-
dja kép-
a jární,
repet ta-
egyszer

gyébként
mondja
vánok én

Fedor.

BÁB

Egy díjnyertes fürdőruha
a párizsi strandon

OLVASÓ ÚR KÉREM!

Ehelyütt a Délibáb most az olvasók közreműködését kéri. A szerkesztés lázas munkájában vettük észre, hogy az eheli viccanyagunk végéről egy szórakozott munkatárs egyetlen nyisszantással levágta a poént.

Most lapzártakor itt állunk egy csomó remek viccel, aminek nincs poénje. Fejtőrésre nincs idő. Leközzöljük a vicceket úgy, ahogy vannak.

A Délibáb olvasói a tőlük megszokott humorérzékkel, írjanak poént hozzájuk. Mindegy, mi a poén, csak poén legyen és főleg, jó. Aki valamennyi viccet „rendbehozza” — könyvjutalmat kap.

1. Zenészek:

- Hogy megy neked?
- Köszönöm, d-dúr.
- Mi az, hogy dé dúr?! — ?

Hölgy: Mondja, miért építették ilyen messze az állomást a várostól?!!

Sofőr: — ?

SZÓRAKOZOTT PROFESSZOR

A professzor úr elmegy a kávéházból s az uccán veszi észre, hogy otfelejtette az ernyőjét. Visszamegy, keresi, keresi, de nem találja.

Már kétségbeesik, amikor egy pincér megszólítja:

— De tanár úr, hiszen az ernyő ott lóg a karján.

Mire a tanár arca felderül és így szól:

— ?

2. Papp Jancsi-vice.

— Hogy hívják a kimonót Grönlandban ?

— Eszkimonó.

Papp Jancsi:

?

3. Egy vidéki szállóban kopog a lohdienere a vendég ajtaján.

— Bocsánat, uram, csak azt akartam kérdezni, hánykor költsem, hatkor, vagy hétkor ?

— A fenét, megmondtam, hogy ötkor ! Hány óra van tulajdonképpen ?

— ?

4. A jósnő: Látom, hogy valakit, aki közel áll önhöz, hamarosan kellemetlen meglepetés fog érni . . .

A vendég: Lehet. Ugyanis . . . ?

— Nem félsz, hogy kikapsz a mamádtól, hogy ennyire kívágott ruhát vettél fel ?

— Nem.

— (?)

(Sebők rajzok)

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

DÉCIBÁB

27

FIATAL KÖLTŐK

TÁNC

Susog kint csendes, nyári szél.
Piciny szobába'
fénylik a lámpa,
feketehátú
esti bogárka
a lámpa' körül táncra kél.

Repül és táncol boldogan.
Hogy miért lejti,
azt nem is sejtli,
asztal lapjára
magát leejti...
...s a táncnak vége van.

DEVECSERI GÁBOR

NÉVNAPRA

Uj név az életemben
Uj színek, vágyak, gondolatok,
Uj szavak, hazugságok,
Uj dallamok.
Uj mosolyok és könnyek ;
Mert egy régi
Kis naptárban
Uj nevet jelölök meg.

Vagy talán csak a név más ?
Én ugyanaz maradok ?
Régi színek, vágyak, gondolatok !
Régi szavak, hazugságok
Régi dallamok.
Régi mosolyok és könnyek ;
Csak a név más :
Én ugyanaz maradok.

Szirmai Éva

A nyár halála

Szeptemberben sírva hullt elém a nyár.
Szólj: ugye még ifjú vagyok ?
Ugye még erős vagyok ?
Ugye még termő a vérem ?
Még forró a csókom ?
Még üdv az ölelésem ?
S én halkán beszéltem,
S ír volt a beszédem
sakadó sebére.
De jött az október,
büszkén, diadallal.
S én már nem szóltam.
A nyár ragyogó aranyhaját
félve őszbe fontam.

BODÓ ISTVÁN

AZ ÉN GALAMBOMNAK...

*Az én galambomnak
Szívemben a háza,
Piros szerelemből
Zsályapülüs ágya.*

*Fehér imádsággal
Asztala terítve,
Pengő cimbalomból
Gyémántos házföldje.*

*Csillag a tüköre,
Liliom lócája,
Aranyszálú csókol
Pergel a rokkája.*

*Tavaszi nefejejes
Az orsólesője,
Legényrózsa lelkem
Lelke szeretője.*

Számadó Ernő

A szép tutajos lány
(Glogau felv.)

A

atok,

is ?

olatok !

x ;

rmái Éva

Ernö

TIBÁB

A SZINPAD

FIATAL LEÁNYKÁI

Kezdetben voltak a köszívű apák és kétségbeesett anyák, kik tüzzel-vassal ellenezték, hogy ártatlan leánykájuk a színpad lejtőjére lépjen. Az úgynevezett úri társadalom szemében, mint vészes mocsár sötétlett a színház világa, hol kékes lidércfények a hinárba csalják a tapasztalatlan, ifjú lányokat.

Apák kiátkozták gyermeküket s megtagadták, ha színpadra lépett, a kétségbeesett anyák pedig elsírátták, mint egy halottat. Az úrileánynak el kellett szökni a szülői háztól, ha nem tudott ellentálni a színpad varázsának, szakítania kellett társadalmi osztályával és számolnia kellett azzal, hogy barátói, ismerősei félrefordítják a fejüket, ha az uccán találkozhatnak.

Természetesen a régebbi világban is enyhült az ítélet, ha hírneves művésznő lett az eltévedt báránycsiből. A szülők megbocsátottak, a rokonok és barátok már szívesen közeledtek a híres primadonnához, de addig, a bélpoklosok kiátkozottságát kellett elszenvedniök.

Sok naggyá lett művésznők életéből tudjuk, hogy így volt, még a szerény iparoscsaládok is gyaláznak és szégyennek vették, ha leányuk a színpadra lépett.

Jászai Mari följegyzései tanuskodnak róla,

Pirczel Zita

Turay Ida

(Rozgonyi felv.)

hogy apja kötéllel verte véresre, mikor leánya megmondta, hogy színésznő akar lenni. És mikor a kis Mari ellenállhatatlan vágytól űzve elszökött hazulról a vándorszintársulattal, apja, a szegény ácsmester, kitagadta őt és többé hallani sem akart róla. Csak akkor bocsátotta meg „bűnét” a puritán apa, mikor a kis Mari már a Nemzeti Színház nagy tragikája lett.

Pedák Sári, a kisvárosi úrilány is úgy szökött el hazulról Rákosi Szidi védőszárnyai alá, aki azonnal fölismerete a vidéki kislány nagy tehetségét és a legnagyobb magyar primadonnát nevelte belőle. Kury Klára, Lábass Juci, Varsányi Irén és még annyian, mind előkelő úri családok gyermekei, csak nagy erőfeszítéssel, a szülői akarral szembezállva érthették el céljukat, mert más volt az akkori idők szelleme.

Emlékezetes, a szabadszelleme Petőfi Sándor mennyire ellenezte, hogy barátja, Jókai Mór színésznőt vegyen feleségül. Pedig Labordalvy Róza a Nemzeti Színház büszkesége volt már akkor, mikor Jókai szerelemre gyulladt iránta. A két barát között e házasság miatt megszakadt a legszebb barátság és Petőfi sohasem tudta megbocsátani Jókainak ezt a „ballépését.”

Azóta nagyot változtak az idők. A színeszet komoly kenyérkereső pálya lett, tisz-

tességes foglalkozás, ahol megbecsülik a tehetséget, a munkát, s ahol korlátlan lehetőségek nyílnak a lehetőség számára.

Különösen azóta nőtt meg a színészet becsülete, mióta a filmipar szinte határtalanán tágitotta a színészi pálya lehetőségeit, megnyitotta az országhatárokat. A színészet a filmmel párosulva ma egy új aranymező, hol társadalmi különbség nélkül dolgoznak az új aranyásók, a hírnév és vagyon vágyától sarkalva.

Ha körülnézünk szűkebb hazánk aranymezőjén, látjuk, hogy a legjobb családok fiai, leányai sűrűnek ott, de most már nem mint szökevények, hanem szülői beleegyezéssel, szülői gyámolítástól támogatva. Megszüntek a régi hirhedt „színházi mamák” típusai. A mai fiatal színésznőnek már nem kell pénzért fogadnia egy obskurus álmamát, aki az igazi helyett megátízza a gardedámat a fiatal színésznő mellett. A mai fiatal színésznők igazi mamájuk, vagy apjuk kíséretében jelennek meg a társaságban és otthon laknak a régi leányszobájukban, mint a többi jólnevelt úrileányka. A szülők azt is tudják, hogy a színpad nem csupán a színházi érvényesüléshez jó ugródeszka, de

a legjobb férjhezmenési terep is, hiszen mostanában az arisztokraták, külföldi milliósok előszeretettel vesznek színésznőket feleségül.

A legfiatalabb művészgenerációban ott látjuk Turai Idát, Tabódi Klárit, akik egy jónevű festőművész-tanár leányai. Hernády Gizit, kinek magasállású városi tisztviselő az apja, Réthy Anniet, Perczel Zitát.

E fiatalok közül Turai Ida, Hernády Gizi már boldog feleségek, de ez nem jelenti azt, hogy a házasság kedvéért ott kell hagyniuk első szerelmüket, a színpadot.

Mint a komoly drámai színpad ifjú hősnőit meg kell említenünk Muráti Lilit, Ágai Irént és elsősorban Bulla Elmát, kit mindenütt előkelő édesanyja társaságában látni, már ahol ez a visszavonult életet élő fiatal művésznő megjelenik.

Osszegezve mindezeket megállapíthatjuk, hogy a megváltozott világgal együtt a színpad világa is fordult egyet a tengelye körül.

A színészet ma már nem lejtő, ellenkezőleg fényes, előkelő pozíció azoknak, akik tehetséggel, komolysággal, munkavágygyal lépnek a „világot jelentő” deszkákra.

Jörgen Kamilla

egonyi felv.)

esre, mikor
észnő akar
enállhatatlan
a vándor-
ácsmester,
sem akart
„bűnét” a
nár a Nem-

ny is úgy
védőszár-
e a vidéki
gyobb ma-
őle. Kúry
én és még
k gyerme-
szülői aka-
l céljukat,
elleme.

Petői Sán-
ájta, Jókai
Pedig La-
büszkesége
szerelemre
t e házás-
o barátság
tani Jókai-

. A színé-
lett, tiszt-

Igy nyaral egy pestli lány

(A Délibáb egyik olvasójának amatőr felvétele)

IBÁB

DÉLIBÁB

Ki hogyan nyaralt?!

A mozdonyvezető nagy gyalogsétákat tett a sínek mentén

A levélhordó leveleket kapott

A kéményseprő állandóan fehérebbé járt

A cukrász pedig fekete lett
(Szigeti rajzok)

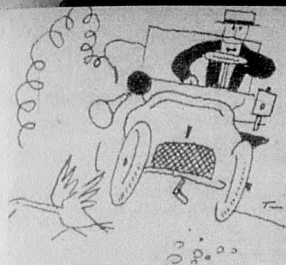
Megszeretném
lepni az uramat
egy öltönnyel!

— Igen Nagy-
ságos asszonyom.
Itt van a mér-
téke?

— Nincs, de
itt van a ruha
akasztója.

(Gerő rajza)

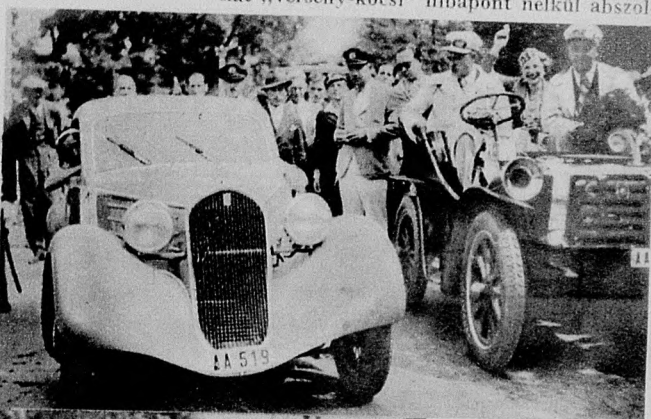
Autók, amelyek kimentek a divatból, de Siófokon mégis bejöttek

Vasárnap reggel az Erzsébet-híd alatti rakparton, a friss, reggeli napsütésben furcsalakú, bulldogg-arcú masinák álltak versenyre készen, vékony kerekekkel és ormótlan hangkeltő-eszközökkel, a kormányrúdnál Girardi-kalapos, földig fehér köppenyes úrvezetőikkel és úrvezetőikkel. Ez a szinte múzeális kép oly furcsán hatott ránk a vasárnap reggeli gyanútlan járókelőkre, mintha a sárgára fakult naptárban lapoztunk volna vissza jó néhány-íz esztendő. Boldog mosolygás az arcokon, gondtalanság, jókedv, 1900-as évek. Béke. Ez a kép fogadott vasárnap reggel az Erzsébet híd alatt.

A START, a humoros verseny startja nem ment egészen könnyen. *Bányász József* Oldsmobilját például hatan is tölték, míg végre nagy pöfögéssel, zakatolással nekivágott a nagy útnak. *Gubicza Dezsőné* régi Csonka-gyártmányát hárman is kurblizták, míg kipöfögte a boldogító igent. És így a többiek is sorra, *Tusson Imre* műegyetemi ad-

junktus Panhardjával, *Horváth Imre* és *Bognár Imre* Opel-régiségükkel, ifj. *Csonka János* és *Keresztes István* Csonka-autóikon, a magyar autógyártás „gyermekeipőiben” lassan-lassan nekirugaszkodtak az útnak. Kilenckor volt a start, de féltizkor már el is indultak.

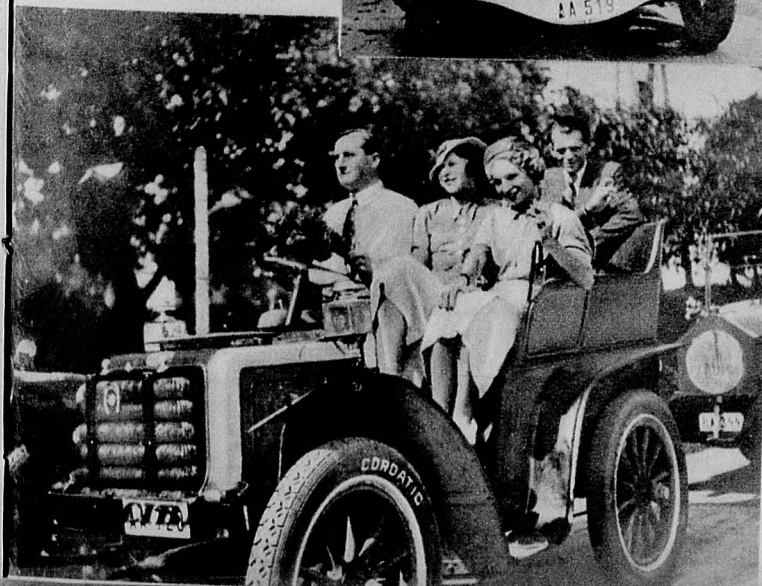
A TEGNAP ÉS MA vonult fel ezen a humoros autóversenyen. Ez a harmadik ilyen verseny, amelyet a világon az „old-boy” oknak rendeznek. Az első verseny Párizsban volt 50 kilométeres távval, a második London—Brighton között 85 kilométeres távval. A magyar verseny ezeken is túltett: 112 kilométeren, Budapest és Siófok között: próbálta ki az autó-régiségeket, és mind a hat „verseny-kocsi” hibapont nélkül abszol-

Tegnap és ma

Illés István a verseny főintézője, Rátkai Mártával

A két „Csonka“ egy-
idős: a Csonka-féle
autó és vezetője
ifj. Csonka János
(Illés István felvételek)

válta a távot. A kísérőautók, a gyönyörű áramvonalas csodák megilletődött tisztelettel az ősök iránt, kísérteties lassúsággal hajtanak a menetben.

PERSZE A HUMOR bearanyozta ragyogásával az egész utazást. A nézősereg, amely az egyes állomásokon a versenyzők tiszteletére összegyűlt, kedélyes megjegyzésekkel fogadta az őselejteket. — Hun az áramvonal? — kiáltotta Polgárdiban egy borízű hang, persze harsány kacagás követte a bemondást. Sok derűs epizód játszódott le útközben. A versenyszabályok értelmében a fehérszázlós vezető-autót nem volt szabad megelőzni. Volt is dolga elég, szegény Cserépy Lászlónak, aki a fehérszázlós autót vezette. A versenyzők nem elégedtek meg az előírt 30 kilométeres sebességgel és folyton kiáltottak a gyönyörű Mauser-kocsit vezető Cserépyre: — Siessen azzal a „tragaccsal”, ne totyogjunk egy helyben!

SIÓFOKRA fél négy után szép rendben beérkeztek a kocsik. A község főbírája tűzoltózenekarral fogadta a versenyzőket. Kedves, derűs beszédében ilyeneket mondott: — „Ne haragudjanak, ha a zenekar néha hamis hangokat csal ki a hangszerekből, de három hónapja nem gyakorlatoztak a fiúk!” A fiúk be is bizonyították, hogy három hónapja nem láttak hangszert, de olyan igyekezettel csinálták, hogy nem lehetett haragudni érte.

SZINÉSZEK is résztvettek a versenyen mint kísérők, a kabarészínpadon, mint szereplők. Rátkay Márta, Feleky Kamil, Herceg és Komlós szórakoztatták a közönséget jó hangulatot teremtve. A két pendlítő színész, Herceg és Komlós itt is bajban voltak az időbeosztással. Siófokon még tizenegy órakor színpadon voltak és éjjel felé már egy pesti mulatóban kellett fellépniök. Left is izgatott futkosás. A két színész kocsitól kocsihoz

szaladgált, hogy ki röpiténé őket vissza Budapestre. A rozzant Oldsmobil tulajdonosa megszólalt:

— Üljenek fel a kocsimra, még időre otthon leszünk!

— Igen, ebédidőre — holnap délben! — vetette közbe akasztófahumorral Herceg Jenő.

A HARMINCÉVES GÉPKOCSIK rendre visszaérkeztek a fővárosba még az éjszaka folyamán. Minden különösebb baj nélkül, defekt nélkül tették meg az utat és ezzel bebizonyították életrealitásukat.

Ráthonyi János

Madzsar Alice, a mozgásművészet és a női testkultúra egyik leglelkesebb úttörője a napokban elhunyt. Értékekben páratlan gazdag életében még arra is talált időt ez a nagykulturájú asszony, hogy maradandó értékű könyvekkel gazdagítsa irodalmunkat.

PESTI BEDECKER

(KROKI)

Irta: HALÁSZ RUDOLF

Az idegen — hála városunk ezerszer megénekelt szépségeinek — ma már elég szép számmal forog Budapesten.

Azoknak a részére, akik kalauz nélkül járják keresztül-kasul fővárosunkat, egy külön kis Bedeckert állítottam össze, melyet díjmentesen nyújtott át a közforgalomnak.

SZÍNHÁZAK:

A Nemzeti Színház.

A Nemzeti Színház a főváros szívében terül el.

Legnagyobb sikerű darabja tavaly: „Valki járt itt...” (nem közönség!).

Vígyszínház. Szintén egy szép épület. A Duna balpartján terül el. Sztárja Darvas Lili volt az idén, de a konkurens hősnők így énekelték:

Nem félünk a Darvastól,
Darvastól, Darvastól,
Molnártól, sem a Farkastól,
Trallalallala...

Telt házaik főleg annak köszönheti, hogy Bús Fekete László gyakran foglalt helyet a nézőtérben.

M. kir. Operaház. Parasztszerepekre kijelentem, hogy aki szeret elmerülni a zene mélységeiben, csak itt érzi jól magát.

Minden hétfőn a Botfűl-harmónikus zenekar hangversenyez.

Ábrahám ide írja új operettjét.

Egy-két év múlva a következő komponisták szerepelnek az Operaház játérendjén:

Puccini és Brodsky, Wagner és Eisemann...

Az Operaház nagy Zerkovitz ciklust tervez... A—X. bérlet...

Belvárosi Színház. Bulla Elma folytatógos fellépéseivel kerülnek színre a darabok. Ő a színház Arany-bullája.

Hír szerint egy ruhaszalónt nyit; a pult mellett ő fog kiszolgálni.

„Egy nő, akinek pultja van...”

Kamara Színház. 1943 február 15-ig minden este és vasárnap délután mérsékelt helyárrakkal Dayka Margit, a Nemzeti Színház tagjának felléptével: „120-as tempó”.

Fővárosi Operettszínház, Király Színház, Városi Színház, Royal Orfeum:

A sztárok miatt: sztárva!...

MOZIK:

A „Nagy Tröszt” színházaink műsora: „Bál a Savoyban”, avagy ha ez a film beszélni tudna...

SZOBROK:

Nem igaz, hogy Pesten kevés szobor van. Hiszen minden napra jut egy-egy leleplezés.

EGYÉB NEVEZETESSÉGEK:

Az új Rókus-kórház, az Erzsébet sugárút és a Boráros téri új híd.

E három nevezetesség állapota olyan, mint egy haldokló emberé:

„Felépüléséhez kevés a remény!”

RÁDIÓ:

Kapcsold be, mélyen tisztelt Idegen, — aki nálunk forogsz, — a rádiódat, hogy meggyőződj a magyar rádió egyedülállóságáról:

„Halló, halló itt Rádió Budapest...”

Londonból közli a Magyar Távirati Iroda:

A Duna Csepelnél árad, Tiszazúgon apad. Legújabb dunai vízállások: Siófok 103—108, ismétlem 117—142, Szeged 93—106; helyesbitem: 93—106...

Hölgyeim és Uraim!...

Műsoronkívüli hanglemezközvetítés adunk, majd műsoronkívüli cigányzene után színműelőadást közvetítünk a Stúdióból... Mikrofon elé kerül a „Bánk bán”. Operett 3 felvonásban... Irta: Bús Fekete László... helyesbitem: írta Bús Fekete László... Rendező: Kiss Ferenc...

Szereposztás:

Bánk bán	Kiss Ferenc
Melinda, a neje	Odry Árpád
Petur bán	Kiss Ferenc
Petur bán-né	Odry Árpád
Tiborc	Kiss Ferenc
Tiborcné	Odry Árpád
I. fehér ruhás lány	Kiss Ferenc
II. fdhér ruhás lány ...	Odry Árpád
Satöbbi..	Kiss Ferenc és Odry Árpád

Ismétlem a színlapot... Bánk bán:

Hölgyeim és 'raim!

Nyugodalmas jó éjszakát!...

Műsor után ne feledjék e króki íróját elföldelni!...

A HÉT

Fehér Artur, a kitérő szín-
művész külföldön nyaral
(Sanzin felv.)

Gárdos Kornélia nyaralása
(Lukács felv.)

Patek Mária,
előadóművész nő üdvözli a
Délibáb olvasóit
(Nagy felv.)

Kiss Pál a nagy-
tehetségű Berlin-
ben élő magyar
zongoraművész
most a magyar
rádióban vendég-
szerepel
(Hatschek—
Farkas felv.)

Boguár Magda társaságbeli úri-
lány sikerrel szerepel miut sanzón-
énekesnő (L'Art felv.)

Csizsér Ágnes táneművész nő nagy
sikerrel turnézott
(Király felv.)

Edith Glen amerikai
rádióénekeső honolulu
vendégszereplése emlé-
kére benszülött kosztü-
möt vitt haza magával

RÁDIÓMŰSOR

szeptember 1-7-ig

BUDAPEST I.

- 9.15 : Hírek.
- 10—10.55 : Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Muraközy Gyula lelkész.
- 11—12.15 : Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari és várplébánia templomból. A szentbeszédet mise közben, evangélium után Lepold Antal dr. esztergomi prelátus-kanonok mondja. Énekel a cisztercita plébánia énekkara (Szent Imre kórus). Vezényel Sugár Jenő, orgonán kísér Kopasz Aurél.
- 12.20 : Időjelzés, időjárás- és vízállásj.
- 12.30 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.
1. Mozart : A varázsfuvola, nyitány; 2. Beethoven : VIII. szimfónia, F-dúr; 3. Goldmark : A-dúr scherzo; 4. Kodály Zoltán : Tánccok.
- 1.40 : „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.
- 2.00 : Hanglemezek.
1. Donizetti : La favorita, ária (Fleta); 2. Verdi : Othello, ária a IV. felvonásból (Rethberg Erzsébet); 3. Händel : The harmonious Blacksmith, harpsichordszólo (Landowska Wanda); 4. Gounod : Faust, ária (Gigli); 5. Gounod : Faust — Mefisztó szerenádj (Saljapin); 6. Moszkovszkij—Sarasate Guittarre, hegedűszólo (Heifetz Jascha); 7. Goldmark : Sába királynője, ária a III. felvonásból (Németh Mária); 8. Thomas Mignon, ária (Paikin Luella); 9. Mendelssohn : Dal szöveg nélkül, gordonkaszólo (Casals Pablo); 10. Bizet : Carmen, virágária (Caruso); 11. Arditi : Leggiero invisibile, bolero (Onegin Sigried); 12. Alvarez : La partida, ária (Schipa); 13. De Falla : Spanyol dal (Barrientos Mária); 14. Dolmányi : Pastorale, zongoraszólo (Dohnányi Ernő).
- 3.00 : „A helyes szüretelés és az újbor kezelése.” Pálkás Gyula mezőgazdasági kísérletügyi főadjunktus előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)
- 3.50 : Pertis Pali és cigányzenekara.
- 4.30 : „Keringő a kék Adrián”. Leidenfrost Gyula előadása. (Közművelődési előadásorozat.)
- 5.00 : Pethő Imréné énekel, zongorán kíséri Pethő Imre. 1. Martini : Piacer d'amor; 2. Durante : Danza, danza; 3. a) Grieg : Solvejg dala; b) A legszebb nyári éjjelen; c) Egy fiatal asszony ravatalánál; d) A titkos csalogány; 4. Pethő : Magyar ének.
- 5.30 : Közvetítés Hódmezővásárhely-

ről, az Országos Uszózóhet megnyitására. Beszélő Pluhár István. (Viaszlemezfelvételek.)

- 6.15 : Reisz—Angyal jazz-zenekar.
- 6.55 : „Hazafele.” Kosztolányi Dezsőné elbeszélése.
- 7.25 : Fenyves Loránd Ervin hegedű, zongorán kíséri Kósa György. 1. Tartini—Hubay : Ördögtrilla; 2. Beethoven : Románc (G-dúr); 3. a) Sammartini—Corti : Cansonetta; b) Frescobaldi : Pastorale gentile; c) Fiocco : Allegro; 4. a) Elman : Héber dal; b) De Falla : La vida breve, spanyol tánc; 5. a) Chopin—Milstein : Nocturno; b) Wieniawski : Polonaise brillante, A-dúr.

8.15 : Dajbukát Ilona és Bársony István előadestje.

(A műsor keretében Szinetár György „A tulók” c. parasztvígjátéka)

9.05 : Veres Károly és cigányzenekara.

10.00 : Hírek, sporteredmények.

10.30 : Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Maillart : A remete csengetyűje, nyitány; 2. Leoncavallo : Bajazzók, ábránd; 3. Ország Tivadar : Parasztdalok; 4. Grieg : Holberg-szvit (vonószekerek); 5. Stefánia : Vidalita; 6. Lanner : A kérék, keringő; 7. Heuberger : Operabál, egyveleg.

12.05 : Hírek.

Csak a bécsi rádióadóállomás részére:

12—1.00 : Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

Fenyves Lóránd Ervin
7.25 (Oktogon felv.)

Gregor Vilmos
8.10-Kor Bp. II-ről
(Vajda M. Pál felv.)

BUDAPEST II.

D. e. 11.10—12.10: Hanglemezek.

1. Tánc és ünnepi zene a XVII. és XVIII. századból: a) Rigodon; b) Passepiéd; c) Altdeutscher tanz (Benda és kamarazene-kara); 2. Leisz: Rokokómenüett (mandolin-zenekar); 3. Lacombe: Saltarello, olasz tánc (párizsi szimfónikus zenekar, vezényel Casadesus); 4. Audran: A baba, francia négyes (Mödinger-zenekar); 5. Szánkoesengettyük (zenekar); 6. Godard: Mazurka (berlini fil-harmónikusok, vezényel Grosz); 7. Poliakín: A kanári, polka (Kaufmann, hegedűszó); 8. Scottó: Párizsi hidak alatt, keringő (vibráfónszó, Sommerfeld); 9. Robrecht: Verseny-társak, gyorspolka (harmonika és xilofón); 10. Axelsohn: Kannst du pfeifen Johanna, Rheinländer (Harden-zenekar); 11. Valse Margherita, szaxofónszó (Sannella Andy); 12. Am Lauferbach, polka (parasztzenekar); 13. Leux: Bei der blonden Kathrein, Ländler (parasztzenekar); 14. Fucik: A dörmögő medve, polka (fagottszó, Jahn-zenekar); 15. Porschmann: Pas légers, induló (harmónikazenekar).

12.35—1.30: Csorba Gyula és cigány-zene-kara muzsikál.

3—3.45: Hanglemezek. Magyar szer-zők jazz-muzsikája.

1. Eisemann—Szilágyi: Én és a kisöcsém (Bárony Rózsai); 2. Kemény—Harmath: Egyetlen szerelmezem (Szedő Miklós); 3. Buday—Harmath: Niagara (Rózsa Annie); 4. Brodszky: Virágos fák (Szedő Miklós); 5. Polgár Tibor: Halló, Halló (Tóth Erzsé és Szedő Miklós); 6. Komjáthy—Keller: Vallomás (Szedő Miklós); 7. Brodszky: Tisztelettel értesítem (Triumph-együttes); 8. Brodszky: Szeretlek én (Vigh Jenő); 9. Ábrahám Pál: Dzsú-dzsó (Rózsa Annie); 10. Buday—Kovács: Most már minden mindegy (Bajor Gizi); 11. Buday—Gerő: Álom (Bajor Gizi); 12. Friedl—Marcali: Haváji dal (Rózsa Annie); 13. Sztálinay—Békffy: Kis Conchitám.

4.55: „Félóra a leányszobában.” Ujjné Mikola Ilona előadása.

Pethő Iréné
(Vajda M. Pál felv.)

5.00

DÉCIBÁB

5.25—5.55: Zsebők Vilma és Roh-mann Henrik hárfakettőse. 1. Verdi: Rigoletto-ábránd; 2. Chabrier: Habanera; 3. Poenitz: Gavott; 4. Thomas: Rákóczi-induló.

6—7.15: Bertha István szalónzene-kara. 7.30: Kowách Ernő régi magyar köl-tők verseiből ad elő.

8.10—8.45: Gregor Vilmos énekel, zongorán kíséri Kazacsay Tibor. 1. Händel: Xerxes, ária; 2. Verdi: Attila, ária; 3. Verdi: Szicíliai vécsernye, ária; 4. Mozart: Don Juan, pezsgőária; 5. Lányi Viktor: Lopott ló; 6. Kodály Zoltán: Fel-szántom a császár udvarát; 7. Kodály Zoltán: Taborzó a „Háry János”-ból.

8.50: Hírek, sporteredmények.

9.20—10.25: Hanglemezek.

1. Debussy: Egy faun délutánja (filadelfiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski); 2. a) Bach: Két menüett; b) Kouperin: A kis szélmalom, hegedűszó (Heifetz); 3. Schumann: Esti dal, gordonkaszó (Casals Pablo); 4. Gigout: Toccata, orgona-szó (Commette); 5. Ravel: Spanyol rap-szódia (filadelfiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski); 6. Brahms—Joachim: Hat magyar tánc, hegedűszó (Menuhin Yehudi); 7. Popper: Mazurka, gordonkaszó (Casals); 8. Liszt: Erdősongás (Waldesrauschen, zongoraszó, Backhaus); 9. De Falla: Varázsló szerelem, szimfónikus költemény (szimfónikus zenekar, vezényel Cappola); 10. Cerné: Szerenád, hegedűszó (Prihoda Wass); 11. Lalo: Intermezzo a d-moll gordonkaverseny-ből (Suggia); 12. Paganini—Liszt: Campa-nella, zongoraszó (Darré Jeanne-Marie); 13. Meyerbeer: Az afrikai nő, indiai induló (berlini állami Opera zenekara, vezényel Blech).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.25 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson.

Délután 3 órától 4 óráig.

3.00: Hanglemezek.

3.45: Előadás.

a HAT 4 hívójeles adón 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson.

Vasárnapról hétfőre virradó éjjel 12 órától 1 óráig.

12.00: Hanglemezek.

12.45: Előadás.

Utána: Himnusz.

(A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 41-ik oldalon közöljük)

8.35

Radnóti Miklós
(G. R. felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Blankenburg : A gladiátorok búcsúja, induló (katonazenekar); 2. Strauss János : Bor, asszony, dal, keringő (szalózenekar); 3. Ketelbey : Az óra és a meissenai pároska, jellemkép (zenekar); 4. Richards : Madárkák esti imája, keringő (vibrafónszóló : Sommerfeld); 5. Allouche : En amour chacun a son tour, onestep (Allouche-zenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Anekdoták nagy férfiakról.” (Felolvasás.)

10.45 : „A nők elhelyezkedési lehetősége.” Irta Illés Mária. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Járóka Feri és cigányzenekara. Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.40–2.20 : Hajdu Mihály zongorázik. 1. Scarlatti : Pastorale és Capriccio; 2. Beethoven : C-dur szonáta; 3. Chopin : a) gisz-moll polonaise; b) Fisz-dur impromptu; c) Asz-dur ballada.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diákfélórája : „Sugás, puska, csiny.” Gyenes Rózsa előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Váczi Gyula és Kósa György klarinét-zongora számai. 1. Weber : Grand duo concertant; 2. Debussy : Rapszódia; 3. Pierne : Canzonetta.

5.30 : „Göcsej.” Pogány Kázmér előadása.

6.00 : Guttenberg György jazz-zenekarának műsora.

7.00 : „Kályin 400 éves institúciója.” Révész Imre dr előadása. Felolvassa dr Révész Innréné.

7.30 : Utry Anna magyar nótákat énekel, kíséri Veres Lajos és cigányzenekara. Dalok :

Fráter—Pápai Molnár : Oda van a virágos nyár; Kárpát : Te adtad nekem az első; Szerdahelyi : Magasan reptül a daru; Tarcsay : Vásárhelyi híres promenádon; Repül a szán (népdal); Rácz Pali : Lehullott a rezgőnyárfa; Fehér—Kunéry : De szeretnék egyszer én is; Fráter Béla : Szomorú a nyárfaerdő; Népdal; Dóczy : Árad a Tisza; Lefelé folyik a Tisza (népdal); László—Magyarádi : Anyám szíve; Szabados : Megállok a kaputoknál; Szilágyi Béla : Őszi tarló lett a lelkem; Garami—Herodekné : Nyitva van az ajtó; Járósi : Szomszédék Pistája; Kubányi—Vigh : Tullipános láda.

8.35 : Két költő. Radnóti Miklós és Vas István verseikből olvasnak fel.

9.10 : Hanglemezek.

1. Mozart : Amor játéka, balett (berlini állami Opera zenekara, vezényel Meyrowitz); 2. Ponchielli : Gioconda, órák tánca (berlini filharmónikusok, vezényel Meyrowitz); 3. Graener : A sansouci fuvola (szimfónikus zenekar, vezényel Havemann); 4. Berlioz : Bál, a „Fantasztikus szimfónia”-ból (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 5. Bizet : Az arlesi lány (berlini filharmónikusok, vezényel Blech); 6. Moszkovszkij : Két spanyol

táne (berlini filharmónikusok, vezényel Meyrowitz); 7. Greensinoff: Orosz rapszódia, (párizsi szimfónikus zenekar, vezényel Matieu); 8. Rubinstein: Toreador et Andalouse (Amato-zenekar); 9. Sinding: Tavaszzi zsongás (berlini állami Opera zenekar, vezényel Meyrowitz).

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Berend Endre jazz-zenekarának műsora.

11.00: Waldbauer—Kerpely vonósnégyes. Tagjai: Waldbauer Imre (I. hegedű), Hannover György (II. hegedű), Temesváry János (mélyhegedű) és Kerpely Jenő (gordonka).
1. Dohnányi: Trió-szerenád; 2. Beethoven: f-moll vonósnégyes.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15: „A műtárgyak hamisítása.” Balázs-Piri László előadása.

6.50—7.25: Baumann Gyula hegedűl, zongorán kíséri Schwalb Miklós. 1. Nardini: e-moll hegedűverseny; 2. Brahms: d-moll szonáta.

7.35: „A varsói bohémek.” (Vázlatok az új tengeri irodalomról.) Schummer Jenő M. előadása.

8.30—9.05: Hanglemezek.

1. Fioritto—Kahn: Hanging on a garden gate, foxtrott (Zenith Knights-zenekar);
2. L'amour frappe à la porte, dal (Berval);
3. That's how I feel about you, jazzdal (Keller Gréta);
4. Green—Stept: I'll always be in love with you (Harrison);
5. Blue pacific moonlight, keringő (Jack Leon zenekara);
6. Rathaus: Bali legendája, tangódal (Frehel);
7. De Sylva—Brown—Henderson: Brokenhearted again, dal (Jimmy Steele);
8. Pingault: A kis vidéki vasút (Burnier és Pingault-zenekar);
9. Boulanger: Pour toi, cigányromán (Boulanger-zenekar);
10. Johnston—Coslow: My old flame, foxtrott (Raffini-zenekar).

9.15: Hírek.

(Rozgonyi felv.)

Gyenes Rózsa, a kitűnő író, aki hírlapírói munkásságával is népszerűvé tette a nevét, ma délután 4 óra 10 perckor a régi diákkor hangulatát felelevenítő előadást tart. Ismerve közvetlen előadómódját, bizonyos, hogy nemesak az ifjúság, de a felnőtt hallgatóság is nagy érdeklődéssel és élvezettel hallgatja végig előadását.

A közvetítőállomások (Nyíregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, SZEPTEMBER 1:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, SZEPTEMBER 2:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, SZEPTEMBER 3:

Reggel 6.45-től délután 6.50-ig: Azonos Budapest I. műsorával.

6.55—8.00: Azonos Budapest II. műsorával.

Utána 8.00: Azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, SZEPTEMBER 4:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, SZEPTEMBER 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, SZEPTEMBER 6:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, SZEPTEMBER 7:

Reggel 6.45-től d. n. 7.15-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.20-tól 7.55-ig azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

6.00 **Orel Géza** (Rosbaud felv.)

Hogyan bánjon a kereskedő a vevőkkel?

— Dr. Orel Géza szfv. felsőkereskedelmi iskolai főigazgató nyilatkozata ma 6 órai előadásáról. —

— Az amerikai harvardi egyetemen állapította meg Adams professzor, hogy az árusítás gyakorlati lélektanon alapszik s így az árusítónak meg kell ismernie a pillanatnyi benyomások hatása alatt a vásárló lelkét. Az árusítónak bele kell élnie magát egy percre a vevőnek az életébe, „mert minden vevő a maga szemüvegén át nézi a dolgokat”. A vevő a vásárláskor nem a valóságot, vagy az igazságot látja, hanem a valóságból és az igazságból csak azt, ami neki a legjobban megfelel. Ezekre tanítja az árusítót az az újabb ismeretág, amelynek neve: vevőismeret. „Hogyan bánjon a kereskedő a vevővel” című előadásomban bemutatom a könnyen és nehezen kezelhető vevők táborát, illetve azoknak típusait. Előadásom kapcsán negyven vevőtípusról teszek említést. Miről lehet azokat felismerni, kielégíteni stb. A nehezen kezelhető típusba tartoznak pl.: követelőző, érzékeny, gögös, hiú, gyanakvó stb., a könnyen kezelhető típusba: az egyszerű, vidám, hallgató stb. vevők. A vevőismeret, amelyre eddig szinte semmi gondot nem fordítottak (éppúgy mint a célszerűségi áruismeretre), végtelenül nagy szerepet játszik az eladásnál. Szem előtt kell tartanunk az amerikai Wanamakernak ama örökérvényű kijelentését: „Az eladás művészete abban áll, hogy árukat adjunk el, amelyeket nem hoznak vissza — embereknek, akik visszajönnek”.

BUDAPEST I

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Blankenburg : Induló (Harmonie-zenekar) ; 2. Strauss József : Vidám jóreggelt, keringő (Geiger-zenekar) ; 3. Kark : Cirkuszi nép, jellemkép (szalózenekar) ; 4. Yvain : Un petit bout d'homme, onestep (Herant René).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Az eishauseni rejtély.” Irta Fazekas István. (Felolvasás.)

10.45 : „Az őszi koszüm.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Tull Ili gondolkázik, zongorán kíséri Környey Béla. 1. Eccles : G-moll szonáta ; 2. Rózsa Miklós : Gordonka-zongora kettős.

12.30 : Hírek.

12.45 : Koncz Jolán énekel, zongorán kíséri Környey Béla.

1. Schubert : a) Oh, drága szép ; b) Már vége ; c) Árva a ház ; 2. a) Strauss : Halkan száll ; b) Lehár : Éva keringő ; c) Lehár Giuditta — Oly forró ajkamról a esők ; 3. a) Abraham : Viktória — Good night ; b) Benatzky : Exheregnő — Amitől az ember.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Strauss János : Waldmeister, nyitány ; 2. Erkel : Bánk bán, ábránd ; 3. Delibes : Coppelia, keringő ; 4. Armandola : Port-Said kikötőjében ; 5. Kálmán Imre : Részletek a „Bajadér” c. operettből.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Kedélyes lemezek.

1. Aletter—Grossman : Rendezvous, rokokó intermezzo (Eisinger és Wolf-éneknégyes) ; 2. Gray : A nevető trombitás, nevető lemez (The Merrymakers) ; 3. Lama—Deckner : Tic-ti, tic-tá, foxtrott (Eisinger és Wolf-éneknégyes) ; 4. Armandola : Haváji emlékek, keringő (zenekar) ; 5. Ketelbey : Perzsa vásár, jellemkép (orgonaszóló : Foort) ; 6. Wiedoeft :

Saxarella, szaxofónszóló (Wiedoeft Rudi);
7. Fischer—Bernard—Black: Dardanelia
(Katzmann-zenekar); 8. Donde esta o cao?
dal (Pilar Arcos és José Moriche); 9. Lindsay:
Aisha, intermezzo (Scala-zenekar, vezényel
Mayrhauser); 10. Daybreak at a Surrey farm
(Hajnalhasadás a farmon), állathangok; 11.
Orth: Az órásboltban, jellemkép (katona-
zenekar); 12. Pécsi József: Keleti esküvő,
jellemkép (Dajos Béla zenekara); 13. La
Rocca: Tiger-rag (Mills-négyes); 14. Lenoir:
Parlez-moi d'amour (Lucienne Boyer); 15.
Bratton: Picknick Mackóknál, bravúrfox
(Bravour tánczenekar); 16. Fowler: How
am I doin', hey, hey (Mills-négyes); 17. Ci-
belli: La cucaracha, rumba (Pan American
Marimba-zenekar).

6.00: „Hogyan bánjon a kereskedő a
vevővel.” Orel Géza előadása.

6.30: Weidinger Ede szalózenekara.

1. Barbieri: Perdita, nyitány; 2.
Lincke: Emlékezés, keringő; 3.
Losonczy Lajos: Elégia; 4. dr Schem-
mel Emilné: Angol keringő; 5. Bec-
ker: Amati szerenád (hegedűszóló);
6. Lindemann: Az ifjúság felvonul,
induló.

Közben

6.50: „A gyalogosok és az ucca lár-
mája.” Szöllőssy Alfréd előadása.

8.00: Saint-Saens emlékhangver-
seny. Ismertetőt mond Papp Vik-
tor. Közreműködik az Operaház
tagjaiból alakult zenekar. Rajter
Lajos vezényletével, és Lászlóffy
Margit (zongora). 1. A sárka her-
cegnő, nyitány; 2. Zongoraverseny;
3. III. szimfónia, c-moll; 4. Halál-
tánc.

9.30: Hírek, időjárásjelentés.

9.50: Balogh Bandi és cigányzenekara
muzsikál.

10.45: Havi szemle francia nyelven.
Ottlik György dr előadása.

11.00: Eröss István szalón- és jazz-
zenekarának műsora.

1. Lehár: Hercegisasszony, keringő; 2.
Kacsóh: Részletek a „János vitéz”-ből;
3. Micheli: Babatánc; 4. Lasson: Crescendo;
5. Drigo: Szerenád; 6. Lehár: Részletek
a „Cigány szerelem” c. operettből; 7. Mosz-
kovszkij: Spanyol táncok; 8. Nádor József:
Magyar tánc.

12.05: Hírek.

(Ács Dusi felv.)

Tull III gordonkaművész, aki számos külföldi
szereplésével és önálló hangversenyével előkelő
nevet szerzett magának mind a szaklörökben,
mind a közönség szélesebb rétegében is, ma déli
12 óra 5 perckor ritka zenei műélvezetben része-
síti a rádióhallgatóságot jól kiválogatott mű-
sorával

BUDAPEST II.

6.55: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági felőrája.

7.25—8.00: Laczó István énekel, zongorán kíséri Schwalb Miklós. 1.
Erkel: Bánk bán, Hazám, hazám; 2.
Bizet: Carmen, virágária; 3.
Massenet: Elégia; 4. Verdi: Aida,
román; 5. Szabados Béla: A hő-
lond, Deli imája; 6. Leoncavallo:
Bajazzók, ária; 7. Ákom Lajos:
Magyar szerenád.

8.10: Kertész Manó előadása.

8.45—9.50: Müller Béla és cigány-
zenekara muzsikál.

9.55: Hírek, időjárásjelentés.

10.20—11.20: Hanglemezek.

1. Kienzl: A bibliás ember — Mátyás áriája
(Tauber Richard); 2. Verdi: Traviata, ária
(Cassir Mercedes); 3. Liszt: Szerelmi álmok,
dal (Schipa); 4. Verdi: Alarcosbál, ária
(Spani Hina); 5. Delibes—Dohnányi: Cop-
pelia keringő (zongoraszóló: Dohnányi);
6. Marschner: Hans Helling, ária (Schipper
Emil); 7. Puccini: Pillangókisasszony, ária
(Sheridan Margaret); 8. Giordani: Andrea
Chenier, ária (Zanelli Renato); 9. Eccles:
Sonata largo (gordonkaszóló: Koussevitzky);
10. Greensaninov: Berceuse, dal (Fleta);
11. Benedict: Velencei karnevál, áriaválto-
zatokkal (Toti dal Monte); 12. Csajkovszkij:
Bál (Sobinoff); 13. Schubert: Moment mu-
sical, gordonkaszóló (Casals).

(Veres felv.)

KELETI LILI, az országos hírvő zongoraművész nő ma este 7.40-kor hangversenyt ad, amelyet Budapest II-ről közvetít a rádió. Játékát nem kell külön megdicséernünk, művészetével már régen befutott a közönség szeretetébe, különösen rádiós szereplései révén. Nagy népszerűségére jellemző az a kis epizód, amely az idei nyáron történt vele egy népszerű hazai fürdőhelyen. Ezt a kedves történetet a következőképpen mesélte el a művész nő a *Stúdió* folyosóján: „...Egyik este kis társasággal betértünk a partmenti vendéglőbe. Nagyszerűen éreztük magunkat. Háromtagú cigánybanda húzta az elárvult zongora előtt, mert hát zongoristájuk nem volt. A társaságunkban levő idegen úr felkérésére azután odatültem a zongorához és néhány könnyebb darabot játszottam. Óriási sikerem volt. A vendéglős odajött hozzám és hálásan megköszönte a nagy műveltséget. Nagy meglepetésemre megjegyezte: — Mintha csak Keleti Lilit hallottuk volna. — Keleti Lilit? — csodálkoztam. — Hát őt honnan ismerik? — A rádióból — hangzott a felelet. — De hiszen én vagyok Keleti Lili — fedtem fel az in-kognitómát. A derék ember szája majd leesett a csodálkozástól és addig nem akarta elhinni a valót, míg társaságom tagjai nevetve nem biztosították arról, hogy valóban azonos vagyok azzal, akinek a játékát a rádióból többször hallotta.”

Ez a derűs epizód is bizonyítja, hogy a rádió mennyire népszerűsíti a művészt és a művészetet.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Bertha : Vadász-induló (Harmonie zenekar); 2. Strauss János : Déli rózsák, keringő (Berlini filharmonikusok, vezényel Viebig); 3. Percy : Hindu házasság, jellemkép (Kniestädt és zenekara); 4. Rose—Wayne : Monterey, keringő (Beres Alfréd és zenekara); 5. Gyermekkori emlékek, onestep (Lloyd Shakespeare zenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : Dr Kallós Ede felolvasása.

10.45 : Freisingeni Ottó egykorú leírása a XII. századi magyarokról. Irta Pálffy Ilona dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Popper : Ballada, gordonkaszó (Kerpel Jenő); 2. Kemény—Harmath : Ritka madár a szerelem, keringő (Rózsa Annie); 3. D'Lorah : La cucaracha, rumbafox (Ellsworth-zenekar); 4. Warren—Harmath : Shanghai Lil, dal (Szedő Miklós); 5. Eisemann—Szilágyi : En és a kisöcsém (Bárony Rózsi); 6. Kemény—Harmath : Egyetlen szerelmesem (Szedő Miklós dr); 7. Porter—Vig : Miss Otis sajnálja, fox-ballada (Sólyom Janka); 8. Lehár—Jenbach : Dal a „Paganini”-ből (Cavara); 9. Carrera : Creol keringő (Géczy Barnabás zenekara); 10. Petter : N(y pensons plus (Magui Moreni); 11. Eisemann—Szilágyi : Mia bella signorina (Szedő Miklós); 12. Heymann—Gerő : Ha-esa-csak (Triumph-együttes); 13. Leux—Hannes : Ich setz mich im Leben immer daneben (Harten); 14. Buday—Somlyó : Dal a szívről (Sólyom Janka); 15. Buday—Szécsén : Ki tudja, hogy szeptemberben (Kishonty József); 16. Magyar nóták (Magyari Imre és cigányzenekara).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Kalmár Rezső—Balázs László szalonötöse.

1. Stolz : Ótóra tea, egyveleg; 2. Iviglia : Notturmo, hegedűszó; 3. Schubert—Berte : Három a kislány, egyveleg; 4. Grosz Alfréd : Rezedák, ibolyák, dalkeringő; 5. Sattler Andor : Cordovai emlék; 6. Becce : Második szvit.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10 : A rádió diákfélőrája : „A görög hőskor asszonya.” Kárpáthy né Nagy Rózsa előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

- 5.00: Kovács Kálmán előadása.
 5.30: Rácz Pali és cigányzenekara.
 6.30: „Budapest, az ország gyomra.”
 Báró Melcomes Albert előadása.
 7.00: Fehér Pál énekel, zongorán
 kíséri Kósa György.
 1. Puccini: Bohémélet, ária; 2. Bizet:
 Gyöngyhalászok, ária; 3. Flotow: Márta,
 recitativ és ária; 4. Hubay Jenő: Karenina
 Anna, balalajka-dal; 5. Cilea: L'Arlesiana,
 ária; 6. Cardille: Cose ingarde, nápolyi dal;
 7. Lehár: A mosoly országa, dal.
 7.35: „A balatoni sporthét.” Tormay
 Géza államtitkár előadása.
 7.50: Salamon Béla kabaréelőadása.
 9.00: Thibaud Jacques Mozart Esz-
 dur hegedűversenyét játssza zenekari
 kísérettel. Vezényel: Sargent Mal-
 colm dr (Hanglemezen).

9.25: Hírek.

9.45: A Mária Terézia 1. honvéd-
 gyalogezred zenekara. Vezényel Fi-
 gedy Sándor.

1. Goldmark: Sába királynője, bevonulási
 induló; 2. Bizet: Carmen, cigánytánc; 3.
 Figedy: Fantasztikus induló; 4. Meyerbeer:
 Dinorah, árnyéktánc; 5. Dohnányi: Induló
 a „Pierette fátyalá”-ból; 6. Csajkovszkij:
 Anyegin polonaise; 7. Ippolitow: Induló a
 „Kaukázusi szvit”-ből; 8. Lehár: Kukukska,
 orosz paraszttáncok; 9. Mendelssohn: Szent-
 ivánéji álom, nászinduló; 10. Grieg: Hódol-
 lati induló.

Szünetben: Időjárásjelentés.

- 11.10: Hanglemezek. Táncszámok. 1.
 Adamson—Lane: Little did I dream,
 foxtrot (Rollini zenekara); 2. Du-
 bin—Warren: Shadow waltz, ke-
 ringő (Crosby); 3. Bruno: Conchita,
 tangó (Argentínai zenekar); 4. John-
 ston—Coslow: Marahuana, rumba
 (Castillan Troubadours); 5. Willi-
 ams: Basin Street blues, blues (Go-
 nella zenekara); 6. Brown—Gorney:
 Baby take a bowl, foxtrott (Whidden
 zenekar); 7. Barry—Wright—Tex-
 ter: Valentina, carioca (Joost zene-
 kar); 8. De Grandis: Aquel mu-
 chacho triste, tangó (Gardel Carlos);
 9. Mateo: Belle Madame Biguine,
 bigin (Géczy Barna zenekara); 10.
 Villajos: Canta guitarra, pasodoble
 (Pilar Arcos); 11. Morris—Willi-
 ams: E flat blues, blues (Gonella és
 zenekara); 12. Chandler—White—
 Cohen: Canadian Capers, quiskstep
 (Roy zenekar); 13. Adamson—Lane:

7.50

Salamon Béla

(Amster felv.)

Everything I have is yours, slowfox
 (Etting Ruth); 14. Butler—Strong:
 She fell for a feller from Oopsala,
 komédia-keringő (Roy zenekar); 15.
 Jackson: On Ikla moor, onestep
 (Jackson Jack és zenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.55: „Tessedik Sámuel.” Horváth
 Károly dr előadása.

6.35—7.35: Hanglemezek.

1. Massenet: Elégia, dal (Salvati Salvatore);
 2. De Falla: a) Asturiana; b) Polo, népdalok
 (Gombau Carmen); 3. Leoncavallo: Matti-
 nata, dal (Schmidt József); 4. a) Dienzi:
 Liliomszál; b) Lavotta: Honnan jó a szél,
 magyar műdalok (Noiret Irén); 5. Goublier:
 Estharangszó a tengeren, dal (Lyn Louis); 6.
 Sognitz—Davidson: Meséld el álmaidat (Denya
 Marcelle); 7. Niederberger: Canzonetta, dal
 (Schmidt József); 8. De Falla: Négy spanyol
 népdal (Gombau Carmen); 9. A fond kiss,
 dal (zenekar, énekkel); 10. Nerini: Kairói
 szamarak, dal (Guerald Ninon); 11. Bürger:
 Cigánydal (Schmidt József); 12. Alvarz: Déjá,
 dal (Stroeva Dóra, gitárkísérettel); 13. De
 (Sylva—Brown—Henderson: Little Pal, dal
 (King Benny és zenekara); 14. Fomine:
 Zöld szemek, dal (Teplova); 15. Greer:
 When you look in my eyes, jazzdal (Smith
 Jack); 16. Dowling—Hanley: Sleepy Valley,
 jazzdal (Roberts Bobby, jazz-zenekarral).

7.40—8.20: Keleti Lili zongorázik. 1.
 Chopin: h-moll szonáta; 2. Hang-
 versenyetűdök: a) Liszt: Leggie-
 rezza; b) Moszkovszki: Asz-dur
 etűd; c) Dohnányi: E-dur etűd;
 d) Schloezer: Asz-dur etűd.

8.25: Hírek.

8.50—10.00: Farkas Sándor és cigány-
 zenekara muzsikál.

Bánáti Baum Mária
(Kassák utóda Komáromi felv.)

6.15

A nő hivatása és a háztartás.

Bánáti Baum Mária, a kitünő tanárnő, aki eddigi rádiószereléseivel méltó feltűnést keltett, ma 6.15 órai előadásával kapcsolatosan a következőket mondja a Délibábnak:

— A szociálpedagógus álláspontjára helyezkedve, aggódva figyeljük azt a legújabb társadalmi tünetet, amit a statisztika oly világosan elénk tár. Egyre szaporodik a kenyérkereső családonkívül élő nők száma. A nő kenyérkeresete ellen nem lehet senkinek sem kifogása. Ezt már számtalanszor letárgyaltuk és érvekkel alá is támasztottuk. A családonkívüliséget azonban nem helyeselhetjük, mert ez veszélyeket rejt magában. Az egyén, a társadalom és a nemzet szempontjából egyaránt. A nő eredeti élethivatása az anyaság és ezt a fenséges szerepet csakis a családi életben töltheti be. Arról nem is beszélve, hogy a nő fiziológiai adottságainál és lelkiképességeinél fogva családi életre legalkalmasabb. Nincs nő, aki ezzel tisztában ne volna. A családon kívül élő nők jelenlegi nagy számárányáért tehát nem is okolhatjuk magát a nőt. Az okok másutt vannak. Ezt vitatja meg részletesen az előadásom, amelynek második része a háztartás észszerűsítéséről szól, a házimunkák mesterfogásait tárgyalja és a helyes munkabeosztásra vonatkozólag ad a háziasszonyoknak hasznos tanácsokat.

46

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Berniaux : Cortège des nations, induló (Perfectaphon-zenekar); 2. Strauss János : Varázskeringő, accordeon szóló; 3. Jessel : Olomkatonák díszőrsége, jellemkép (Pescazenekar); 4. Rust : A csiz cseveg, keringő (szimfónikus jazz-zenekar); 5. Steinginger : How are you, onestep (Smith-zenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Barangolás Havai szigetén.” (Felolvasás.)

10.45 : „A meghűlésről.” Irta Szentlőrinczi Liebermann Tódor. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—12.35 : „Triumph” énekegyüttes. Tagjai: Vigh Jenő, Balassa József, Révész Imre, Gerő György.

1. Polgár—Innocent : Mondja kis babuska; 2. Sally—Szécsén : Kedvesem, tangó; 3. Kondor Leo : Néger dal; 4. Fényes—Mihály : Tudom, hogy van neki, foxtrott; 5. Vécsey—Salver : Valse triste; 6. Satler—Kovács : Megtanítanám, foxtrott; 7. Sándor—Kellér : Sűgök egy titkof.

12.40 : Hírek.

1—2.30 : Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Lincke : Nyári örömök, keringő; 2. Schmeling : Egy éj Aranjuezben; 3. Ketelbey : Virágdalok, egyveleg; 4. Urbach : Részletek Meyerbeer műveiből; 5. Kálmán Imre : Fortissimo, egyveleg; 6. Basque : Japán karnevál; 7. Sándor Jenő : Induló az „Aki mer, az nyer” c. operettből.

Közben

1.20 : Időjelzés, időjárás- és vízállásj.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10 : Péter Rózsa meséi. Felolvassa Verbőczy Józsa.

4.45 : Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Közvetítés a mezőkövesdi egészségvédelmi mintajárásból, Szent István község egészségházából. A közvetítést vezeti: Budinszky Sándor és Turchányi István.

5.45 : Magyar Gábor gondonkázik, zongorán kíséri Környey Béla. 1. Bach :

DÉCIBÁB

G-dur szonáta; 2. Chopin: Nocturne; 3. Schubert: A méh; 4. Lalo: Intermezzo; 5. Faura: Lepke; 6. Ravel: Habanera; 7. Popper: Tündértánc.

6.15: „A nő hivatása a háztartásban.” Bánáti Baum Mária előadása.

6.45: „Egy óra északon.” Zenés utinapló. Bánóczy Dezső hangfelmérésűje.

7.45: A „Száz könyv” sorozatban Kosztolányi Dezső beszél Arany „A nagyidai cigányok” c. művéről.

8.05: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel. Török Emil. Közreműködik Tóth Erzszi (ének). 1. Lehár: Vig özvegy — a) Nyitány; b) Viljadal (ének); 2. Lehár: Éva — a) Nyitány; b) Keringő (ének); c) Zvanzinetta; 3. Jacobi: Leányvásár, egyveleg; 4. Kálmán Imre: Marica grófnő — a) Nyitány; b) Marica belépője (ének); 5. Kálmán Imre: A montmartrei ibolya — a) Ma önről álmodtam, tangó; b) Keringő (ének); 6. Kálmán Imre: Ördöglovag, palotás; 7. Ábrahám: Bál a Savoyban — Toujours l'amour, keringő (ének); 8. Huszka Jenő: Gül Baba, egyveleg.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Veres Lajos és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. Dalok: Grosz A.: A pécskai cigánysoron; Gyöngy—Kamjonkai: Kislány; Kalmár Tibor: Ugy nézek rád; Sándor—Jávör: Van egy szőke asszony; Seres Rezső: Gyere Bodri kutyám; Szentimrey—Récsey: A Balaton kék vizét; Kubányi—Víg: Tulipános láda; Népdalok: Tavasszal a Tisza; Megéred még azt az időt; Cigányasszony sátora; Ha az Isten nem egymásnak teremtett; A becsali csárda, Felkötöm a rézsarkantyum.

11.15: Kertész Miklós jazz-zenekarának műsora: 1. Kreuzberger: Induló, fox; 2. Burke: Slowfox; 3. Rose: Foxtrott; 4. Sally: Ne nézzon úgy rám, tangó; 5. Brodsky Miklós: Tangó; 6. Sándor Jenő: Éjfélkor a Tanganyikán, carioca; 7. Brodsky

Fenyves Alice
9.30-kor Bp. II-ről (M. F. J. felv.)

Miklós: Virágos fák, keringő; 8. Ábrahám Pál: Kisztihand, Frájlajn, tiroli keringő; 9. Whiting: Foxtrott; 10. Lecuons: Ali Baba, rumbafox; 11. Zerkovitz Béla: Hej, Moszkva, Petrográd; 12. Casiroli: Tangó; 13. Buday Dénes: Holnap este várlak, kedvesem, slowfox.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.45: Dostaly Ignác tárogatózik. Zongorán kíséri Kazacsay Tibor. 1. Kuruc dalok; 2. Repülj madár, repülj; 3. Dévény Jenő: a) Amikor a fehér akác; b) Mulatós csárdás; 4. Levendula-dal; 5. Schönwälder Béla: Ha olykor a szívem fáj is; 6. Kondor Ernő: Zokogva sír az őszi szél; 7. a) Fráter Loránd: Száz szál gyertya; b) Lassú csárdás; c) Friss csárdás.

6.50: „A mese története.” Honti János előadása.

8.00—8.35: Schumann d-moll zongorahármasát adja elő Cortot Alfréd zongorán, Thibaud Jacques hegedűn és Casals Pablo gordonkán. (Hangfelmérés.)

8.40: Nyíry László nyug. v. k. előadása.

9.10: Hírek.

9.30—10.05: Fenyves Alice hegedűl, zongorán kíséri Pongrácz László. 1. Händel: Szonáta, A-dur, Andante; Allegro; Adagio; Allegro; 2. Bach: Szvit, E-dur, Preludium; Loure; Gavott en Rondeau (hegedűszóló); 3. Bach: E-dur hegedűverseny, Allegro; Adagio; Allegro vivace.

„A VAK SZERENCSE“

(Ezen a címen Aristophanes, a klasszikus görög boházalíró darab-törredékét közvetítette a rádió mult hétfő szombalfján George Delamare francia író átírásában.)

A rádióműsorokban örvedetesen szaporodnak a darabközvetítések az utóbbi időben. Németh Antal dr. a Nemzeti Színház kitűnő igazgatója, aki egyben a rádió fődramaturgia is, nagyszabású programot dolgozott ki, amely azt célozza, hogy a hallgatóság nagy táborát mennél több értékes színpadi művel megismertesse.

Ezeknek sorában most „A vak szerencse“ című Aristophanes-törredék került közvetítésre. Az ógörög időkben lejátszódó, mitológiaiával átszótt történet ma is frissen hat, hiszen örök emberi problémát fejtet. Arról szól, hogy a szerencse vak istenasszonyát Zeus feloldja vakasága alól, hogy lássa, miként kell jutalmazni az embereket. Ebből aztán fonák helyzetek adódnak, mert a szerencse istennője rossz emberismerő lévén, méltatlanokra pazarolja adományait. Emlyi a darab rövid vázlatja, amelyhez George Delamare, francia író előjátékot is írt.

Kissé élesen modernizáltak hatott a közvetítés, különösen a fordítás miatt. Tekintettel arra, hogy egy görög klasszikus bemutatójáról volt ezúttal szó, sokkal helyesebb lett volna, ha a franciából fordító Patkós György Arany János eredeti ragyogó átültetését is szem előtt tartotta volna a művészi nyelvezet szempontjából. A színészek munkáját azonban külön dicséret illeti. Ebben azonban nagy része van a rendező Németh Antalnak is, aki közismerten a legpompásabb érzékkel tudja kiválasztani a megfelelő mikrofon szereplőket az egyes szerepekre.

Gondoljunk arra is, hogy még az évad legelején vagyunk és bizonyos tapasztalatok után a rádió színműközvetítései Németh Antal szakavatott felügyelete alatt nagy népszerűsége tesznek majd szert a rádióhallgatóság körében.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszzerű apróságok.” (Felolvasás.)

10.45: „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Németh Anna zongorázik, Margay Erzsébet énekel, zongorán kíséri Kazacsay Tibor.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Ifj. Suky Tóni és cigányzenekara.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10: A rádió diákfélórája: „Toricelli.” Sztrokay Kálmán előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Berend Endre jazz-zenekarának műsora.

5.30: Ferenczy Irma énekel, zongorán kíséri Schwab Miklós.

6.00: „Apróságok Gyulay Pálról.” Rubinyi Mózes előadása.

6.30: Sportközlemények.

6.45: A Magyarországi Munkásdal-egyletek képviselőtében a Munkásdalösszövetség kombinált énekkarának és a Magyarországi Könyvkötő Munkások Szakegylete vegyeskarának műsora.

1. Eckert: Hajósdal; 2. Orosz—Révfy—Gyermely: Balatoni halászdal (bemutató); 3. Zsigler Béla: Jer ki rózsám; 4. Beethoven: Tavasszal; 5. Gyermely—Petőfi: Farkasok dala; 6. Astholz: A vadász gyönyöre. Énekl a Munkásdalösszövetség kombinált énekka. Vezényel Gyermely Ferenc. 7. Uthmann—Eöry—Pordán: Udvözlő dal; 8. Strauss János: Bor, dal, asszony (zongorakísérettel); 9. Schubert: Mi szép az éj; 10. Hubay—Petőfi: Szeretném itt hagyni; 11. Mozart: Bölcsődal. Énekl a Magyarországi Könyvkötő Munkások Szakegylete vegyeskara. Vezényel Novák Károly.

7.45: „Bókgyűjteményből.” Kabdebo Irma előadása.

8.15: Uray Margit magyar nótákat zongorázik.

8.50: A rádió külügyi negyedórása.

9.10: Hanglemezek.

1. Verdi: Aida, győzelmi induló (a berlini állami Opera zenekara, vezényel Blech);
2. Rossini: Szevillai borbély, ária (Talley Marion);
3. Korngold: A holt város, ária (Tauber Richárd);
4. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária (Offers Márta);
5. Rabaud: Marouf — A karaván (Thill Georges);
6. Offenbach: Hoffmann meséi — Baba-ária (Debicka Hedvig);
7. Elman: Tangó (hegedűszólo: Elman Mischa);
8. Farewell to the (Lashanska Hulda);
9. Romberg: Toy Symphony (New Symphony zenekar).

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Pataky Vilmos jazz-zenekarának műsora.

1. Coslow: Slowfox;
2. Rodgers: Slowfox;
3. Kola: Szonja, foxtrott;
4. Warren: Keringő;
5. Sándor Jenő: Mondjon ma valami szepet, keringő;
6. Schwartz: Slowfox;
7. Berlin: Foxtrott.

11.00: Horváth Gyula és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.05—7.00: Hanglemezek.

1. Mozart: Varázsfuvola, nyitány (berlini állami Opera zenekara, vezényel Meyrowitz);
2. Händel: Largo (Graveur Louis);
3. Mozart: Figaro házassága, ária (Eisinger Irene);
4. Moszkovszkij: A böles mellett (párizsi szimfonikus zenekar, vezényel Casadesus);
5. Verdi: Aida, ária az I. felvonásból (Oehmann Martin);
6. Verdi: Trubadur, ballada (Hizette Felicia);
7. Lortzing: Cár és ács, ária (von Oppenheim Harold);
8. Offenbach: Hoffmann meséi, intermezzo és barcarola (Ultrapphon-zenekar);
9. Massenet: Manon, ária (Alframann Marieme);
10. Leoncavallo: Bajazzók, prólóg;
11. Puccini: Bohémélet, ária (Grünewald E.);
12. Grieg: Troidhageni nász (berlini állami Opera zenekara, vezényel Meyrowitz).

7.05: A „Száz könyv” sorozatban Benedek Marcell beszél Kisfaludy Károly „A kérők” című vígjátékáról.

7.20: „Műemlékvédelem Budapesten.” Lechner Ödön dr előadása.

8.30: Hírek.

8.50—10.10: Budapesti Koncert Szalónzenekar. 1. Supée: Pique Dame, nyitány; 2. Jacobi: Leányvásár, keringő; 3. Amadi: Invano, szerenád; 4. Hruby: Bécsi dalok (So singt man nur in Wien); 5. Offenbach: Hoffmann meséi; 6. Fibich: Poeme; 7. Weninger: Angol keringő és induló.

Németh Anna Marjay Erzsébet
(Vajda M. Pál felv.) — 12.05 — (Amator felv.)

ÉRDEKES APRÓSÁGOK EGY ÉRDEKES EMBERRŐL

Rubinyi Mózes dr., a kiváló esztétikus és irodalombúvár, akinek rádióelőadásait mindig óriási érdeklődéssel fogadja a hallgatóság, ma délután 6 órakor Gyulay Pálról beszél a mikrofon előtt.

Ki volt, mi volt Gyulai Pál, azt nemcsak a régi, de a mai könyvolvasók is tudják. Kevesen ismerik ma azonban a legnagyobb magyar kritikus, mint embert. Rubinyi Mózes előadása ez a hézagot igyekszik pótolni.

— Aki századunk elején már (vagy még) egyetemre járt — mondja Rubinyi Mózes — a bölcsészeti fakultás homályos folyosói gyakran láthatott egy alacsony, cilinderes urat. A kis filozopterek félenken húzódtak előre a sarokba... Nagy ember ez a kicsi férfi! Ez szúrta le Jókait! Ez védte meg Görgeyt egy egész világ ellen. Hatalmas ember. Elnöke a Kisfaludy Társaságnak. Ha egy szót szól, az egész ország visszarezg tőle! És a rokonsága... Petőfi Sándornak a sógora. Talán néha azt mondhatta: „Hallod-e, Petőfi sógor...” S milyen kedves, jó ember. Van egy kollégiuma, amelyben nem ő tart előadást, hanem a hallgatók olvassák fel verseiket, értékezték. Ő meg bírál. Kedélyesen, kedvesen, de szigorúan. Aki jól ír, annak a munkáját még ki is adja a Budapesti Szemlében. Mi az hogy kiadja? Fizet érte! Tessék elképzelni az éhenkórász, csillogószemű filozoptert, akinek a kéziratát nem adják vissza, ellenkezőleg, elfogadják, kinyomtatják és pénzt adnak érte. Kopár hónapos szobákban glóriás fénybe vonják a kis professzor jószágos fejét. A rideg szegénység szobáiban megjelenik a diósóság fénye és a — vacsora illata. Az ilyenféle embert, amilyen Gyulai Pál volt, az emberi lényén keresztül a legjobb megközelíteni. Homeosz furesa lehet papuesban — hiszen mezteláb járt. De a Gyulalakk még úgy átek, ahogy irtak, náluk nem volt külön ember és külön író, az ember irt s az író emberi életet élt. Szerelmek, fájdalmak, temetések útjain járt s közben írta kritikáit, verseit, szerkesztett és megnyugodott abban, hogy az ő élete munkája közeleti kötelesség. A földön járt Gyulai, de az égre nézett...

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Allier: A vidám trombitás, pasodoble (Gárdazenekar); 2. Strauss: Szerelmes dalok, keringő (berlini Állami Opera zenekara); 3. Boulanger: The happy cent, intermezzo (Boulanger és zenekara); 4. Potérat—Lepointer—Gacon: Húsz év, keringő (Mascow zenekara); 5. Baracel Atlantici, onestep (Ultraphon-zenekar).

10.00: Hírek.

10.20: Szini Gyula elbeszéléseiből. (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg vasárnap?” A Szépművészeti Múzeum metszetyűjteményét ismerteti Balás Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Szmirnov Szergej halalajka-zenekara.

1. Gorodinszkij: Kaukázusi induló (zenekar); 2. Népdalok: a) Fehér akác; b) Sarabán (zene, ének); 3. Volkov: Berjozka, keringő (zenekar); 4. Szmirnov: Ukrajnán át, egyveleg (zene, ének); 5. Makarov: Koesis, ne hajtsd a lovakat, románc (Szafranov Iván); 6. a) Polka; b) Mazurka (zenekar); 7. Népdalok: a) Sötét éjszakán; b) Lebeda (kórus); 8. Diákdalok (zene, ének); 9. Vig dalok és orosz tánc (zene, ének).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Respighi: Kődök, dal (Fleta); 2. Marsden: Anyám, dal (Giannini Dusolina); 3. Nevin: A rózsafüzér, dal (Mc. Cormack John); 4. Millöcker—Mackeben: Heut hab ich Glück, dal (Alpár Gitta); 5. Lehár Ferenc: Giuditta, ária (Tauber Richárd); 6. Leigh—Millöcker: Dubarry, dal (Moore Grace); 7. Leopoldi: A pedellus leánykája, humoros dal (Leopoldi); 8. Grothe: Ich bin heut so froh, dal

(Eggerth Márta); 9. Weiss—Herz: Mir ist alles einerlei, dal (Rotter); 10. Freed—Brown: Szerelmi dal a Niluson (Merry Macks-zenekar); 11. Tauber: Otthon (Heimgefunden), dal (Tauber Richárd); 12. Chartron—Colias: J'suis bete (Dubas Marie); 13. Schertzinger: A királynő férje, dal (Chevalier Maurice); 14. Delettre: D'amour en amour, dal (Boyer Lucienne); 15. Fisher—Dvorzsák: Goin' home (Boswell-nővérek); 16. Mc. Hugh—Fields—Johnson: Good bye blues (Mills-testvérek).

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: Harsányi Gizi mesél.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Mit üzen a rádió?”

5.30: Losonczy-Schweitzer Oszkár szalózenekara. 1. Erkel: Hunyadi László, ábránd; 2. Pór Ernő: Te voltál az álmom, keringő; 3. Losonczy-Schweitzer Oszkár: Szerelmi poéma; 4. Dohnányi Ernő: C-dúr rapszódia; 5. Micheli: Egyiptomi szvit; 6. Komzák: Havasi gyopár, nyitány.

6.30: „Búcsú Besnyőn.” A közvetítést vezeti Koudela Géza dr.

7.15: Horváth Béla és cigányzenekara.

8.00: Plautus-vígjáték bemutató Rómában. „A kísértet.” (Mostellaria.) Egykorú helyszíni közvetítés Kr. e.

Este 11,20

Hellig József

(Amatőr felv.)

DÉLIBAB

194 év április 9-én. A darabot fordította, a bevezetést és a kísérőszöveget írta: Révay József dr. A kísérőzenét összeállította Polgár Tibor. Rendező: Németh Antal.

A keret szereplői:

Riporter — Révay József dr.; Komédiás — Rátkay Márton; Marcipor — Szigeti Jenő; Strabo — Juhász József; Rufus — Herczeg László; Saturio — Dénes György; Kikiáltó — Rajnay Gábor; I. paraszt — Kézdi-Kovács Antal; II. paraszt — Mohácsy Lajos; Papagájhang — Kertész Lajos.

A darab szereplői:

Theopropides, gazdag athéni kereskedő — Rajnay Gábor; Philolaches, a fia — Dénes György; Simo, Theopropides szomszédja — Ditrői Mór; Misargyrides, uzorás — Szigeti Jenő; Callidamates, Philolaches barátja — Páger Antal; Philematium, Philolaches kedvese — Könyves-Tóth Erzsé; Delphium, Callidamates kedvese — Komár Julia; Seapa, Philematium öreg szolgálója — Kürthi Sári; Tranio, rabszolga — Rátkay Márton; Grumio, rabszolga — Juhász József; Phaniseus, Callidamates rabszolgája — Kishonty József; Pyrax, Callidamates rabszolgája — Tamás Benő; Sphaerio, fiatal rabszolga — Herczeg László.

9.50: Hírek, időjárásjelentés.

10.10: Országos Postászenekar. Vezényel ifj. Roubal Vilmos. 1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Strauss János: Kék Duna keringő; 3. D'Albert: Hegyek alján.

Ney Dávid

7.55-kor Bp. II-ről

(Amster felv.)

DÉCIBÁB

ábránd; 4. Goldmark: Scherzo; 5. Grieg: Peer Gynt, I. és II. szvit.

11.20: Heilig José jazz-zenekarának műsora. 1. Johnston: Foxtrott; 2. Szántó—Vas: Bolondság a szerelem, slowfox; 3. Riamont: Tangó; 4. Arom: Carioca; 5. Papanti—Schiappo: Tangó; 6. Ansaldo: Keringő; 7. Brown: Foxtrott; 8. Grosz—Kovács: Kezit csókolom, foxtrott.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.45: „Csevegés a fecsegérről.” Szánthó Dénes előadása.

6.25—7.10: Hanglemezek.

1. Donop—Kirsten—Friberg: Die Dorfmusik, keringő (Harten); 2. Böhmelt: Ich Hab' Dir zu tief ins Aug' gesehn, tangó (Horsten Hans); 3. Richartz—Kirsten: Hein spielt abends so schön auf dem Schifferklavier, keringődál (szimfónikus jazz-zenekar); 4. Ibara: Kubai tánc, rumba (Géczy Barna és zenekara); 5. Aivaz: Déjá, keringő (Stroeva Dora); 6. Glombig: Wenn ein Torero verliebt, pasodoble (Schindler-zenekar, ének: Harten); 7. Rust: Frosch und Kröte, keringődál (szimfónikus jazz-zenekar); 8. Pollack: Deux cigarettes dans l'ombre, slowfox (Lord Pierre); 9. Delouche: Gepe ka piqué, bigin (gitárszólo: Malacl); 10. Amberg—Sarony—Holmes: Spanische Dorfmusik, keringő (Harten); 11. Schmidseider—Grau: Ich wünsche dir Glück, Jonny, blues (Buser Nina); 12. Leux: Bei der blonden Kathrein, dalkeringő (zenekar); 13. Mindenem, fox.

7.20: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

7.55—8.30: Ney Dávid énekel, zongorán kíséri Pongrácz László.

1. Csajkovszkij: Anyegin — Lenszki áriája; 2. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok — Versenydál; 3. Massenet: Elégia; 4. Puccini: Nyugat leánya, ária; 5. Jensen: Oh, sohe mulnék; 6. Tarnay Alajos: Méces; 7. Leoncavallo: Mattinata.

8.40: Hírek.

9.00—9.55: Vidák Jóska és cigányzenekara muzsikál.

KÜLFÖLDI MŰSOR

SZEPTEMBER 1-7-IG

ÁLLOMÁSOK,

AHOGY A SKÁLÁN JELENTKEZNEK 2000 MÉTERTŐL 200 MÉTERIG

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWH.	60	1571
DAVENTRY	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSZAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II.	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I.	120	550
STUTTART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ..	60	456
NORTH. REG.	50	450
SV. ROMAND	50	443
STOCKHOLM	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ..	60	349
LONDON REG.	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT.	50	296
HELLSBERG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BARI	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT.	50	261
M. OSTRAVA	11	259
MONTE CENERI ..	15	257
FRANKFURT	17	251
TRIEST	10	246
GUEIWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR ..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	200

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra. Alk. szle. = Alkalmi szemle. Abr. = Ábránd. Art. = Arfolyamok. E. = Előadás. Egyv. = Egyveleg. Felolv. = Felolvasás. Gr. = Gramofón. Gy. ó. = Gyermekekóra. Hgv. = Hangverseny. H. = Hírek. I. Jel. = Időjelzés. I. jár. = Időjárás. Ind. = Induló. Kat. z. = Katonazene. Könnyű z. = Könnyű zene. Közv. = Közvetítés. Női ó. = Női óra. Rzkar. = Rádiózenekar. Szimf. z. = Szimfonikus zene. Szór. z. = Szórakoztató zene. Táne z. = Táncezene

SZEPTEMBER 1

VASÁRNAP

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.00: Luxembourg. 21.40: Mor. Ostrava. 22.00: Warszava. 22.30: Luxembourg. Róma és München. 22.40: Strasburg. 23.00: Deutschlandsender.

OPERA

20.00: Leipzig. 20.40: Milano.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Szerb dalok. 22.20: Rzkar. 23: Vendéglői zene. 23.30: Tánclemezek.

BERLIN. 19: Az ifjúság dalai. 20: Rzkar. 22: H. Sport. 22.45: München. 24-2: Könnyű zene.

BRESLAU. 18.45: Tessék ezt meghallgatni. 19.30: Deutschlandsender. 20: Stuttgart. 21.30: Deutschlandsender. 22: München. 22.30: Deutschlandsender. 22.45-24: München.

BRNO. 16: Kassa. 17.30: Praha. 19.15: Mor. Ostrava.

20.15: Praha. 20.35: Mor. Ostrava. 21: Praha. 21.40: Mor. Ostrava. 22.15-23.30: Praha.

BUCURESTI. 17: Fanica Luca zvara. 18: H. 18.15: Fanica Luca zvara. 19: Felolv. 19.20: Operett- és filmlemez. 20: Felolv. 20.15: A rzkar bécsi estje Kozen Margit énekesnővel. 20.50: Sport. 21: Rzkar. 22: H. 22.15: Lemezek. 23-0.30: Motzoi-zkar. Román népzene.

DEUTSCHLANDSENDER. 18.30: Rzkra. 20: Stuttgart. 21.30: Régi német népdalok. 22: H. 23-0.55: Joost-tánczkar.

DROITWICH. 17.45: Rzkar. 19.15: Souez Yna szoprán és Harrison esellóművész játéka 21: Könnyű zene. 22: Lemezek.

FRANKFURT. 19.30: Könnyűzene. 19.15: A Goethedíjas Stegemann. 19.30: Berlin. 20: Beethoven-művek. 21.30: Hangképek. 22: H. Sport. 23: München. 24-2: Stuttgart.

HAMBURG. 19: Diabelli: Andante és menüet. 19.30: E. 19.50: Sport. 20: Lippsc. 22: H. 22.20: Deutschlandsender. 22.55: München.

KASSA-KOSICE. 16: Rzkar.

16.45: Rzkar. 17.55: Pozsony. 18.50: Rajter V. hegedű. 19.15: Mor. Ostrava. 20.35: Pozsony. 21.30: Mor. Ostrava. 22.30: Praha.

KÖLN. 18.30: Schubert: V. szonáta. 19: E. 19.30: Berlin. 21.30: Deutschlandsender. 22: H. 22.15-24: München.

KÖNIGSBERG. 18.40: E. 20: Nagy rzkar. 21: Erdők, tavak között, dalokaj és zenével. 22: H. 22.30: Deutschlandsender. 22.45-24: München.

LEIPZIG. 18.20: Vidám hangképek. 19.20: Sport. 20: Verdi: Traviata, opera lemezek. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. A német-lengyel ökolívómérkőzésről. 22.45-24: München.

LUXEMBOURG. 19: Könnyű zene. 20: Táne z. 21.15: Vegyes z. 21.30: Hgv. 22.30: Táne z. 23.30-24: Vegyes z.

MILANO. 17.30: Zkar. 19.30: Lemezek. 20.40: Puccini: Manon Lescaut, opera.

MOR. OSTRAVA. 16: Kassa. 17.30: Praha. 19.50: Rzkar. 20.35: Rzkar. 23.35: Rzkar. 21: Praha. 21.40: Táne z. 22.15: Praha.

MÜNCHEN. 18.20: Parasztvigjáték. 19.30: Berlin. 20: Stuttgart. 22: H.

POSTE PARISIEN. 19.40: Lemezek, 21: Tarka zenés est. 22: Verney-zkar. 22.30: Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Kassa. 17.55: Magyar műsor. 19.45: Mor. Ostrava. 20.35: Operettrészletek. 21.05: Hangjáték. 21.40: Mor. Ostrava. 22.15: Praha. 22.50: Praha.

PRAHA. 16: Kassa. 17.30: Brno. 17.45: Lemezek. 18: Német műsor. Rzkar. 19.20: Mor. Ostrava. 20.35: Mor. Ostrava. 21.40: Mor. Ostrava. 22.45: Jazz.

RADIO-PARIS. 19: Guignolszínű. 20: Dalok. 20.45: Vigjáték és színmű. REGIONAL (ANGOL). 18.45: Könnyű zene. 21.20: Vonós-negyese.

ROMA. 17.30: Zkar. 19.30: Lemezek. 20.40: Hgv. 22: Minuccci. Színmű. 22.30: Tanc z.

STOCKHOLM. 19.30: Vigjáték. 21: Hgv. 22: Rzkar. STRASHOURG. 18.15: Könnyű zene. 19.45: Lemezek. 20.30: Népszínmű. 22.40: Tanc z.

STUTT GART. 18.30: Tarka képek. 19.30: Az öt ország könnyű atletikai versenyről. 20: Rzkar Köther baritonnal. 21.30: Linden: Hangjáték a XVI. századból. 22: H. 22.20: A németlengyel ökolívomérközésről. 22.45: München. 24—2: Régi kamarazene (szoprán és csembaló).

WARSAWA. 18.30: Szindarab. 19: Reklám. 19.25: Sport. 19.30: Kétzongorás jazz lemezek. 19.45: Mit olvassunk. 20: Rzkar Orlan énekessel. 20.45: Pilsudski műveiből. 20.50: H. 21: Vidám est. 21.30: Kis-Oroszország őserdei at. 21.45: Sport. 22: Tanc z. dalokkal. Közben 23: Ijár.

WIEN. 8.15: Ébresztő. 8.45: Istentisztelet. 10: Könnyű lemezek. 11: A holland-osztrák kézilabdamerkőzés. 11.30: Hogyan áll Ausztria gyümölcseállítás? 11.55: H. 12: Szimfonikusok Offner Herta zongoraművésznővel. Respighi: Zongora- és zkari verseny. Beethoven: IV. szimfónia. 13.10—14.25: Könnyű bécsi zene. 15: H. 15.15: Könyvek. 15.40: A filharmónikus vonós-negyese. Beck: E-moll vonós-negyese. Mozart: C-dúr vonós-negyese. 16.30: Az Alhambra mesevilága. 16.55: Az Achen-tó vidékén. 17.20: A Bittner-negyese és a rzkar hgv. Stlp: Vidám induló-egyveleg. Ziehrer: A svihákok, nyitány. Zeska: Jöjj vissza, bécsi keringő. Geier: Bécsi dal. Induló. Kratzl: Keringő. Beda—Fischer: Régi diákok. Ejsler: Az ara-

nyos mestermé, egyveleg. Di Capua: Mari, Müller: Pizzicato-induló. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő. Turk Handmann: Americana. Filipowsky: Csalogánydal. Genée: Olasz saláta. Strauss O.: A esokoládékatoná, részletek. Müller: Pepita. Muuss: Régi bécsi dalegyveleg. (Figyelem! 16.30—17.20-ig Graz vidám stájer délutánt ad!) 19: E. 19.05: E. 19.15: Greinz Rudolf műveiből. 19.45: Jelmondat. 19.50: Wilde: Az eszményi férj, négyfelv. színmű. 22: H. 22.25: Auri Fernando basszus dal- és áriaestje. Ernani: A perthi széplány. Mignon: Az alvajáró. Az urhatnám szolgáló, áriák. Strauss J.: Barkarola. Bixio: Napule. Tosti: Két dal. Bixio: Parla mi d'amore. 23.05: Könnyű lemezek (hanglemmekabaré). 23.45: H. 24—1: Bura Sándor cigányzenekara.

SEPTÉMBER 2 HÉTFŐ

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TANC

20.10: Breslau. 22.00: Milano. 22.20: Regional. 22.30: Leipzig. 22.50: Radio Paris. 23.00: Deutschlandsender. 23.05: Warszawa. 23.15: Droittwich.

OPERETT

20.40: Róma.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Borodin Igor herceg opera. BERLIN. 19: Fűvészen. 19.40: H. 20.10: Rzkar. 22: H. 22.40: Hoefert: Hangkép. 23.20: Beethoven-művek.

BRESLAU. 19.20: E. 19.30: E. 20: H. 20.10: Nagy táncest. 22: München. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30: Rzkar.

BRNO. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17: Praha. 17.40: Lemezek. 18: Strauss János: Egy új Velencében, dal. Fall: Sztambul rózsája, dal. Moor: Tanár úr a pokolban, két dal. 18.20: Kassa. 19: Praha. 20.20: Szaxofónszóló. 20.35: Zeman: Nyári farsang, ábránd. 21.30: Pozsony. 22.15—23: Praha.

BUCURESTI. 17: Rzkar. 18: H. 18.15: Hgv. 19: Felolv. 19.20: Balettlemmek. 19.50: E. 20: Felolv. 20.15: Andrieu N. zongora- és Stefanescu G. esellőművész. 20.45: Seidman S. saxofónon és Kerekcs József xilofónon játszik. 21.30: H. 21.45: Hgv. 22.15: H. 22.20: A zene folyt.

DEUTSCHLANDSENDER.

18.40: Korlexikon. Hangképek dalokkal. 19.45: H. 20.10: Reiter: Ünnepi induló. Ünnepi dal a német nép vezetájéhez. Drámai kantáté. 20.50: Hangjáték Ambrosius zenéjével. 22: H. 23: Tánczkar.

DROITWICH. 18.30: Orgonajáték. 19: Angol szerzők művei. 20: Bohózat. 20.45: Hegedűszonáta. 22: E. 22.15: Parkington-szalónötös. 23.15: Tanc z.

FRANKFURT. 19: Rzkar. 19.50: H. 20.10: Borozló. 21.30: Beethoven: Hat Gellert-dal. 22: H. 22.20: Tanc z. 23: Borozló. 24: Brahms-művek.

HAMBURG. 19: Wolf- és Graener-dalok. 19.25: Vegyeskari szvit Koster zenéjével. 20: H. 20.10: Dráma Girmatis zenéjével. 21: Különböző népek táncából. 22: H. 22.25: Közzene. 23—24: Rzkar.

KASSA-KOSICE. 16.30: Közvetítés. 17: Praha. 17.50: Hangtudósítás. 18.30: Német műsor. 19.15: Praha. 20.35: Beethoven-művek. 21.30: Pozsony.

KÖLN. 19: A rádió schrammel zka. 19.30: A 6. hadtest őszi hadgyakorlatairól. 19.50: Pillanatfelvétel. 20: H. 20.10: Kamaratös. 20.45: A régi gárda találkozója Düsseldorfban. 22: H. 22.20: H. 23: Nagy rzkar kamarakkal és szólistakkal. Mozart-est.

KÖNIGSBERG. 19.10: Közjáték. 19.30: Hangképek egy régi dalra. 20: H. 20.10: Régi német népdalok, közben dudu és lantzene. 20.45: Borozló. 22: München. 22.15: Nürnbergi visszhang. Utána éjfélj Borozló.

LEIPZIG. 18.50: Leányének. 19.30: Citeraszóló. 20: H. 20.10: Borozló. 21: Schneider—Edenknober: Hangjáték Ambrosius zenéjével. 22: H. 22.30—24: Lutter-tanc z.

LUXEMBURG. 19.25: Könnyű lemezek. 20.10: Szalónötös. 20.55: Monastri szoprán olasz dalestje. 21.20: Szalónzene. 21.45: Az olasz dalest folyt. 22.05: Saint-Saens: G-moll verseny. 22.30: Könnyű és tanc z. MILANO. 17.05: Szalónhatos. 19: H. 20.40: Bemondás szerint. 21.30: Morselli: Színmű. 22: Tanc z.

MOR. OSTRAVA. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17: Praha. 17.40: Lemezek. 18.20: Német műsor. Baran Villibald dalestje. 19: Praha. 20.35: Brno. 21.30: Pozsony. 22.15: Praha. 22.30: Lemezek.

MÜNCHEN. 19: Köln. 19.30: Schleisheim kastélyról. 20: H. 20.10: Nagy indulóest énekkel. 22: H. 22.15: Nürnberg.

bergi visszhang. 22.20: Be-
mondás szerint. 23—24:
Wörishofen fürdő zckara.
POSTE PARISIEN. 19.30:
Tauber-lemezek. 19.30: Soli-
dor- és Schmidt-lemezek.
19.50: Argentín-zkar. 20.15:
Gallon Adrienne hgve. 20.45:
H. 21: Hgv. 21.45: Zkar.
22.30: Könnyű lemezek.
POZSONY-BRATISLAVA. 16:
Praha. 16.30: Kassa. 17:
Praha. 17.50: Magyar műsor.
18.45: Lemezek. 19: Praha.
20.20: Gigánydalok. 20.35:
Brno. 21.30: Suda István
műveiből. 22.15: Praha.
22.45: Lemezek.
PRAHA. 16.30: Kassa. 17:
Lemezek. 17.20: Hanousek
V. hegedül. 17.40: A házi
feladatok. 17.50: Lemezek.
18.20: Kassa. 19: Lemez.
H. 19.25: Fűvőszkar. 20.20:
Dobrodinsky hárfaművész
játéka. 20.35: Brno. 21.30:
Pozsony. 22.15: H. 22.30:
Lemezek.
RADIO-PARIS. 19.30: A ver-
saillesi udvar zenéjéből (le-
mezek). 20: Kis komédiák.
20.45: Szimf. hgve. 22.50—
0.15: Tánc z.
REGIONAL (ANGOL). 18.30:
Droitwich. 20: A rádió szimf.
zckara. 21.30: Kanadai kaba-
ré. 22: H. 22.20: Tánc z.
ROMA. 17: Lemezek. 19: H.
20.40: Kálmán: A esküvői
hercegnő, operett.
STOCKHOLM. 19.45: Ken-
tucki Singers-énekesoport.
20.15: E. 20.45: Szór. műsor.
22: Könnyű zene.
STRASBOURG. 18.30: Rzkar.
19.30: Lemezek. 20.45:
Klasszikus hgve.
STUTTGART. 19: Fűvőszene.
20: H. 20.10: Berlin. 22: H.
22.20: Frankfurt. 22.35:
Boroszló. 24—2: Frankfurt.
WARSAWA. 18.45: Leme-
zek. 19: E. 19.20: Reklám.
19.35: Sport. 19.50: E. 20:
Katonáknak. 20.50: Hoff-
mann soprán dalestje. 20.45:
H. 20.50: Képek a mai Len-
gyelországból. 21: Vidám
zenés est. 21.30: Miczkiewicz
idegen nemzeteknél. 22: Rá-
diózkar. 23.05: Táncleme-
zek.
WIEN. 12: Történetek a
Plenny-időből. 12.20: Nép-
szerű énekkarok lemezei. 13:
H. 13.10: Strauss Richard-
lemezek. 14: Korjus Milica
énekesnő lemezei. 14.30: H.
15: Arak. 15.20: Nagy költ-
ők gyermekkorából. 15.40:
Nőknek. 16: H. 16.05:
Hegedű, alt, zongora és te-
norszó. 17: Muzsikuss adom-
kák. 17.20: E. 17.30: Film-
lemezek. 18: A végtelen
nagyról és a végtelen kicsiről.
18.20: E. 18.25: E. Georgián
szerelmi dal. 18.50: Termé-
szettudományi szemle. 19:
H. 19.10: Aratóünnep Ried-
ben. 19.50: Stockinger mi-
niszter. Az idegenforgalom

fejlődése Ausztriában. 20.10:
Könnyű lemezek. Rosse: A
velencei kalmár, szvit. Há-
rom néger egyházi ének.
Kreisler-művek. Rossini:
Tell, nyitány. 21: Szimfó-
nikusok. Bach: Sarabande.
Bourrée: Gavott. Weber:
Felhívás keringőre. Berhoz:
Szilfid tánc. Csajkovszkij:
Hattyú-tó. Dvorzsák: Szlav
táncok. 22: H. 22.10: Rzkar.
Offenbach: A gerolsteini
nagyhercegnő, nyitány.
Komzák: Keringő. Paus-
pertl: Éji dal. Menüett. Le-
hár: Friderika, egyveleg.
22.50: H. 23.05: Zaruha
Rudolfsheimi dalosinduló.
Trauner: A Duna varázsa,
keringő. Dresser: Bécsi dal-
egyveleg.

SZEPTEMBER 3

KEDD

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.20: Regional. 22.50: Radio
Paris. 23.15: Droitwich.

OPERA

20.45: Milano.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20:
Hgv. 22.15: Jazz.
BERLIN. 19: Vollerthun-da-
lok. 19.40: H. 20.15: Stutt-
gart. 22: H. 22.30: E. Híres
németek élményei. 23—24:
München.
BRESLAU. 19: Előadás te-
nordalokkal. 19.50: A 12.
német rádiókiállítás hatásai.
20: H. 20.15: Stuttgart. 21:
Közének Beuthenből. 22: H.
22.15: Nürnbergi visszhang.
22.30—24: München.
BRNO. 16: Praha. 16.30:
Balalajkazene. 16.55: Praha.
17.15: Állástalanok szalón-
zckara. 17.40: Német műsor.
18.20: Lemezek. 18.45: Le-
mezek. 19: Praha. 20.10:
Jazz. 20.40—23: Praha.
BUCURESTI. 17: Lemezek.
18: H. 18.15: Lemezek. 19:
Felolv. 19.20: Keleti képek
lemezek. 20: E. 20.15:
Szimf. zene. 21: H. 21.15:
Reger: Változatok egy Mo-
zart-témára. 22.15: H. 22.20:
Szór. zene a katonai kaszinó-
ból. 23—0.30: Moztói-zkar,
román népzene.
DEUTSCHLANDSENDER.
19: Frankfurt. 19.45: H.
20.15: Stuttgart. 21: Nor-
vég, spanyol és olasz nép-
dalok. 22: H. 22.30: Orgona-
ábránd. 23: Vonósnyegyes.
DROITWICH. 19.15: Tánc z.
20: Hgv. 22: Rzkar. 23.15:
Jackson tánczkar.
FRANKFURT. 19: Szór. z.
20: H. 20.15: Stuttgart. 21:

Trefás zenei előadás. 22: H.
22.20: Kusel város történel-
mi ünnepi felvonulása.
22.35: München. 24—2:
Stuttgart.
HAMBURG. 19: Fuvola, brá-
csa és kürt éjjeli zene. 19.30:
Ünnepi óra zenével. 20.15:
Stuttgart. 22: H. 22.25:
Közzene. 23: München.
KASSA-KOSICE. 16: Praha.
17.15: Brno. 17.40: Rutén
műsor. 18.30: Destin: Ót
dal. 18.55: Lemezek. 19.15:
Praha. 20.10: Silving: Dalok-
sok utazása. Zych: Induló.
20.55: Praha. 22.30—23:
Pozsony.
KÖLN. 19: Puszta képek és
dalok. 19.30: A 6. hadtest
nagy őszi hadgyakorlataiból.
19.50: Pillanatfelvétel. 20:
H. 20.15: Stuttgart. 21:
Bochum város zckara. 22: H.
22.20: Gyorsírás. Utána an-
gol és spanyol lecke. 23-ig.
KÖNIGSBERG. 19.10: E.
19.30: Dalok, trefák és nép-
táncok. 20: H. 20.15: Stutt-
gart. 21: Rzkar Winckler
zongoraművéssel. 22: H.
22.20: H. 22.35—24: Mün-
chen.
LEIPZIG. 18.30: E. 19: Bo-
roszló. 20: H. 20.15: Stutt-
gart. 21: Szimfónikusok:
Röhm hegedűművéssel. 22:
H. 22.45—24: München.
LUXEMBURG. 19.25: Kön-
nyű lemezek. 20.10: Szalón-
ötös. 21.25: Dehosse fuvola-
művész. 22: Hgv. 22.30:
Könnyű z.
MILANO. 17.05: Szalónzene.
19: H. 20.45: Strauss O.
Az utolsó keringő, opera.
MOR. OSTRAVA. 16: Praha.
16.30: Brno. 16.55: Praha.
17.15: Brno. 17.50: Lemez.
18.20: Praha. 22.45: Csapek
Károly Angliáról és Hollan-
diáról.
MÜNCHEN. 19.05: Harmo-
nika. 19.40: A ritmus, mint
az élet alapörvénye. 20:
H. 20.10: Stuttgart. 21:
Frankfurt. 22: H. 22.30:
Tarka népzeneest.
POSTE PARISIEN. 19: Leme-
zek. 19.37: Könnyű lemezek.
20.15: Rzkar. 22.30: Kön-
nyű lemezek.
POZSONY-BRATISLAVA. 16:
Praha. 16.30: Brno. 17.50:
Magyar műsor. 18.50: Le-
mezek. 19: Praha. 20.10:
Kassa. 20.55: Praha. 22.45:
Lemezek.
PRAHA. 15: Mor. Ostrava.
15.55: Orgona. 17.15: Brno.
17.40: Lemez. 18: Lemezek.
18.20: Alfrédi Károly dalai
19.25: Hadgyakorlati képek
Payer zenéjével. 20.10:
Schrammelzene. 20.55: E.
Rebikov: Négy Kryl mese.
21.55: Rzkar.
RADIO-PARIS. 19.30: Nép-
zene lemezek. 20.10: Du-
vernois író műveiből. 20.45:
A La Chaumiere mont-

martrei mulató emlékestje.
22.50: Tánc z.

REGIONAL (ANGOL). 18.30: Droitwich. 20: Szalónhármas. 21.15: Kabaré. 22: H. 22.20: Tánclemezek. 22.30: Tánczkar.

ROMA. 17.15: Vegyes zene. 19: H. 20.15: Lemezek. 20.40: Tarka zenészt. 22: Materassi csellóművész és Cossa szoprán hgve.

STOCKHOLM. 18.15: Lemezek. 19.30: Szór. z. 22.45: Rádióénekkar. 22-23: Orgona-, ének-, hegedűverseny.

STRASBOURG. 18.30: Liszt: XIV. rapszódia. Fevrier: Monna Vanna, ábránd. Csajkovszkij: Olasz capriccio. Lecocq: Fantocini, pantomim. 19.45: Lemezek. 20.30: Zenekar szólistákkal.

STUTTART. 19.05: München. 19.40: Nazi Eisele ländereket és jöddi dalokat ad elő. 20: H. 20.15: Népi színmű. 21: A rzkar szólistákkal. 22: H. 22.20: Kusel város történelmi felvonulása. 22.30: München. 24-2: Rádiózkár bariton- és zongoraszólvál.

WARSAWA. 18.45: Uminska hegedűművész nő lemezei. 19: E. 19.20: Reklám. 19.35: Sport. 19.50: E. 20: Csevegés a hallgatókkal. 20.20: Rzkar Zawadzka énekesnővel. 21.05: H. 21.15: Képek a mai Lengyelországból. 21.20: Operettlemezek. 22.05: Szalónzene.

WIEN. 12: Könnnyű bécsi z. 13: H. 13.10: A zene folyt. 14: Tauber Richard lemezei. 14.30: H. 15: Árak. 15.20: Az ősz a zenében (zongora). 16: H. 16.05: Könnnyű lemezek. 17: A varsói sakkolimpiász. 17.15: Felhőfélytelek. 17.30: Fleischer bariton énekel. Schubert: Négy dal. Meyerbeer: Az afrikai nő, ária. Dapertutto áriája. 18: A Waldland. 18.25: A Lappföld rénszarvasairól. 18.50: Uj dolgok az égen. 19: H. 19.10: Szülőföldszolgálat. 19.30: Uj erővel a munkának, tarka est énekkarokkal. 20.10: Mindent te érted. Rzkar a Bohéme-négyessel. Strauss János: Római farsang, nyitány. Kaiser Emil: Foxtrott. Fall: Az édes lovag, előjáték. Dexler: Uj divatos egyveleg. Lehár: Arany és ezüst, keringő. Engel: Erdei nimfa tánca. Kennedy: A vén gebe. Hellmesberger: Az ibolyás-lány, részletek. Bachrich-Meder: Bob és Bill, fox. Volt egyszer egy dal, tangó. Nedbal: Lengyelvér, táncok. Schmid-Gentner: Tangó. Strauss József: Elemen szerelem és gyönyör. Brodzki: Foxtrott. Hruby: Bécsi különlegességek. 21.30: Keller Gottfried Ausztriában.

22: H. 22.10: Schütz Ferenc Bach-műveket orgonázik. 22.40: H. 22.55-23.30: Operalemezek.

SEPTEMBER 4

SZERDA

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

19.00: Leipzig. 22.00: Stockholm. 22.10: Wien. 22.20: Regional. 22.50: Radio Paris. 23.00: München, Deutschlandsender és Droitwich. 23.05: Warszawa.

OPERA

19.30: Praha. 20.40: Milano.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Ljubljana. 21.20: Rzkar. 22.15: Népdalok. 22.50: Vendégloji zene.

BERLIN. 19: Lipese. 19.40: H. 20.15: Lipese. 20.45: Rzkar. 22: H. 22.30-24: Köln.

BRESLAU. 19: Frankfurt. 20: H. 20.15: Lipese. 20.45: H. 21: Steinbach: Vigjáték. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30-24: Köln.

BRNO. 15: Rzkar. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: Német műsor. 18.20: Lemezek. 18.45: Csernák K. fuvalázik. 19-23: Praha.

BUURESTI. 17: Jonescu-Gaina-zkar. 18: H. 18.15: Gaina-zkar. 19: Felolv. 19.20: Lemezek. 20: Felolv. 20.15: Chebap Nadia zongorázik. Joaniu Thea énekel. 21.05: Rzkar. 22.15: H. 22.25: A zene folyt.

DEUTSCHLANDSENDER. 19: Frankfurt. 19.45: H. 20.15: Lipese. 20.45: Operarészletek. 22: H. 22.20: Népdalok. 23: Tánc z.

DROITWICH. 19.15: Rzkar. 20: Strachey: Tündérajáték. 20.50: Katonazene. 22.15: Bridgewater-szalónötös. Angol zene. 23: Tánc z.

FRANKFURT. 19: Zkar. 19.50: H. 20.15: Lipese. 20.45: Dalok, zene és vidámság. 22: H. 22.30: Köln. 24-2: Beethoven-művek.

HAMBURG. 19: Fúvószen. 20.15: Lipese. 21: Rzkar. 22: H. 22.25: Közzene. 23-24: Zkar.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 17.50: Magyar műsor. 18.25: Schuss N. dalestje. 19: Lemezek. 19.25: Löcsei est. 21: Pozsony. 21.55: Egyházi hg. 22.30: Pozsony.

KÖLN. 19: Rhein Rudi hegedűl, Hartman Rolf zongorázik. 19.30: A 6. hadtest 6. század hadgyakorlatairól. 19.50: Pillanatfelvétel. 20: H.

20.15: Lipese. 20.45: SA-est. 22: H. 22.15: E. 22.30-24: Nagy és kis rzkar.

KÖNIGSBERG. 19.10: Graeder: Szoprándalok. Vidor: Fuvolaszvit. Haas: Dalok (szoprán). 19.45: E. 20: H. 20.15: Lipese. 20.45: Furdő-ünnep. 22: H. Utána: Képek a százéves német vasútról. 22.45-24: Köln.

LEIPZIG. 19: Tánc z. 20: H. 20.15: E. 20.45: Régi népdalok és táncok. 22: München. 22.30-24: Szimfonikusok szólistákkal.

LUXEMBURG. 19.25: Könnnyű lemezek. 20.10: Szalónzene. 21.40: Szalónötös. 22.30: Könnnyű és tánc z.

MILANO. 16.30: Gyermekdalok. 17: Vegyes lemezek. 18.45: Lemezek. 19: H. 20.40: Alfano: Madonna Imperia, opera. Puccini: A köpeny, operett.

MOR. OSTRAVA. 16: Praha. 17.50: Lemez. 18: Hubay Jenő: Hegedűszvit zongorakísérettel. 18.35: Harmonika lemezekkel váltakozva. 19: Praha. 22.35: Lemezek.

MÜNCHEN. 19: Fúvószen. 20: H. 20.15: Lipese. 20.45: Kabaré. 21.35: Grieg: Négy lírai darab. Három norvég paraszttánc zongorán. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 23-24: Tánc z.

POSTE PARISIEN. 18.50: Könnnyű lemezek. 19.30: Szólisták lemezei. 19.50: Cairo Réda lemezei. 21: Mendelssohn: D-moll zongorahármas. 21.45: Hgv. 22.30-23: Könnnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 17.50: Magyar műsor. 18.50: Lemezek. 19: Praha. 19.25: Kassa. 21: Bella: Zongora-szonáta. (A szerző 92. születésnapján.) 21.30: Björnson-Grieg-Bergliot, melodráma. 22.15: Praha. 22.45: Lemezek.

PRAGA. 15: Brno. 16.30: Zkar. 17.55: Lemezek. 18.20: Német műsor. 19.30: Kovarzsiovi. Opera. 22.30: Lemezek.

RADIO-PARIS. 19.20: Milhaud zeneszerző műveiből. 20: Különböző népek táncából. 20.45: Vigjáték. 22.50-0.15: Tánc z.

REGIONAL (ANGOL). 18.30: Droitwich. 20: Rzkar. 21.35: Ir dalok. 22.20: Tánclemezek. 22.30: Tánc z.

ROMA. 17.05: Zkar. 19: H. 20.15: Lemezek. 20.40: Szimf. Utána tánc z.

STOCKHOLM. 18: Lemezek. 20: Riport. 20.45: Zene. 22-23: Tánc z.

STRASBOURG. 18.30: Grieg-emlékhgv. 19.45: Lemezek. 20.30: Szimf. hg. Utána 24-ig: Tánc z.

STUTTART. 19: Lipese. 20: H. 20.15: Lipese. 20.45: Hangos fényképezés. 21:

Hamburg. 22: H. 22.20: Frankfurt. 22.30: Köln. 24—2: Frankfurt.

WARSAWA. 18.45: Könyvnyű lemezek. 19: E. 19.20: Reklam. Sport. 19.50: A repülőgépezető fülkéjében. 20: Poplawski énekes dal-estje. 20.45: H. 20.55: Képek a mai Lengyelországból. 21: Chopin-est. 21.35: Zachradnik elfelejtett költő-ről. 21.50: A rákról. 22: Klasszikus zene. 23.05: Táncclemezek.

WIEN. 12: Könyvnyű zene. A szünetben 13: H. 14: Beethoven: Kreuzer-szonáta. 14.30: H. 15: Arak. 15.20: Gyermektorna. 15.40: Hegyvidéki mondák. 16: H. 16.05: Könyvnyű klasszikus lemezek. 16.50: A rádiókiallítás. 17: Jäckel Róbert három dala (szoprán) és C-dur zongorane-gyese. 18: Technika az inkáknál. 18.25: Afrika emlé-kei. 18.50: E. 19: H. 19.10: E. 19.30: A 2. gy-e, zkar. Schneider: Alt-Star-hemberg, induló. Suppé: Könyvnyű lovasság, nyitány. Königshofer: Neked, Krot-schmer: Folkungok, rész-letek. Wiedemann: Graná-tos, induló. Ketelbey: Perz-savásár. Komzák: Régi bécsi népzene. Id. Strauss János: Radetzky-induló. 20.20: Tarka tízperc. 20.30: Szkrjabin: III. szimfónia (szimfonikusok Raupen-strauch zongoraművészéi). Fisz-moll zongora- és zkar verseny. Elragadtatás. 22: H. 22.10—23.30: Jazz da-lok. Közben 22.50: H.

**SZEPTEMBER 5
CSÜTÖRTÖK
KIEMELKEDO ESEMÉNYEK**

TÁNC
22.00: Warszawa. 22.20: Re-gional. 22.50: Radio Paris. 23.00: Deutschlandsender. 23.15: Droitwich.

OPERA
20.40: Róma. 20.00: Bucu-resti. 20.30: Strasbourg.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Katonazene. 22.15: Ven-déglői zene. 23: Lemezek.

BERLIN. 19.20: Bach: Négy-kezes szonáta. 20.10: A kö-vetkező évad dívatos táncai-ból. 22: H. 22.30—24: Ra-dióénekek- és zkar.

BRESLAU. 19: Sibelius: Be-lizár-szvit. 19.20: Zillinger: Képek az állatkertből. két dal. 19.50: E. 20: H. 20.10: Lipese. 21.10: Hamburg. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30: Mit hoznak

a boroszlói színházak? 22.40—24: Berlin.

BRNO. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: Német műsor. 18.20: Lemezek. 18.35: Ne-ruda János három szerelme. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 19.35: Könyvnyű fűvőszene. 19.55: Humor a mű- és nép-dalban. 20.20: Praha. 21.45: Praha. 22.35—23: Schram-melzene.

BUCURESTI. 17: Kis rzkar. 18: H. 18.15: Kis rzkar. 19: Felolv. 19.20: Lemezek. 19.45: Felolv. 20: Puccini: Pillangókisasszony, opera. A szünetekben: H. 23—0.30: Motzoi-zkar, román népzene.

DEUTSCHLANDSENDER. 19: Stuttgart. 19.45: H. 20.10: Három jelenet. 20.50: Filharmónikusok Praetorius vezényletével. 22: H. 22.20: Norvég dalok. 23: Tanc z.

DROITWICH. 19: Operett Wright zenéjével. 21: A rádió szimf. zkar. 22.30: Szalónhatos. 23.15: Tanc z.

FRANKFURT. 19: Stuttgart. 19.50: H. 20.10: Zkar. 22: H. 22.20: Szór. z.

HAMBURG. 19.15: Mandolin-zene. 20: H. 20.10: Hang-játék. 21.10: Falusi tánc z. 22: H. 22.25: Közzene. 23: Haydn: G-dur esellő- és zkar verseny. 23.25: Pász-thory: C-dur zongorahár-mas.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 16.20: Pola Negri-lemezek. Vigjáték. Két orosz egyházi ének. 18.55: Lemezek. 19.25: Pozsony. 20.20: Praha. 21.45: Katonazene. 22.30: Pozsony.

KÖLN. 19: Kamaraötös. 19.30: A 6. hadtest ősz gy-a-korlatairól. 19.50: Pillanat-felvétel. 20: H. 20.10: Régi táncok gitáron, fuvólán és csembalón. 20.45: Hans Sachs—Kranz: Bohózat. 21: Nagy rzkar Grote esellis-tával. 22: H. 22.30—24: Berlin.

KÖNIGSBERG. 19.10: Köz-játék. 19.30: Leányünnep. 20: H. 20.10: Dalok és in-dulók. 21: Lipese. 22: H. 22.20: Sport. 22.35—24: München.

LEIPZIG. 19: Ball: A szá-szok megalapítják a birodal-mat. 20: H. 20.10: Nagy keringőgyűveleg. 22: H. — Utána Beethoven: Hét vál-tozat egy Mozart-témára. Brahms: F-dur zongora- és esellőszonáta. Majd 24-ig: Berlin.

LUXEMBURG. 19.25: Köny-nyű lemezek. 20.10: Szalón-ötös. 21.10: Zongora. 21.50: Weber: A büvös vadász, nyitány. Liszt: Az előjáté-kok. Strauss R.: Till Eulen-spiegel. 22.30—23: Könyvnyű és táncclemezek.

MILANO. 17.05: Énekver-

seny. 19: H. 20.40: Cara-biniere zkar. 22.15: Zkar.

MOH. ŐSTRAVA. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.50: Leme-zek. 18.10: Lemezek. 18.20: Német műsor. 19: Praha. 19.25: Tarka est. 20.05: Pra-ha. 21.10: Brno. 21.45: Pra-ha. 22.35—23: Brno.

MÜNCHEN. 19: Stuttgart. 20: H. 20.10: Berlin. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 23—24: Reger: A-moll esellőszvit. Bach: Goldber-g-változatok zongorán.

POSTE PARISIEN. 18.50: Beethoven: G-dur szonáta. Mendelssohn: A fonó lány. 19.30: Tangózkár. 20.15: Vigjáték. 22.30: Könyvnyű le-mezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 17.50: Magyar mű-sor. 18.45: Lemezek. 19: Praha. 19.25: Jazz. 20.20: Praha. 21.45: Simándl J. esellőzik. 22.45: Lemezek.

PRAHA. 15: Pozsony. 16.30: Szalónnégyes. 17.40: Lemez. 18: Lemezek. 18.20: Hang-kepek. 19: Lemez. 19.25: Képek a régi Prágából. 20.20: Rzkar. 21.10: Jezsek: A velencei filmnépről leme-zekkel. 21.45: Ostresl: H-dur vonósnegyes. 22.35: Brno.

RADIO-PARIS. 19.40: Táncc-dallemezek. 20.30: Hgy. Vichyből. 22.50—0.15: Tanc z.

REGIONAL (ANGOL). 18.30: Droitwich. 20: Levi Fülöp zongorázik. 20.40: Egy este a Nut Clubban. 21.40: Tün-dérjáték. 22: H. Sport. 22.20: Tanc z.

ROMA. 17.05: Zongora-szoprán- és tenorverseny. 19: H. 20.40: Puccini: Manon Lescaut, opera.

STOCKHOLM. 18.15: Leme-zek. 20: Strauss R.: Táncc-szvit. Beethoven: D-dur hegedűverseny. Mahler: Adagietto. Dvorsák: Szláv táncok. 22: Dalok.

STRASBOURG. 18.30: Rzkar. 19.30: Lemezek. 20.30—24: Wagner: Nürnbergi mester-dalnokok, közv.

STUTTART. 19: Délnémet körtánc, tarka népzene ének-karral. 20: H. 20.10: Tarka est Schubert műveiből. 21.30: Berlin. 22: H. 22.15: Nürn-bergi visszhang. 22.30: Ber-lin. 24—2: Silcher-emlék-hgy. (Jautz tenor és rádió-énekkar). Utána lemezek.

WARSAWA. 18.45: Leme-zek. 19: E. 19.20: Reklam. 19.35: Sport. 19.50: Alkalmi csevegés. 20: Könyvnyű zene. 20.45: H. 20.55: Képek a mai Lengyelországból. 21: Meissner: Hangjáték. 21.35: Korvin-Szymanowska éne-kesnő dal-estje. 22: Tanc z. énekkarral.

WIEN. 12: Szór. z. Közben 13: H. 14: Galli-Curci-leme-

14.30: H. 15: Árak. 15.20: Mese. 15.40: A munkanélküli ifjúság órája. 16: H. 16.05: Türes operakettősök lemezek. 17: Lorme: Történetek a drámában és a filmen. 17.10: A színes fényképezés állása. 17.30: Szerényi Malvin szoprán és John Elemér bariton hgve. Bizet: A gyöngyhalászok, ária. Puccini: Angélika nővér, ária. Massenet: Lahore királya, egyveleg. Wepchydalok. 18.10: Vigyázat, ke-rekpárosok! 18.35: Az osztrák munka kiállítás külföldön. 19: H. 19.10: Rzkar. Vos-Mendes tenorral. Thomas: Mignon, nyitány. Krasznay-Krausz: Sárka lilium. Wichtl: Elégia. Strauss József: Őszi rózsák. Kálmán: Hej cigány. Morrena: Arkádiai hangok. Schmit-Gentner: Dal. Binder: Tannhäuser-paródia, nyitány. Ábrahám: Havái rózsája, dal. Hoffmann: Szláv tánc. Lehár: Giuditta, dal. Komzák: Az ifjú szerelem korából, egyveleg. 21: Melodramák. 21.30: Niggerl úr és Sopherl asszony, felőly. 22: H. 22.10: Knap bariton vidám dalestje. 22.40: H. 22.55-23.30: Csajkovszkij-lemezek. Romeo és Julia, nyitány. Olasz capriccio.

SZEPTEMBER 6 PÉNTEK

KIEMELKEDŐ ESEMENYEK

TÁNC

22.15: Róma. 22.20: Regional. 23.00: Deutschlandsender. 23.15: Droitwich. 24.00: Stuttgart.

OPERA

18.25: Wien.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Hangjáték. 21.30: Hazafias dalok. 22.25: Rzkar. 23: Népdalok.

BERLIN. 18.30: Rzkar. 19.40: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Feledhetetlen német szavak és dalok. 22: H. 22.30: Gneisenauról. 22: Stuttgart.

BRESLAU. 19: Rzkar. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Kis rzkar. 21.25: Germán királysírok Sziléziában. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30-24: Stuttgart.

BRNO. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17: Praha. 17.20: Kassa. 17.40: Német műsor. 18.20: Lemezek. 18.45: Krzsieska: Őszi vándorlások. 19: Praha. 19.25: Angol-

amerikai jazzzene lemezek. 19.55: Praha. 20.45: Orosz népdalok és táncok balalaj-Fán. 21.05-23: Praha. **BUCURESTI.** 17: Rzkar. 18: H. 18.15: Rzkar. 19: Felőly. 19.20: Indulólemezek. 19.50: E. 20: Felőly. 20.15: Közén Margit énekel. 20.35: Kis rzkar. 21.30: H. 21.45: Kis rzkar. 22.15: H. 22.20: Kis rzkar. 23-1: Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER.

19: Géczy Barnabás zckara. 19.45: H. 20.15: E. 21: Orgonábrándok. 21.10: Hamburg. 22: H. 22.30: Orgona. 23: Tánc z.

DROITWICH. 19.15: Szalón-ötös. 20: Beethoven-művek. 22: Rzkar. 23.15: Tánc z.

FRANKFURT.

19.50: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Lantdalok. 23.40: Hangjáték. 24-2: Stuttgart.

HAMBURG. 19: Frankfurt. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21.10: Dán és svéd zeneművek. 22.25: Közzene. 23: A „Tannenberg” új keletporosz hajó első útjáról.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 16.20: Köz. 17.50: Magyar műsor. 18.20: Lemezek. 18.55: Lemezek. 19.15: Praha. 21.05: Pozsony.

KÖLN. 19: Kis rzkar. 19.30: A 6. hadtest őszi gyakorlatairól. 19.50: Pillanatfelvétel. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Tarka zenésztenor- és hegedűszólóval. 22: H. 22.20: Filmszemle. 23-24: Könnnyű zene.

KÖNIGSBERG. 19.10: Ifjúsági ének. 19.45: E. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Bach: Gárdainduló. Verseny- és operáriia szopránra és zckarra. Esz-dur szimfónia kettős zckarra. 21.40: E. 22: H. 22.35: Stuttgart. 23-23.40: Hamburg.

LEIFZIG. 19: Deutschlandsender. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Szerenád-est a schwarzburgi kastély udvarából. 22: München. Nürnbergi visszhang. 22.30-24: Stuttgart.

LUXEMBURG. 19.25: Könnnyű lemezek. 20.10: Szalón-ötös. Közben: Szalónzene. 21.05: Modern német dalok. 22.05: Schubert: Befejezetlen szimfónia. 22.30-23: Könnnyű és tánc z.

MILANO. 17.05: Ferruzzi-szalónzkar. 18.45: Lemezek. 19: H. 20.15: H. 20.40: Lope de Vega: Színmű. 22.20: Brim Virgil hegedül, Fuga Sándor zongorázik.

MOR. OSTRAVA. 16: Praha. 17.50: Lemezek. 18.20: Német műsor. 19: Praha. 21.05-23: Praha.

MÜNCHEN. 19.05: Géczy Barnabás zckara. 20: H.

20.15: Deutschlandsender. 21: Rzkar. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 22.30: Schubert: Nyolcas. 23.30-24: Stuttgart.

POSTE PARISIEN. 19.05: Könnnyű lemezek. 19.43: Lemez. 19.46: Reklámhgv. 20.15: Zkar. 22.30: Könnnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 16.30: Kassa. 17: Praha. 17.20: Kassa. 17.50: Magyar műsor. 18.35: Muszorgszkij: Kiállítás képek (zongora). 19: Praha. 20.10: Praha. 21.35: Janovszky hárfaművész nő játéka. 21.55: Hrusovszky énekesnő dal-estje. 22.30: Magyar h. 22.34-23: Lemezek.

PRAHA. 15: Kassa. 16.30: Kassa. 17: Berka Ferenc csellózik. 17.20: Kassa. 17.40: Lemez. 18.05: Lemez. 18.20: Német műsor. Wagner Herrmann zongorajátéka. 19: Lemez. 19.25: Népdalegyveleg. 20.10: Suk: Esz-dur vonószerezenél. 20.45: Poller operanékes áriaestje. 21.05: Hangjáték. 22.30: Lemezek.

RADIO-PARIS. 20: Három paraszt dal. 20.45: A ma és tegnapi dalok. Majd vigjáték. 21: Zenés dalosest. 22.50: Tánc z. 23-1: Rzkar. **REGIONAL (ANGOL).** 18.30: Droitwich. 20: Jelenetek. 21.10: Katonazene. 22: H. 22.20: Tánclemezek. 22.40: Tánc z.

ROMA. 17.05: Zkar. 19: H. 20.40: Hgv. 22.15: Tánc z. **STOCKHOLM.** 19.30: Katonazene. 20.15: Hangjáték. 22: Rzkar.

STRASBOURG. 18.15: Rzkar. 19.30: Lemezek. 20.30: Irodalmi és drámai est. 23-1: Rádió Paris.

STUTTGART. 19: E. 19.10: Közének a stuttgarti Schillertérről. 19.30: Apró hegedű- és zongoradarabok. 20: H. 20.15: Deutschlandsender. 21: Berlin. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30: Baden-Baden szimf. zckara Blank szopránna. 24-2: Marschner: Hans Heiling, opera (viaszlemezek).

TOULOUSE. 20.05: Duettisták. 20.15: Szalónzene. 20.30: Filmlemezek. 21: Tarka óra. 31.35: Keringő-egyveleg 1900-ból. 21.45: Luxemburg grófia és Marica grófnő részletek. 22.20: Tréfas jelenetek. H. 22.45: A biarritzi kaszinó zenekara. 23: Falusi dalok. 23.15: Tánc z. 23.35: Enekkarok. 23.45: Falusi zenekar. 24: Tarka negyedóra. H. Majd 0.30-ig katonazene.

WARSAWA. 18.45: Könnnyű lemezek. 19: E. 19.10: E. 19.20: Reklám. 19.35: Sport. 19.50: Monológ. 20: Könnnyű zene Witas énekes-

sel. 21: H. 21.10: Képek a mai Lengyelországból. 21.15: Szimf. zene Koezalski zongoraművésszel. 22.30: Zagorski: Az ifjú Lengyelország öröksége. 22.45: Kis rzkar.

WIEN. 12: Könnyű z. Közben 13: H. 14: Hüsch tenor lemezei. 14.30: H. 15: Arak. 15.20: Háusz perc ifjúsági zene lemezek. 15.40: Suttner Berta emlékiratai. 16: H. 16.05: Schubert: A szép molnárlány, dallamezek. 17: Stransky Jozefin szoprán osztrák szerzők dalait énekli. 17.35: E. 17.40: H. 18: A Burg-színház 1848-tól a világháború végéig. 18.25: Wagner: Walkür, opera. Közvetítés az állami operaházból. A szünetekben 19.40 és 21.25: H. 23: H. 23.15—23.30: Lemezek.

SZEPTEMBER 7

SZOMBAT

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

16.40: Wien. 20.30: Poste Parisien. 22.00: Stockholm. 22.20: Regional. 22.30: Milano. Stuttgart és Strasbourg. 22.35: Droitwich. 22.50: Radio Paris és Wien. 23.00: Hamburg, Köln és Deutschlandsender. 23.20: Warszawa.

OPERETT

20.10: Leipzig.

OPERA

20.40: Róma.

BEOGRAD. 19: Lemezek. 20: Orosz cigánydalok. 20.50: Hgv. 21.45: Lemezek. 22.15: Rzkar. 23: Népdalok. 23.30: Tánc z.

BERLIN. 19: Hamburg. 19.40: H. 20.10: Frankfurt. 22: H. 22.30—1: Vidám zenés est.

BRESLAU. 19: A boroszlói dom harangszava. 19.05: E. 19.15: Beethoven: A távoli kedveshez. 19.40: H. 20: H. 20.10: Königsberg. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30—24: Lipse.

BRNO. 16: Praha. 16.30: Praha. 17.40: Német műsor. Strauss János: Bécsi vér. 18.20: Lemezek. 18.45: A Suk dalegylet nyolc dallal ad elő. 19: Praha. 19.30: Mor. Ostrava. 20.15: Pozsony. 21.30: Rzkar. 22.15: Praha. 22.45—23.20: Mor. Ostrava.

BUCURESTI. 17: Katona z. 18: H. 18.15: Katonazene. 19: Új lemezek. 20: Felolv. 20.15: Jazz. 21.30: H. 21.45: Vendéglői zene. 22.15: H.

22.20—24: Vendéglői zene. **DEUTSCHLANDSENDER.**

19: Frankfurt. 20: H. 20.10: Köln. 22: H. 22.30: Preis Rheinhold csellózik. 23—0.55: Géczy Barnabás zckara. **DROITWICH.** 19: Szalónzene. 21: Varieté. 21: Az amerikai néger. 22: Rzkar. 22.35: Tánc z.

FRANKFURT. 19: Induló. 19.45: H. 20.15: Nagy tarka est. 22: H. 22.30: Lemezek. 23: Géczy Barnabás és zenekara. 24—2: Vidám lemezek.

HAMBURG. 19: Zkar. 20: H. 20.10: Frankfurt. 22: H. 22.25: Közzene. 23—1: Géczy Barnabás táncckara.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 18.25: H. 18.55: Lemezek. 19.30: Bányászadalok. 20.15: Pozsony. 21.30: Brno. 22.45: Mor. Ostrava.

KÖLN. 19: A 6. hadtest őszí gyakorlatainak befejezése: a nagy díszszemle. 20: H. 20.10: Vidám est. 22: H. 22.20: Régi frontharcosokhoz. 23—24: Géczy Barnabás táncckara.

KÖNIGSBERG. 19: Hamburg. Közben h. 20: H. 20.10: Rzkar. 22: H. 22.40: Lipse. 23—24: Deutschlandsender.

LEIPZIG. 19: Frankfurt. 19.45: A jövő hét műsorából. 20: H. 20.10: Millőcker: A tábori lelkész, operett. 22: München. Utána tánc z. éjfélig.

LUXEMBURG. 19.25: Könnyű lemezek. 20.10: Szalón-ötös. 20.50: Talba René énekel. Közben: Szór. z. 22.05: Tarka zenés est. 22.30: Könnyű és tánc z.

MILANO. 17.10: Tánc z. 18.45: Dopolavoro. 19: H. 20.15: H. 20.40: Szimf. jazz. 21.30: Tarka est. 22.30: Tánc z.

MOR. OSTRAVA. 15: Kassa. 16.30: Praha. 17.50: Lemezek. 18.05: Falusi fűvőzene. 19.30: Jelenet dalokkal. 20.15: Pozsony. 21.30: Brno. 22.15: Praha. 22.45: Rzkar.

MÜNCHEN. 19.05: Beethoven: Vonósnégyes. 20: H. 20.10: Lipse. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 23—24: A rádió táncckara.

POSTE PARISIEN. 19.37: Lemezek. 20.15: Reklámz. 20.30: Jazz. 21: Tánclemezek. 21.50: Tánc z. 22.30: Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 17.50: Magyar műsor. 19: Praha. 19.30: Kassa. 20.15: Tarka zenéskepek, operettekből. 21.40: Brno. 22.45: Mor. Ostrava.

PRAHA. 15: Kassa. 16.30: Tánc z. 17.40: Lemezek. 18.20: Német műsor. 19: Lemez. 19.30: Mor. Ostrava. 21.15: Pozsony. 21.30: Brno. 22.30: Lemezek. 22.45: Mor. Ostrava.

RADIO-PARIS. 19.15: Saint-Saens-lemezek. 20: Fisel Pola dalestje. 20.45: Operák és operettek részletei. 22.50: Tánc z.

REGIONAL (ANGOL). 18.45: Walesi dalok. 19: Droitwich. 20: Rzkar. 21.40: Elsie Carlisle és Sam Browne előadása. 22: H. 22.20: Tánclemezek. 22.30: Tánczene.

ROMA. 17.10: Mandollnégys. 19: H. 20.40: Persico: Négyfelvonásos opera.

STOCKHOLM. 18: Lemezek. 20: Tánc z. 20.45: Kabaré. 22: Tánc z.

STRASBOURG. 18.15: Könnyű z. 21: Rzkar. 22.30: Tánc z.

STUTTGART. 19: Hangképek. 20: H. 20.10: Tarka est Schwenningenből. 22: H. 22.15: Nürnbergi visszhang. 22.30: Tánc z. 23: Géczy Barnabás táncckara. 24—2: Frankfurt.

TOULOUSE. 20: Dudazene. 20.15: Zenés vigjátékokból. 20.30: Schrammel-zene. 21: Lehár: A mosoly országa, részletek. 21.35: Szalónzene. 21.45: Tarka est. 22.15: Operett-részletek. H. 22.45: A biarrítzi kaszinó zenekara. 23: E. 23.35: Szalónzene. 23.45: Argentín-zene. Filmlemezek. 24: Tarka negyedóra. H. Majd 0.30-ig katonazene.

WARSAWA. 18.45: Lemezek. 19: E. 19.10: E. 19.20: Reklám. Sport. 19.50: Alkalmi csevegés. 20: Operett-részletek. 20.45: H. 20.55: Képek a mai Lengyelországból. 21.30: A vidám szíren. 22: Rzkar. Przemieniecka-Bojar Mária szopránnal. 23.05: Vidám irodalmi e. 23.20—24: Tánclemezek.

WIEN. 12: Könnyű z. Közben 13: H. 14: Haydn: Katona-szimfonia. 14.30: H. 15: E. 15.20: Citeranégys. 15.50: Angol lecke. 16.15: H. 16.20: O'Henry rövid történetei. 16.40: Tánclemezek. 18:

Kéztezer néptáncossal Londonban. 18.30: Időszérű anyag. 19: H. 19.10: Az osztrák rádió negyedik népdalversenye Tanswegben. 20: A külföldi osztrákok egyesületének tarka estje. 21: Schwarz Vera szoprán és rzkar hgv. Lehár: Mehvedil, induló. Müller: Az udvari bolond, nyitány. Lehár: Paganini: keringődal. Kerker: Newyork szépe, egyveleg. Strauss János: Bécsi vér. Fall: József-dal. Lehár: Zorika dala. 22: H. 22.10: A zene fölött. Offenbach: Szép Heléna, nyitány. Strauss János: Ó szép május, koloratúrkeringő. Hellmesberger: Az iholyaslány, nyitány. 22.30: H. 22.45—23.30: Csóka jazz-zenekar.

: Saint-
isél Pola
erák és
22.50 :

18.45 :
roitwich,
: Elsie
: Wynne elő-
: Tánc-
zene.
Jollinné-
Persico :
a.
mezek,
Kabaré.

Köny-
22.30 :

gképek
ka est
2 : H.
szhang.
Géczy
24-2 :

lazene.
kobból.
ne. 21 :
rszága,
önzene.
22.15 :
22.45 :
ekara.
önzene.
Film-
egyed-
ntona-

Leme-
19.20 :
: Al-
berett-
20.55 :
ország-
zírén.
jecka-
ánnal.
mi e.
ek.
özben
ntona-
5 : E.
15.50 :
6.20 :
netel.
18 :
Lon-
öszérü
: Az
nép-
n. 20 :
egye-
21 :
és a
Meh-
: Az
7. Le-
gödal.
, egy-
Bécsi
ehár :
2.10 :
bach :
tány.
ma-
Hell-
lány,
45-
sar.

Walter Pidgeon
(1941-1942)

Pereg a film

Sereg a film

ROVATVEZETŐ:
SZINETÁR GYÖRGY

„ITT BOLTOK FOLTAM”

— mondta Wallace Beery, mielőtt elutazott Budapestről

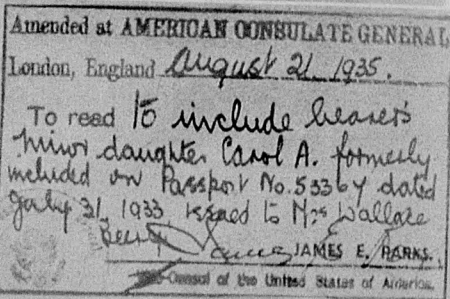
Utirány: Gödöllo, Gyöngyös, Eger, Miskolc, Lillafüred és Mezőkövesd.

Utasok: Wallace Beery, Guttmann Károly, a Metro—Goldwyn Mayer filmgyár pesti igazgatója, Csorba Klári és Krass Bessy filmszínésznők, Vita Endre igazgató, Paál Sándor fotóriporter és én.

Wallace Beery két napra jött Magyarországra, ebből egy napot Budapestnek szánt, a másik napon a vidék gyöngyszemeit akarta megnézni.

Mindenki csomag nélkül utazott, csak Wallace Beery hozott magával egy kis bőrszatyort. Filmfelvevőgép és egyéb rengeteg fotofelszerelés súlyosodott a csomagban.

— Mindent leakarok fényképezni — mondta — és ha hazamegyek díszelőadást

Photograph of leaves

rendezek a saját mozimban a családomnak Európáról. Beszélő film lesz, mert a film pergése közben élőszóval fogom kísérni az eseményeket.

Előre örül ennek a szép estének és megállapíthatom, hogy minden mozdulatát, minden cselekedetét ez a már előre elképzelt öröm irányítja: majd otthon. Mintha azért jött volna, hogy örüljön a hazautazásnak.

Lehetőleg egyáltalán nem beszél magáról és a hollywoodi dolgokról, de a hosszú úton mégis, kifejezett önvalomás nélkül is kibontakozik előttünk ennek a kicsit groteszk mosolyú, dörmögő hangú, nehéz mozgású, különös embernek érdekes egyénisége. Kezdetben gangszter-szerepeket játszott, mert

Wallace Beery útlevele. Ugyan ebben az útlevélben van a kis Carol Ann fényképe is

„éles szemű rendezői” nem akarták elhinni, hogy ilyen megfélemlítően hétköznapi külsővel igazi „szív-szerepeket” is meg tudna csinálni. Pedig egy órai együtt-lét után már megállapíthattuk, hogy Wallace Berry csupa szív, csupa jószág, tiszta egyszerűség és őszinte ember. A hosszú autó úton lelepleződik ez a nagy művész, akinek művészete éppen abban kristályosodik ki, hogy az életben éppen olyan egyszerű, mint a felvevőgép előtt és a felvevőgép előtt is úgy mosolyog, mozog, léleklizik, él, mintha „nagy szerelmével”, a négyéves Carl Annal játszatna.

Amikor átrobogunk a bükkösön azt sóhajtja: ó ha ezt Caroll Ann láthatná és amikor a lillafüredi víz-esést nézzük, szintén Caroll Annról, fogadott kislányáról beszél. Caroll Ann körül forog a világ.

Érdekes ember. Pillanatok alatt változik a hangulata. Egyszer mint Viva Villa beszél és a nagyhírű vezér lobogó temperamentumával és széles gesztusával harsányan és nagy lendülettel üdvözi a mellettünk elrobogó autók utazóit; a másik pillanatban a viharvadarak megfontolt őrmesterének mély, higgadt, szinte apásan bölcselkedő hangján, szerényen és szinte szégyenkezve tiltakozik az ellen, hogy lefényképezzék.

— Azért jöttem, hogy én fényképezzek le mindent és mindenkit, nem pedig, engem fényképezzenek.

Amikor haragszik, olyan, mint a „kinces sziget” sánta kalóza. De így az életben, még dühösen sem félelmetes.

Beery a mezőkövesdlek-et filmezi

DECIBAB

61

Ezt a képet a kis Carol Annak is elviszi Wallace Beery. Guttmann Károly a Metro magyarországi igazgatója, Vita Endre, Wallace Beery és Csorba Klári Mezőkövesden

Néha szertelen, mint egy vakációzó diák. Híenkor átöleli Guttmann Károlyt, boxolni, birkózni kezd és megbocsáthatatlan hozzá nemértéssel énekel, vagy kedves trükköket mutat be. Például feldobja a cigarettáját és a szájával kapja el, vagy megmutatja, hogy kell egyik kézzel autót vezetni, miközben a másik kezével borotválkozik. A bűvészműtávjoknál ellenfele akadt. Paál Sándor minden trükkjét pontosan megcsinálta. Wallace Berry megsértődött. Ennél a versenyenél kiütközött belőle a színész. Haragszik, ha „lejátszák”.

Büntetésből két órán keresztül tiltakozott minden fényképezés ellen.

Lillafüreden száznál több autogrammot írt és Mezőkövesden rengeteg filmfelvételt csinált. A társaság minden tagját lefényképezte és csere-autogrammot kért. Nagyon udvarias ember.

Ha Wallace Beery tudta volna, hogy újságíró vagyok, nem egedte volna, hogy ez a kép elkészüljön

Wallace Beery ezt a dedikált képet adta a Délibáb olvasóinak

Jellemző Berryre, hogy mentes minden hiúságtól. Egyáltalán nem zavarja, hogy a szél kócosra borzolja a haját, hogy harisnyája kibukik a nadrágja alól, hogy ruházatának fantasztikus színösszetételétől megborzong az emberben a jóízűség. És hanyagsága nem az a mesterkélt művészi hanyagság, hanem valami kedves, egyszerű, nemtörődömség. Semmi sem fontos, csak az, hogy a fényképfelvételek jól sikerüljenek, hogy ha néhány hét múlva, az európai látogatás után a kis kedvenc, Caroll Ann megkérdezi:

— Dady, mit láttál Európában? — akkor büszkén elővehesse gyönyörű és gazdag úti-albumát és azt felelhessen:

— Láttam Bjudapestet, Lájlafuridét és láttam olyan embereket Mezőkövesden, akik vasárnap délután, alvás helyett, pihenés nélkül táncolnak.

Wallace Berry hétfőn reggel utazott el Budapestről és így búcsúzott Guttman Károlytól:

— Mister Gudman, itt boltok foltam.

Ezt a mondatot éjszaka tanulta meg, hogy stílusosan köszönhesse meg azt a szeretetet, amellyel itt körülvették.

Sz. Gy.

BúcsúvacSORA: Wallace Beery, Erb Benito, Guttman Károly, és Csorba Klári

(Paál Sándor felvételei)

Harry Baur és Simone
Simon, a francia színjátész
két műszkesége játssza a
FORUM új műsorának a
„BALALAJKA“ (FEKETE
SZEMPÁR) című orosz tár-
gyú filmnek főszerepét
(Fnto Kelet. film)

WENDY BARRIE
a hollywoodi strand szépe
(Foto Paramount)

MIT HOZ AZ ÚJ SZEZÓN?

Teljes erővel indult meg a szezon és az egyes filmvállalatok már összeállították azt a programot, amelynek csemegéivel kedveskedni akarnak a magyar mozilátogató közönségnek. Vannak ezek között a filmek között egészen kivételes értékű filmek, de vannak természetesen kisebb igényű egyszerű műsordarabok is. Mi most minden tartalmi kritika nélkül adjuk át olvasóinknak a filmvállalatok 1935/36. évi programját. A kritikára majd a bemutatók után kerül csak sor.

Az induló moziévadban tehát a következő filmek kerülnek a magyar közönség elé.

A Fox-filmgyár filmjei:

Baboon. Magyarul beszélő expedíciós film.

Gaucso szerelme. Rendezte James Tinling. Főszereplők: Ketti Gallian, Warner Baxter és Rita Consino, a világhírű táncművésznő.

Adorable. Operett. Rendezte Wilhelm Dieterle. Főszereplők: Janet Gaynor, Henry Garrat, Herbert Mundin és Werner R. Heymann.

Alkony. Dráma. Rendezte Victor Fleming. Főszereplők: Janet Gaynor és Henry Fonda.

Fox-parádé 1935. Filmrevü. Rendezte George White. Főszereplők: Alice Faye, James Dunn és Ned Sparks.

Vöröshajúk előnyben. Operett. Rendezte Norman McLeod. Főszereplők: Dixie Lee és Bing Crosby.

A kis ezredes. Vigjáték. Rendezte David Butler. Főszereplők: Shirley Temple és Lionel Barrymore.

Kacagó szemek. Vigjáték. Rendezte David Butler. Főszereplők: Shirley Temple és James Dunn.

Hajnali szerenád. Zenés vigjáték. Rendezte Alfréd E. Green. Főszereplő: Nino Martini.

Tündérulljak. Zenés vigjáték. Rendezte Harry Lachmann. Főszereplők: Tutta Rolí és Clive Brook.

Inferno. Dráma. Rendezte Harry Lachmann. Főszereplők: Claire Trevor, Spencer Tracy és Allan Dinehart.

A Phöbus filmvállalat filmjei:

Budai cukrászda. Filmregény. Rendezte Gaál Béla. Főszereplő: Perczel Zita.

Es flüster die Liebe. Zenés vigjáték. Rendezte Bolváry Géza. Főszereplők: Bulla Elma és Gustav Fröhlich.

Csak egy komédiás. Dráma. Rendező Erick Engel. Főszereplők: Rudolf Forster és Cristl Mardayn.

Fehér ló. Operett. Rendező Carl Lamac. Főszereplők: Christl Mardayn és Hermann Thimig.

Kacagj Bajazzo. Dráma. Rendező Richard Oswald. Főszereplő: Joseph Schmidt.

Tánc az életem. Operett. Főszereplők: Liane Haid, Hermann Thimig és Leo Slezak.

Isten veled, szerelmem. Vigjáték. Rendező Carmine Gallone. Főszereplő: Magda Schneider.

Külvárosi varieté. Vigjáték. Főszereplők: Louise Ulrich és Oscar Sima.

Ez a nő az esetem. Vigjáték. Főszereplők: Lizi Holzschuh és Heinz Rühmann.

Keleti Béla filmvállalatának filmjei:

Éjféltor kezdődik. Rendező Székely István. Főszereplő: Csontos Gyula.

Barátságos arcot. Zenés vigjáték. Rendező Kardos László. Főszereplő: Szőke Szakáll.

Szeress örökké. Operett. Főszereplő: Grace Moore.

Szerelmes éjszaka. Operett. Főszereplő: Lilian Harvey és Tullio Carminati.

Fekete szempár. Dráma. Rendező Turjanszky. Főszereplők: Harry Baur és Simone Simon.

Meghódítottam az uramat. Zenés vigjáték. Főszereplő: Claudette Colbert.

Tánc után. Zenés vigjáték. Főszereplő: Nancy Caroll.

Leánypajtás. Vigjáték. Főszereplő: Ann Southern.

Kovács Emil és Társa filmvállalatának filmjei:

Pygmalion. Vigjáték. Rendező Erick Engel. Főszereplők: Jenny Jugo és Gustav Gründgens.

Stradivari. Filmregény. Rendező Bolváry Géza. Főszereplők: Gustav Fröhlich és Sybille Schmitz.

Boldogság. Vigjáték. Rendező Marcel L'Herbier. Főszereplők: Charles Boyer és Gaby Morlay.

Strogoff Mihály. Rendező Richard Eichberg. Főszereplő: Adolf Wohlbrück.

Négy filmvállalat programját mutattuk be olvasóinknak. A felsorolást jövő számunkban folytatjuk.

A magyar filmkörök szenzációja: Dajbukát Ilona Hollywoodba szerződik

Csak néhány hónappal ezelőtt számolt be a Délibáb arról, hogy Dajbukát Ilona a legmagyarosabb ízű pesti művész nő kozmetikusnak készül mert megunta a várakozást és azt a hallgatást, amelyre a legújabb színházi politika következményeként beállt szerephány kényszerítette.

Dajbukát Ilona csupa erő, duzzadó egészség, pihegni nem tudó tettekre készség, hiányzik belőle annyi művész tehetetlen enerváltsága, és így érhető hogy egészséges és józan megoldást keresett az élete számára. Kozmetikát tanult és elhatározta hogy „polgárnő” lesz.

De Dajbukát Ilona sokkal jelentékenyebb egyénisége a magyar színművészetnek, sem hogy olyan csendes és észrevétlenül surranhatott volna le a színpadról, mint ahogy eltökélte. Az egyre jobban lombozó, terjeszkedő magyar filmgyártás újra és most már a film számára is felfedezte Dajbukát Ilonát, aki legutóbb három magyar filmben: az „Édes mostoha”, a „Nagymama” és a „Címzett ismeretlen” című vígjátékokban kapott hálás és jelentős szerepet.

És talán Dajbukát Ilona maga sem hitte volna, hogy ezek a szerényigényűnek látszó lelkes kis magyar filmek fogják megnyitni előtte a hazai után a nemzetközi karrier útját.

Mint értesülünk, Dajbukát Ilona egyik filmjelenetét végig nézte Mr Stolwer, az amerikai Columbia filmgyár nemrégén még Budapesten tartózkodó producere. A film után Mr Stolwer még aznap este felkereste Dajbukát Ilonát a lakásán és a művész nő angol nyelvtudása után érdeklődött.

Dajbukát Ilona bevallotta, hogy csak gyengén beszél angolul, mire Mr Stolwer felszólította, hogy minden idejét és energiáját szentelje az angol nyelvtanulásnak, mert komoly művészi elgondolásai vannak Dajbukát Ilonával kapcsolatban.

Mr Stolwer azután elutazott Budapestről.

Dajbukát Ilona természetesen hatalmas lendülettel fogott az angol tanulásához.

Néhány nappal ezelőtt azután kábelsürgöny érkezett Hollywoodból. A sürgönyben Mr Stolwer közli, hogy jövő héten Bécsbe érkezik és oda kéri találkozóra Dajbukát Ilonát, hogy az amerikai filmszerződés rész-

leteit és a művész nő első amerikai szerepét megbeszéljék.

Dajbukát Ilona, férje és örök művészpártner, Bársony István társaságában tehát Bécsbe utazik, ahonnan már az amerikai szerződéssel a zsebében tér vissza Budapestre.

Egy érdekes művész érdekes karrierje ível újabb gyönyörű állomások felé ezzel az amerikai szerződéssel, amelynek révén Dajbukát Ilona most már döntően fogja bebizonyítani azt, hogy színes és gazdag művészete nemcsak a zsánerszerepek keretei között találja meg a közönség szívéhez vezető utat, hanem azokban a drámai erejű figurák alakításában is, amelyek nem a népi motívumok, kihangsúlyozott tájszólások önmaguk szolgáltatja humorának aláhúzásával hatnak, hanem a társadalmi drámák útvesztőjében is.

Állítólag már ez év végén áthajózik Dajbukát Amerikába, de mielőtt elmegy, még két magyar filmben, Mórincz Zsigmond: „Nem élhetek muzsikaszó nélkül” és Karinthy: „Barátságos arcot kérek” című vígjátékaiban játszik egy-egy érdekes szerepet.

Dajbukát Ilona
(Foto Kis Pál)

Cigánybáró

Jókai Mór csodálatosan szép regénye a Cigánybáró, amely már Európa csaknem minden operett- és opera-színpadán is szerepelt, Strauss János gyönyörű zenéjével feldíszítve, most mint világfilm kerül a nagyközönség elé.

Karl Harth rendezte ezt a filmet, amelyben Barinkay szerepe Adolf Wohlbrücknek, Soffi cigánylány szerepe Hansie Knotecknek és Zsupán disznókereskedő szerepe pedig Fritz Kampersnek jutott.

Barinkay és Soffi lobogó lendületű szerepelt, külföldi filmekben még nem tapasztalt

Adolf Wohlbrück és Gina Falkenberg a „Cigánybáró” című Ufa filmben

DÉLIBÁB

Barinkay — Adolf Wohlbrück, Saffi — Hansie Knoteck a „Cigánybáró“ című Ufa film két kitűnő sztárja
Játssza az URÁNIA

magyaros lendülettel robban ebben a filmben, amelyről nyugodtan állíthatjuk, hogy a legelső olyan produkció, amely teljes tisztaságában, minden igaz és egyéni ízével, zamatával hibátlanul adja vissza a magyar nép jellegzetességeit.

Több mint hat hónapig forgatták a Cigánybárót Berlinben és a felvételek során Adolf Wohlbrück olyan jól megtanulta a magyar csárdást és a toborzót, hogy bár-

melyik mulató kedvű magyar legénynek díszére válna.

Az Ufa, amely jubileumi esztendeje egyik gyöngyének tartja ezt a filmjét, az Uránia Filmszínházban mutatja be a Cigánybárót a magyar közönségnek és kétségtelen, hogy a publikum ugyanolyan elragadtatással fogja élvezni ezt az érdekes művészi produkciót, mint amilyen tetszéssel a filmet a szakmai bemutatón a sajtó és a szakkörök is fogadták.

DÉCIBÁB

JEAN MUIR
(Foto Warner)

KATHERINE DE MILLE
(Foto Paramount)

JEAN MUIR
(Foto Warner)

KATHERINE DE MILLE
(Foto Paramount)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body... where—for a... hour, perhaps two or three... turned with... Well, where... Everybody jumped... it was... I never... I tried... I called out, "Give... I saw... man in the room... with a package in hand... over the assortment... I wanted. Then they... hurry with matches. It was a great... to have Griffith... him as if he had been... "Boss" and once I... Eugenie B...

think that... a perfect picture of... his... artist... come alive (Loren... and emotion upon the screen... also let his love for vulgarity and... run rampant... Griffith... best.

... Dorothy Gish (she wore... wig then—remember?) made... They called this "the pep cor... Elmer Clifton, who was later to direct... to the Sea in Ships," directed her, a... Barthelmess who was, so ne...

Karinty Frigyes is bekapcsolódott a magyar filmgyártásba. — „Barátságos arcot” címen írt nagysikerűnek ígérkező zenés vígjátékot. A film zenéjét: Brodszky Miklós komponálja. Főszerepét játssza Szóke Szakáll.

kitűnő fordítója most mint producer vesz részt a magyar filmgyártásban. Két készülő magyar film irányítását vállalta el. Első a „Cimzett ismeretlen”, második a „Nem élhetek muzikaszó nélkül” című elő-

Az elmúlt évben nagy sikerrel játszották Budapesten Orbók Attila „Ő jensége autója” című, Amerikában készült film vígjátékát. Orbók Attila most magyar filmet írt. Az új Orbók-film címe: „Éjjélkor kezdődik” és főszereplője Csorlos Gyula lesz. A film felvételeit Székely István irányítása mellett még szeptemberben megkezdik.

Radó István anyai nagysikerű külföldi filma

Két fiatal sztár, két új magyar filmben. Porezel Zitta a „Budai eukrászda” főszereplője
(Foto Phöbus)

készületben levő Móriéz Zsigmond-film.

Fejős Pál, a világhírű magyar filmrendező egy nagy expedíciós film készítésére Kopenhágából Afrikába hajózott. Az expedíció tagjai külön hajót béreltek, a melyen a Nordisk-filmgyár vezetősége is elutazott az expedícióra.

Catherine Hepburnnak vérbeli arisztokrata lesz a partnere legközelebbi filmjében. Mária orosz nagy-

Móricz

világ-
rendező
első film
enhágá-
ajózott.
gjai kü-
ltek, a
sk-film-
is el-
dicióra.

urnnak
a lesz a
bi film-
z nagy-

hercegnő fellestvére, Natalie Poley hercegnő ugyanis Hollywoodba szerződött.

*

Az olaszok velencei filmkiállítását után most a németek is óriási méretű nemzetközi filmversenyre készülnek. A verseny színhelye Düsseldorf és dátuma október 5-től 20-ig.

*

Bleriot, La Manche-szatorna repüléséről rövidesen filmet készítenek Londonban. A film-

hez szükséges repülőgépet a francia légi-múzeum adja kölcsön a kultúrfilmnek szánt kép gyártójának.

*

Novemberben kezdik meg Bécsben a „Párizsi muzsikus” című film felvételeit. A film forgatókönyvét Frank Autel, bécsi szerző, Offenbach életpizódjaiból írta.

*

Korda Sándor most csinálja első színes hangosfilmjét. A film címe: „A zsidók királya” és

rendezője, Korda irányítása mellett V. Sjöström.

*

A „Cigánybáró” nagy nemzetközi sikerén felbuzdulva az Ufa újabb nagyszabású zenés film felvételeit kezdte meg az elmúlt héten. Filmre viszik Mozart: „Figaro házassága” című halhatatlan operáját.

*

Nagy kémfilm készül e pillanatban Berlinben. Címe: „Felsőbb parancs” Főszereplő Hansie Knoke, a legfiatalabb német filmsztár. Partnerei: Brigitte Horney és Carl Ludwig Diehl.

*

Érdekes antológia jelent meg az elmúlt héten a berlini könyvpiacra. Ebben a könyvben azok a versek kaptak nyilvánosságot, amelyeket ismeretlen rajongók írtak a német filmsztároknak. Elképzelhető, hogy a könyv telve van szerelmi költeményekkel. Mint kiderül, a legtöbb verset Anny Ondrához és Willy Fritschhez írták.

... és Szörényi Éva,
a „Nagymama” című új
magyar vígjáték sztárja

(Foto Eco)

Hiába tiltakozott, nem engedték fuldokolni Kabos Gyulát Balatonföldváron

Azok a szkeptikusok, akik néhány évvel ezelőtt bizalmatlan és főleg fölényes mosollyal nézték az induló magyar filmgyártás, minduntalan majdnem legyőzhetetlen akadályokba ütköző küzdelmeit és akik egy reménytelenéget kifejező kézlegyintéssel intézték el azt a gyönyörű törekvést, amelynek végcélja a rendszeres magyar filmgyártás megindítása volt és akik a kávéházi asztal mellett mindent tudó kávéházi Konrádok módjára ajkbiggyentve mondtak véleményt a magyar hangosfilm pionírjairól — ismétljük, ezek a szkeptikus és fölényes hitetlenek már régen belátták, hogy súlyosan tévedtek, amikor azt hitték, hogy a magyar film nemcsak rossz produkció, hanem rossz üzlet is lesz.

Tévedtek, mert a már eddig bemutatott körülbélül huszonöt magyar film azt bizonyítja, hogy a magyar film igenis életképes.

Ebben a szezonban például több mint tizennégy új magyar film kerül a közönség elé. Egymás után bukkannak fel a vállalkozók. Vannak közöttük természetesen újak, de legtöbbször olyanok csinálnak most filmet, akik már gyártottak egyszer és így a régi gyártás tapasztalataival indulnak az új küzdelembe.

A Művészfilm vállalat, amely az elmúlt

szezonban a nagyszerű „Emmy” című vígjátékot prezentálta, most készíti második magyar filmjét a Hunnia filmgyárban.

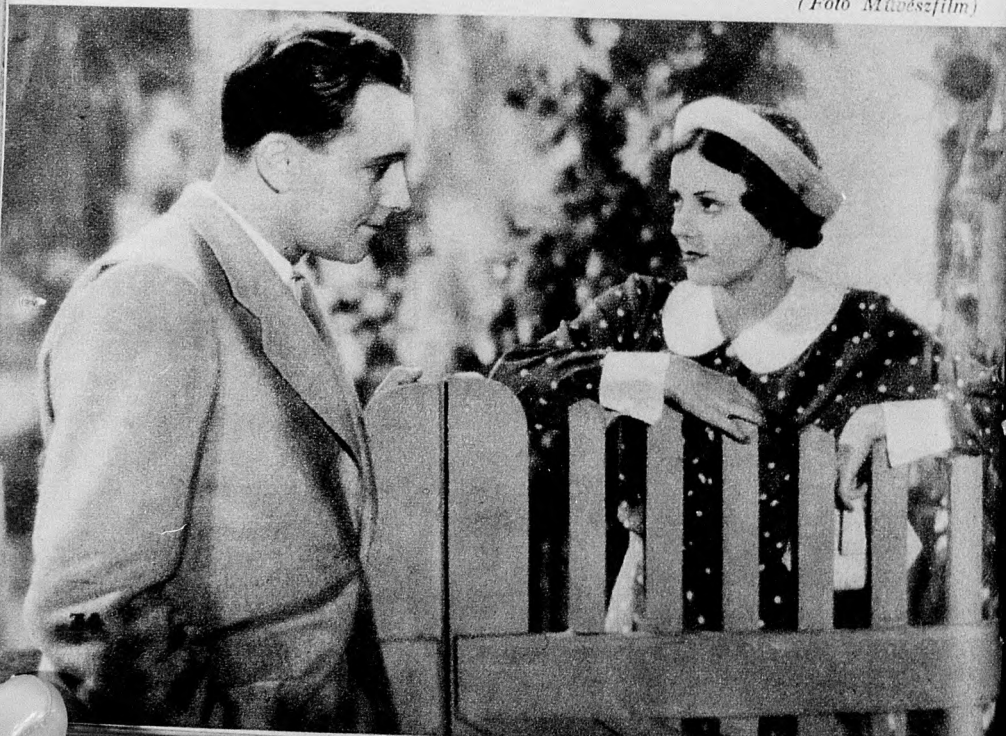
A film címe: „Címzett ismeretlen”. Szövegkönyvét írta Bús Fekete László, rendező Gál Béla, főszereplők Ágay Irén, Ráday Imre, Kabos Gyula, Vaszary Piroska és a bécsi Burgszínház üdvöskéje, a még majdnem kamaszkorban levő kedves és szimpatikus osztrák filmszínész: Ernst Häussermann.

Több ízben írtunk már erről a filmről és beszámoltunk a film kialakulásának egyes fázisairól. Több mint három hétig dolgozott a Művészfilm művész különtménye Balatonföldváron Radó István producer irányítása mellett és ez alatt az idő alatt a kis társaság a Balaton mellett nyaraló külföldiek kedvence lett. Ezeknek a külső felvételeknek során természetesen számtalan olyan epizód zajlott le, amelyek igazán megérdemelnék, hogy egy vidám kedvű íródeák lejegyezze őket. Ezek között is talán legkedvesebb a következő:

Van a „Címzett ismeretlen”-nek egy jelenete, amelyben Kabos és Vaszary, csónakkirándulás közben befordulnak a Balatonba. Ezt a jelenetet kétszer kellett megcsinálni, mert az első befordulásnál egy külföldi vendég, aki nem értette a filmet, a kötelezően fuldokló Kabos után vetette magát és be-

Ágay Irén és Ráday Imre, a „Címzett ismeretlen” főszereplői

(Fotó Művészfilm)

kolni

ímű vig-
második
an.
n". Sző-
rendező
Ráday
ka és a
g majd-
szimpa-
sermann.
lmről és
egy
dolgozott
Balaton-
ányítása
s társa-
ülföldiek
vételek
olyan
megérde-
deák le-
legked-

gy jele-
csónak-
latonba.
csinálni,
di ven-
telezően
és be-

szfilm)

Művészkülönítmény a Balaton partján, ahol a „Cimzett ismeretlen” külső felvételei készültek
(Fotó Művészfilm)

űszott a jelenetbe. Az egészet ismételni kellett.

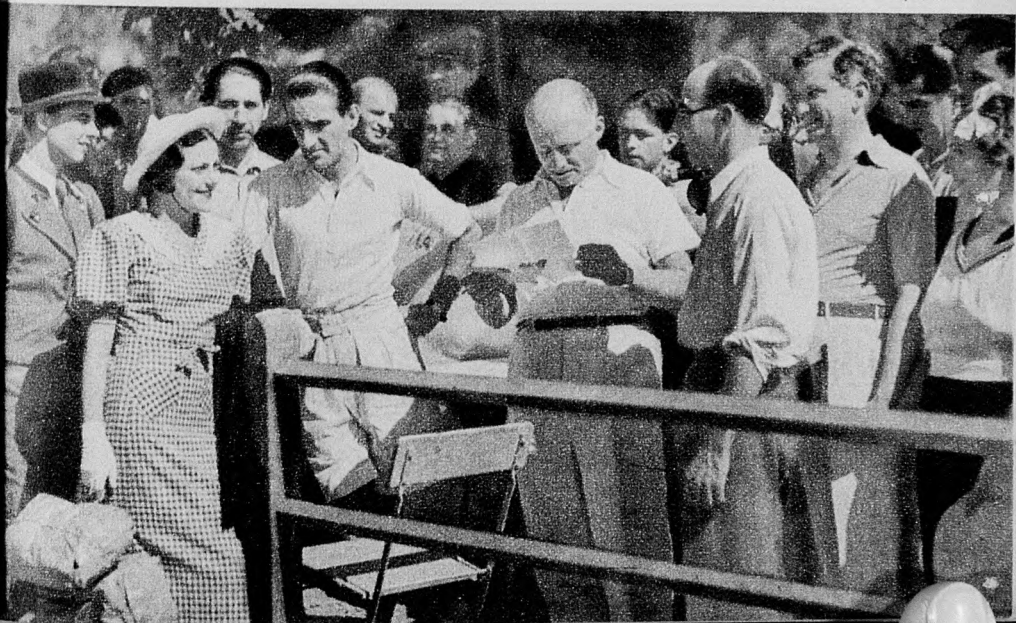
Mint halljuk Bús Fekete László elhatározta, hogy „Felvétel” címen regényt ír és regényében a „Cimzett ismeretlen” felvételeinél szerzett érdekes tapasztalatait és emlékeit írja meg.

A különítmény legnagyobb sajnálatára a külső felvételek már befejeződtek és megkezdődött a „műtermi” munka.

A „Cimzett ismeretlen” vállalkozója dr Horovitz Richárd reméli, hogy a filmnek a „fizető vendégek” előtt is olyan sikere lesz, mind a földvári ingyen publikumnál.

Ernst Häussermann, Ágay Irén, Somló Endre, Gál Béla, az operatőr, dr Horovitz Richard és felesége a „Cimzett ismeretlen” földvári felvételeinél

(Fotó Művészfilm)

Mary Carlisle, Johnny Weismüller
állandó sportpartnere
(Metro foto)

T
A
R
K
A

Déli korzó a studió udvarán.
Wallace Beery, mielőtt Budapestre
jött volna, Jean Harlow és Clark
Gable társaságában sétál
(Metro foto)

T
A
R
K
A
H
I
R
A
D
Ó

Freddie Bartholomew, a kis
„Copperfield David”. 60.000 dol-
lárt kapott ezért a szerepért
(Metro foto)

Hollywood két vitéze, Stan és Pan
(Metro foto)

H
I
R
A
D
Ó

A
bar
—
és c
Am
but
gett
a vi

D
ságe
aka
vesz
A
ham
hat
göd
feny
ját
lát
min
ped
min
nat
a p
A n
mas
fejé

M
Bob
seke
vada
M
hajo

DI

SEQUOIA

(EJTSD: SZIKVOJA)

IRTA: BEATRICE FABER ~ FORDITÓTA: IJ. NAGY ENDRE

(Copyright Metro—Goldwyn—Mayer)

Martin író leánya, Antonia egy pumakölyköt és egy szarvasgödölyét talált az erdőben. Pártfogásba veszi a két kis állatot és elhatározza, hogy jóbarátot nevel belőlük. De kísérletét veszély fenyegeti, mert Gato, a puma éjszakaiként elszökik és a szomszédfarm állatait pusztítja, ezért a farm tulajdonosai elhatározzák, hogy végeznek a pumával.

Kísérletük azonban kudarcra jut. Gato nem tudták elfogni, de Malibu véletlenül esapdába jut. Antonia csak nagy küzdelem árán tudja kiszabadítani. Az állatok nem felejtenek. Gato és Malibu, akik szabadon esapongó vadjai lettek a rengetegnek, nem felejtik el úrnőjüket, vissza-visszatérnek hozzá, sőt egy ízben meg is mentik egy csörgőkigyó támadása elől. Megjött a nyár és az erdőbe özönlő vadászok újabb veszedelmet jelentenek Antonia két kedvesére: Gatorra és Malibura.

A puma felekintett az ismerős hangra és barátságosan brummogott a leány felé.

— Hol van Malibu? — kiáltotta Antonia és egy vidám mozdulattal a víz alá bukott. Amikor ismét felkerült a víz felszínére, Malibut pillantotta meg, amint a parton enyelgett kölykével. Antonia vidáman integetett a vízből karjával:

— Halló, Malibu!

De Malibu nem látszott észrevenni a barátságos hívást. Mintha Feng-Szu-t és kölykét akarta volna megóvni valami ismeretlen veszedelemtől.

A kisfiú egyszerre csak egy különös hangra lett figyelmes. A tisztás fűjében egy hatalmas csörgőkigyó közeledett feléjük. A gödölyének megsúgta ösztöne, hogy ellenség fenyegeti őket, de a kisfiú csak egy újabb játszótársat látott a tekerő, még soha nem látott állatban. Kinyújtotta feléje kezét, mintha meg akarta volna simogatni, a kigyó pedig támadásra emelte fel a fejét. Hirtelen mint a villám, csapott fel feje, néhány pillanat és a kis fiú a kigyó áldozata lesz. Ebben a pillanatban dühösen horkant fel Malibu. A már ugró kigyóra vetette magát és hatalmas patái szétzúzták az alattomos kigyó fejét.

Magasan az erdészek kilátótoronyában, Bob Alden az állami vadászati rendelkezéseket olvasta. Két nap múlva kezdődik a vadásztalálom.

Most ismerős füttyező hangzott fel: Ki-hajolt az ablakon és megpillantotta Antonia.

— Látta Malibut? — Kérdezte a leány aggodó hangon.

Alden nevetett: — Nem. De én úgy tudtam, hogy maga elrejtette az istállójában. Legalább is ezt mesélik tréfás nyelvek.

Ebben a pillanatban lövés hangzott az erdőből. Antonian hideg borzongás futott végig és sóhajtván mondta:

— Valahányszor lövést hallok, mindig azt hiszem, hogy őt gyilkolják meg.

Alden vigasztalóan simogatta meg a leány kezét:

— Ne féljen, olyan vadász még nem termett, aki Malibut elcsipje.

Antonia reménykedve nézett a fiúra és mosolyogni próbált könnyei között:

— Ó, miért engedi meg az állam, hogy szabadon ölhessék a szegény szarvasokat.

— Ha nem lennének vadászok a világon, — mondta Alden, — akkor annyi szarvas lenne, hogy ősszel és télen láplálék hiányában pusztulnának el az erdőben.

Az erdő sűrűjében Bergman és Joe vezetett a eserjével benőtt csapásokon keresztül néhány, a közeli városból ideérkezett vadászt. A vadászok lövése kész fegyverrel követték az erdei vezetőt, de a legkisebb vad sem került puskájuk csőve elé. Az egyik vadász odalépett Bergmanhoz és gúnyosan szólt hozzá:

— Tudja, kedves Bergman, hogy ha én sétálni akarok, akkor inkább otthon maradok a városban.

Bergman arca elsötétedett: — A vadászati szezon elején kellett volna jönni. Akkor senki sem ment üres kézzel haza. — Aztán odaszólt a többiekhez: — Gyerünk, kísérjük meg még ezt az utolsó nyomot.

A vadásztársaság tagjai felkapták puskájukat és követték vezetőjüket.

Gondosan kutatva a földet valami nyom után, Antonia rossz előérzésektől kínozva haladt az erdőn keresztül. Szorongása egyre növekedett, sehol semmi nyom, vagy jel Malibutól.

Egy nagy fa alatt mélyhangú morgásra lett figyelmes. Feltekintett a fára és az egyik ágon a kényelmesen heverésző Gatót pillantotta meg.

— Gató, Gató! — hívta a pumát — gyere le.

Az eddig lustán heverésző puma felkelt és egy ugrással mellette termett.

Antonia kedveskedve cirógatta a pumát, amely játékosan fordult a hátára, praelijával a leány keze felé kapkodva.

Egyszerre csak Antonia megelégedte a játékot. Komoly hangon mondta: — Most már elég volt, Gató! Az erdőben fegyveres emberek sétálnak, akik ott puffantanak le, ahol találják.

A puma, mintha csak megértette volna, barátságos brumogással vett búcsút a leánytól és egy hatalmas ugrással ismét a fán termett.

Néhány lépésre tőlük Alden és erdész-társra, Pete közeledett. Pete észrevette a fán a pumát és lövése emelte fegyverét. A bokrok mögött heverésző leányt azonban nem láthatták.

— Majd én — mondta Alden és Pete leeresztelte fegyverét.

— Igazad van, neked biztosabb a kezed! — Most Alden kapta kézbe a puskáját, fel-emelte, egyik szemét behunyva, célozni kezdett. Csakugyan igaza volt barátjának, keze hajszálnyit sem remegett célzás közben...

De abban a pillanatban, amikor éppen tüzelni akart, Antonia feltápáskodott a bokrok mögül. Alden most már mindent értett és leeresztette puskáját. Pete nem értette barátját, csodálkozva nézett Aldenre. Aztán megpillantotta a lányt és most már ő is megértőleg bólintott. Hiszen szerteszét beszéltek már arról a különös barátságról, amely a Sierra erdeiben vakációzó leányt összefűzte a hegyek félelmetes oroszlánjával. És Alden érzelmei a leány iránt sem maradhatott titok.

Most váratlanul lövés dördült. A golyó Antonia mellett sivitott el. A leány rémülten vetette magát a fűre és Gató félelmetes üvöltésbe tört ki.

Ujabb lövések dördültek el majd néhány pillanat múlva az erdő sűrűjéből Bergmann és a vadászok tűntek elő. Amikor a leány megpillantotta régi ellenségét, haragtól reszketve kiáltott rá:

— Nem tud maga vigyázni? Majdnem agyon lött!

Bergmann gúnyos megvetéssel mondta:

— Ugy látom, nem történt semmi baja. Különbösen is miért nem maradt otthon és miért ártja magát olyasmibe, amihez semmi köze. Elvégre is ezek az urak engedéllyel vadásznak itten.

Az egyik vadász bizalmaskodó mosolyal fordult a leányhoz:

— Csak egy kis sport az egész, kedves. A leány keserűen jegyezte meg:

— Csak egy kis sport? Mondhatom nagy bátorság kell ahhoz, hogy halomra gyilkolják a védtelen állatokat.

— Ne féltse a kisasszony az őzeit — mondotta az iménti vadász. — Addig amíg Bergmann úr vezetünk a vadászaton, addig ugyan nem kerül egy őz sem a szemünk elé.

— Fog találni a maguk számára, ne féljenek — mondta elszánt hangon Antonia. — Ahogy én Bergmann is ismerem, ő nem fog visszariadni egy kis törvénytől sem, ha üzletéről van szó.

Bergmann elsápadt és karját fenyegetőleg emelte fel a leány felé. De ekkor az erdő sűrűjéből előlépett Alden és a fiatalember láttára az erdei vezető ijedten hunyászkodott meg.

Amikor hazafelé mentek, a fiú tréfás hangon jegyezte meg: — Azt tudtam, hogy maga haragszik rám, de most már az vigasztal, hogy olyan ember is van a világon, akít még kevésbé szeret, aztán kedvesen karját nyújtotta és tettetett hivataloskodó hangon mondta:

— És most Martin kisasszony, hivatalos minőségemben Kalifornia állam nevében megparancsolom Önnek, hogy azonnal menjen haza! Az erdő túlságosan veszedelmes és az államnak vigyázni kell az alattvalók biztonságára.

Antonia egy pillanatig habozott, azután nevelve fogadta el a fiú karját:

— Engedelmeskedem, tisztelt Alden úr — és vidáman indultak el az erdei úton.

Ezen az éjszakán Bergmann kilovagolt az erdőnek ahhoz a részéhez, amely már kerítés-sel volt elválasztva a vidék többi részétől. A kerítésen helyenként feltűnő táblákon piros betűs felírások figyelmeztették a vadá-

Miért fontos a biztosítási bélyeg?

Mindazok az olvasóink, akik heti 26 fillérral fizetnek elő DÉLIBÁBRA, nemcsak a lapot kapják, hanem halál esetén hozzátartozóik temetkezési segélyben és életjáradékban is részesülnek, valamint baleset következtében beállott halálesetre is 500.— P-re vannak biztosítva. A lapot minden héten kézbesítő útján kapják meg, de a biztosítás csak akkor érvényes, ha a lap hátsó borítékoldalán megtalálják a biztosítási bélyeget. Éppen ezért nyomtatékosan figyelemztetjük 26 filléres heti előfizetőinket, hogy a kézbesítő-től csak olyan lappéldányt vegyenek át, amelynek hátsó borítékoldalán a szóban forgó bélyeget megtalálják. Olyan példányt, amelyről ez a bélyeg hiányzik, semmi körülmények között se vegyenek át. Ez csakis heti előfizetőinkre vonatkozik, havi, vagy $\frac{1}{4}$ éves előfizetőinknek az előfizetési nyugta vagy a feladó-vevény szolgál igazolásul. Ne fogadja el a lapot semmiesetre, ha ez a bélyeg az utolsó oldalról hiányzik.

szokat, hogy itt már az Egyesült Államok Nemzeti Parkja kezdődik, amelyeket azért tartottak fenn, hogy benne háborítatlanul megmaradhassanak az erdő vadjai. Itt az elkerített részen vadászni természetesen szigorúan tilos.

Bergman, aki sohasem törődött túlságosan a törvény betűivel, meglehetősen pislogatott át a kerítésen: az elkerített részen csak úgy hemzsegett a vad.

— Ez aztán kellemes látvány — mondotta Joenak Bergman, — ha itt nem találunk a mi kedves vadászaink számára elegendő vadat, akkor sehol sem.

Bergman és Joe munkához láttak, harapófogókkal és feszítőkkel dolgozták meg a vaskerítést és mire hajnalodott, hatalmas kaput vágta a kerítésen.

A többi már gyerekjáték volt. A szarvasok, amelyek az elzárt park területén soha vadászt nem láttak, vak bizalommal engedelmeskedtek a két vadászónak, akik lovagolva tereltek a csordát az erdőn keresztül. Az erdő egyik sűrű részében fakerítéssel körülvárt karámhoz érkeztek. Ez volt Bergman titkos karámja, amely napközben üresen állott, vagy néhány ártalmatlan juh legelészett benne és így nem keltette fel az erdészeti rendőrség gyanúját. Ide tereltek be a csordát és bezárták a kaput.

— Munka után édes a pihenés, — mondta Bergman és azzal kabátját a fűre terítette és fáradtan nyújtózott neki az alvásnak. Példáját követte Joe is.

A szarvasok, melyek most már ráeszméltek sorsukra, ijedt bögéssel futkostak össze-

LAKÁS

bútorozva, a SVÁBHEGY alján. Gyönyörű szép négy szoba és ugyanannyi mellékhelyiség, fürdőszoba stb., hatalmas 3.000 m² parkban 1/4 évi 750 pengő bérért

kiadó

Külön autogarage

Bővebb felvilágosítás Paizs Gézánál, Dohány ucca 12

DÉCIBÁB

Fiatalság - Üdeség - Szépség

megőrizhető

„Cleansing és Skinfood” krémek együttes használatával.

Nélkülözhetetlen nőknek 20 éves kortól. Ára 5 pengő.

Díjtalan tanácsadás!

PAIZS KATÓ kozmetika
Budapest, IV. Ferenciek tere 3 szám.

Telefonszám: 832-67.

vissza, de menekülni nem tudtak a fakerítésen keresztül. Egyszerre egy hatalmas szarvas bika bukkant elő az erdő sűrűjéből. Malibu. Ó hosszú évek alatt már alaposan kiismerte az erdő veszedelmeit és egy pillantással átlátta a helyzetet. Segítségére akart sietni az elfogott szarvasoknak, melyekben felismerte egykori társait. Fejét előre szegezve rohant a kerítésnek, de a hatalmas gerendák nem engedtek a nyomásnak.

A zajra felriadt Bergman és Joe és oda-siettek a karámhoz, hogy megnézzék, mi történt tulajdonképpen. Bergman az első pillanásra észrevette Malibut.

Felragadta puskáját, de Malibu is észrevette az ellenséget. Haragosan horkant fel, mintha csak társait figyelmeztette volna a veszedelemre. Bergman célzott és lőtt, de a golyó célt tévesztett. A következő pillanatban pedig Malibu már hatalmas ugrással vetette át magát a kerítésen. Társai, amelyek a lövés hangja megriasztott, követték példáját, egymás után repültek át merész ívben a kerítés magas falát. Bergman hangerősen szitkozódott és átkozódott, de már késő volt. A csorda vad ügetésben rohant az erdőn keresztül, elől a diadalmas Malibuvál.

A vadon igazságszolgáltatása

Egy nap mult el anélkül, hogy a bosszúért lihegő Bergman megtalálta volna Malibut.

Késő délutánra járt már az idő, amikor a sziklás hegyen megpillantotta Malibut. A fánélküli sziklás hegy kitűnő vadászterületnek látszott, hiszen itt nem rejtőzhetett el a szarvas a fák mögé. Utána eredt. Lassan, óvatosan haladt a sziklás köveken felfelé és Malibu csak akkor lett rá figyelmes, amikor húsz lépésnyi távolságban volt tőle ellenfele. A menekülés majdnem lehetetlennek látszott. Bergman diadalmasan lépkedett a sziklákon felfelé, lövésre készen tartva puskáját. Annyira biztos volt diadalában, hogy egyelőre nem is lőtt, közvetlen közelből akart végezni a szarvasbikával.

Ebben a pillanatban vad üvöltés verte fel

a csendet. Gató érkezett. Ugyilátszik megsejtette játszópajtása nagy veszedelmét és haragos morgással, fogvicsorgatással közlekedett. Bergman gonosz mosollyal kiáltott:

— Most legalább végzek mind a kettőtökkel.

Puskáját a hegyek oroszlánja felé fordította és egyik szemét lehunyva célzott. Közben nem is törődött Malibuvál.

A nagy macska hatalmas ugrásokkal közlekedett. Bergman lőtt, de eltévesztette a célját. Újból lövésre kapta fel puskáját, amikor riadtan kapta hátra a fejét. Malibu rohant teljes erővel segítségére barátjának, nem törődve a veszedelemmel. Bergman most feléje fordult, de már későn. Lövésre nem jutott ideje és a szarvasbika dühös rohama elől nem tudott kitérni. Malibu előre szegzett aggancsál rohant Bergmannak, akit feldőntött a rettenetes támadás. Kétségbeesetten vergődött a szarvasbika lábai alatt. Ebben a pillanatban ért oda Gató. Bergman féláljultan is érezte a hatalmas macska forró leheletét, felsikoltott fájdalomában, amikor Gató karmai beleereszkedtek testébe. Utolsó erejét összeszedve egy pillanatra sikerült fel-tápázkodnia, de Malibu újra neki rontott és a vadászó rémült sikollyal szédült le a feneketlenj mélységbe.

A két barát csak egy pillanatra nézett utána ellenfelének. A vadonban nem sokat számít egy élet.

*

Egy muzikális város

Egy újságíró nemrégiben Manilában, a Fülöp-szigetek fővárosában járt és megállapította, hogy a benszülőttek majdnem mind kitűnő zenészek. Sok benszülőtt rettenetes kunyhóban lakik, ruhája alig van, de saxofont, trombitát vagy dobot feltétlenül vesz, még ha össze is kell koplálnia a pénzt. A két-éves gyermekek legnagyobb öröme, ha kezébe kaparinthat egy hangszert. Jellemző jelenetet fényképezett le az újságíró. Egy benszülőtt a legdivatosabb jazz slágeret játszotta trombitáján, de a kottát a lábujjával tartotta. Nem volt szüksége kottaállványra.

*

Számtalan ilyen és hasonló érdekes cikket közöl Tolnai Világlapja minden számában. Ez a népszerű hetilap olyan sokoldalú, hogy a család minden tagja talál benne a maga számára valami érdekes és lebilincselő dolgot. Tolnai Világlapja egy-egy száma 20 fillérbe kerül. Előfizetési ára egy negyedévre 2 pengő 50 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12.

80

Antónia, a kínai szakács kis fiával sétálgatott a tó partján, amikor Alden toppant eleje.

— Örülök, hogy látom, Antónia. Valami fontos mondanivalóm lenne a maga számára.

A leány elmosolyodott:

— Remélem, nem megint olyasmiről lesz szó, mint két évvel ezelőtt.

A fiatalember értelmetlenül bámult rá. A leány nevetett.

— Nem emlékszik már? Két évvel ezelőtt, szintén elhívtott, hogy fontos mondanivalója van és végül azt mondta, hogy szép a hold.

A fiú elpirult. Emlékezett arra az éjszákára. Két év telt el azóta és még mindig nem jutott hozzá, hogy elmondja a leánynak azt, amit akkor akart elmondani.

— Ne féljen Antónia, valami más, sokkal fontosabb dolgot akarok magának mutatni.

Megindultak az erdei úton, amelyen annyiszor jártak már együtt. Odaértek a Martinék háza előtti tisztáshoz. A leány egy hatalmas cölöpre lett figyelmes, amelyet még eddig soha sem látott házuk körül. A cölöpön Kalifornia állam címere volt. A fiatal ember idevezette a leányt és büszkén mutatott a cölöpön levő piros betűs táblára:

AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK NEMZETI PARKJA

És alatta az örömtől dobogó szívvel olvasta a következő szavakat:

VADÁSZNI EZEN A TERÜLETEN SZIGORUAN TILOS

A fiú elragadtatott pillantásokkal szemlélte az örömtől kipirosult leányt:

— Ma jött meg Washingtonból a végzés, — mondotta. — Látja, én is tettem valamit a védenecéért.

A leány hálás örömmel ragadta meg a kezét:

— Most már nem kell félni Malibut és Gatót, a legszebb kísérlet e két tanuját. A kísérletét, amely bebizonyította, hogy a szeretet a legvadabb ösztönöket is legyőzi. Ime, egy puma és egy szarvas, született ellenségek és mégis örök vonzalom köti őket egymáshoz. Akárcsak... — a leány megakadt.

— Akárcsak...? — sürgette a fiú.

De a leány nem válaszolt. Egyszerre csak eszébe jutott, hogy a zsebkendőjét a házban felejtette. Odafordult a kis kínai gyerekekhez: — Feng Szu, légy szíves menj be és hozd ki a láskámát.

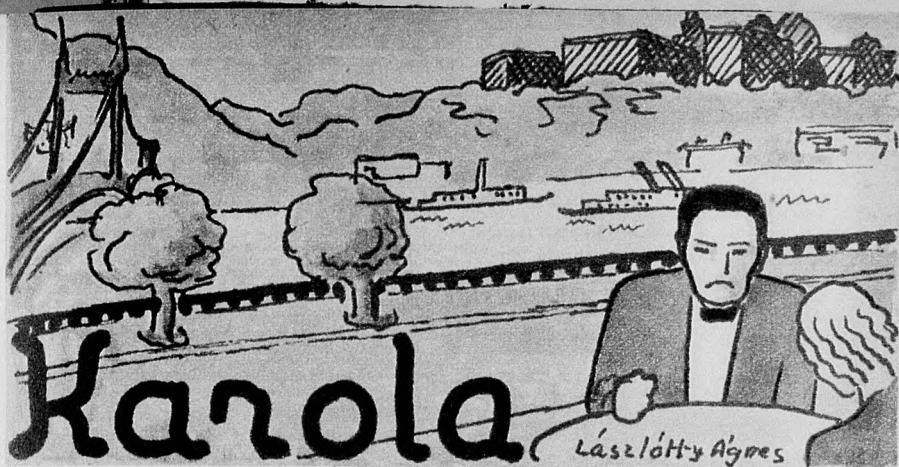
Azután hozzátette:

— De nem muszáj nagyon sietni.

Most egyedül maradtak. De ha azt hitték, hogy most már senkise látja őket, tévedtek. Az egyik bokor mögül két szempár csillogott feléjük. Malibu és Gató voltak ezek; kíváncsian nézték a csókot, amelyben a leány és fiú ajkát összeforrott...

(Vége)

DÉCIBÁB

Írta: **UJHÁZY GYÖRGY**

Nem ismertem meg rögtön, ugyan már messziről feltűnt, ahogy imbolygó lépésekkel közeledett. Ez a különös, finom ritmusú járás fogta meg a tétovázó pillantásomat. Amikor közvetlen mellém ért, megbizonyosodtam felőle, ez: ő, Karola. Megemelem a kalapom, köszöntöm. Kicsit bizonytalankodik, de azután felismer s mosolyogva nyújtja a kezét:

— Szervusz... — üdvözlő a gyerekkori pajtás hangján.

— Csókolom a kezed... — hajlok a kesztyűs kéz fölé némi zavarral, mert a férfi lélek nehezebben felejt s ha túl is jutott bizonyos emlékké fakult eseten, hogy magam így fejezzem ki, mégis lobot vet benne a mult.

Karola nyugodt volt, nagy nyíltsággal emelte rám a pillantását, olyan tiszta tekintettel, hogy én is megcsitultam s könnyedén tudtam felelni a kérdésére:

— Megvagyok, köszönöm... És te?

— Hát... — húzta a szót s megvonta a vállát — hát, lehetnék jobban is... — s keveset elmélázott, de keményen, akaratosan kiszakította magát ebből az ellágyulásból és pattogón kérdezte: — Merre tartasz?

— Veled, ha megengeded... — udvariaskodtam.

— Jó... — bólintott — menjünk a korróra!

Hallgatagon bandukoltunk végig a szűk belvárosi uccákon s leültünk az egyik kávéház terraszára. Korányári este melegedett a levegőben, a budai part felett tündérrí fényben ragyogott a kivilágított Halászbástya s a többi épület. A patinás zöld kupolák megéjtően tündököltek. Mesebeli, lehetetlenül szép volt itt minden. Fájt megtörni szavakkal a káprázatot, de Karola, amint elküldte a pincért a rendeléssel, ideges élénkséggel fordult felém:

— Tudtam, hogy ma találkozom veled! Most azonban én akartam, hívtalak, kerestelek...

— Az uccán?... — csodálkoztam.
— Igen! — felelt határozottan. — Szükségem van rád! És te valamikor megígérted, hogy mindig s mindenben számíthatok a segítségedre. Ugy látom, erről megfeledkezél...

— Nem feledtem el — mormogtam érintve, — sokszor gondoltam arra a délutánra, amikor megfogadtam ezt neked... — önkéntelen gúnyos lett a hangom. — De te is számontartottad... a távolból...

— Hogyne! — kapta fel a barna fűrtös fejét. — Ez... ez volt eddig az erőm, amelylyel mindent el tudtam viselni...

— Hogyha kell, ha szükség van rám — folytattam megbántottan, — mint a mesebeli törpe, megjelenek... az első...

— Amint meg is jelentél! — mutatott felém apróka gesztussal, nem holmi fölényeskedéssel, egyszerűen, komolyan.

A hang, a módor, a tekintete szíven ütött, megéreztem, hogy valami különös dologról van itt szó.

— Parancsolj rendelkezni velem... — mondtam őszinte megilletődöttséggel.

A pincér italt tett elénk. Karola cigarettára gyújtott. Én révedezve néztem a Duna csil-

DÉCIBÁB

logó vizét, szorongva és a kezem nyugtalanul dobolt a márványasztalon.

— Te — szólalt meg fojtottan, amikor magunkra maradtunk, — te... még mindig szeretsz engem...

Nem feleltem: nem akartam hazudni se neki, se magamnak. Ha azt mondom, szeretem, többet mondok a valóságnál, ha megtagadom, akkor sem mondok igazat. Hallgattam. Körülöttünk zaj csörömpölt, de minket rejtelmes csend falazott körül, úgy ültünk ebben a csendben, mint összejárt rabok a börtönükben.

— Én szeretlek... — suttogta Karola.

— Mióta?... — nevettem fel keserűen.

— Ma reggel óta... — tagolta a szavakat, hogy a hihetetlenségüket így tegye valószínűbbé.

— Furcsa, amit mondasz, Karola — morgogtam. — De ha igaz lenne is... már késő...

— Tudom... sütötte le a pilláit — tudom.

— Mit akarsz tőlem!? — csattant fel.

— Semmit... — legyintett. — Semmit... Mindent!

Nehéz hömpölygéssel újra a csend vize lepelt be bennünket. S a dagadó hullámokon hajdani kép délibábozott fel: állunk a kertvégben a kisajtónál, mi ketten s döngicsélő méhek röpködnek körülöttünk, fecskék cikáznak az alkonyodó fényben, a szelid bárányszerűen, nagyon szomorúan s megindulok a keskeny úton mellreszegett fejfel s megyek, megyek vonszolódvá és nem nézek vissza, nem, pillanatra sem, csak megyek, megyek, megyek...

Most ráemelem Karolára a ködös szemem, azt gondolom: mégis meg kellett volna fordulnom, még egyszer, feléje akkor.

— Talán — szólok meg, — talán egy ez a mi szétszakított életünk...

— Nem! — rázza a fejét tagadóan. — Nem.

— Az is lehet... — gondolkodtam hangosan — az is lehetséges, hogy mégsem... Mert ha egy lenne fent a csillagokban — mutattam a rejtelmes fények felé az égre, — akkor eggyé lett volna itt is... a földön...

— Romantika! — szisszent fel ingerülten.

— Te mindig ilyen voltál... Hagyjuk!

— Jó, hagyjuk... — bólintottam megadóan.

— Elvások, otthagynom az uramat! — kapkodta a szavakat. — Értsél meg... nem bírom vele tovább...

— Amit az Isten egybeszerkesztett — csön-desítem, — ember ne akarja szét...

— Ostobaság! — kiált fel magáról meg-feledkezve s égő piros lesz az arca.

Megdöbbenve látom, hogy milyen idegen nekem most, így feldúlva, ahogy remeg az ajsza, kifeszül a pupillája. Lehúnyom a pillám, nem akarom látni.

— Nyugodtan kell megítélni a dolgokat... — szólok meg konvencionálisan, hogy-magam is meglepődök.

— Nem tudok nyugodni lenni — tiltakozik tompán. — Velem ma csoda történt!... Érted meg, csoda. Megbizonyosodtam, hogy te vagy az igazi, az egyetlen szerelmem. Te a szívem hívó gondolatára megjelentél s ime, itt vagy... nekem!

Nem tudtam szólni: nem hatott meg már ez a telepatikus előérzés, feszengtem, félttem, hogy sirás s ki tudja, még milyen érzelmig támadás következik. Szóval, kellemetlenül éreztem magam. A pincér is figyelt s a vendégek is felénk fordultak s a korzón is megállottak érdeklődve. Álomszerűen sok ismerősöm gyűlt körénk.

— Ne csinálj feltűnést... — suttogom s abban a pillanatban gyűlöletet érzek már Karolával szemben.

— Nem szeretsz?... — kiáltja.

— Gyűlöllek... — kiáltom én is eszem-vesztetten.

— Aki gyűlöl... az... sze... — siktja gúnyos fölényesen és sárgán ég a szeme s lobog a haja ziláltan, félelmetesen.

— Nem!... — ordítom torkamszakadtából, teljes erővel, mert minden idegszálamban érzem, hogy milyen más lett volna az életem mellette, az én életem, amely az enyém, változtathatatlanul, a legbensőbb énemmel összeforvva, és azt akarja elvinni, elvenni tőlem a hajdani szerelmem jogán, amikor pedig nem is jött velem, egyetlen lépésre sem és újra felüvöltöttem: — Nem!

Vérbeborultam, ahogy néztem, pillantásom alatt szétfoszlott, eltűnt előlem, mint a köd.

Különös álom volt s talán az a legkülönösebb, hogy reggel, amikor elmentem hazulról, annyi esztendő után valóban találkoztam vele, Karolával, semmit sem éreztem, hidegen, illetve nem is hidegen, közömbösen köszöntöttem, pedig hosszan megálltunk beszélgetni és én figyeltem magam; pillanatra sem lobbant a szívemben a hajdani égő szerelmem zsarátnoka, holt pernye volt az egész. Hamuvá égett egy álomban.

A SPORT ÉS SZÉPSÉG

Ha néhány száz esztendővel később egy multbanező történelemtudós a mai embert a teljes képében akarja felidézni, úgy meg fogja állapítani azt, hogy a sport ebben az időben a világ legnagyobb tömegmozgató ereje volt. Erő, amely eleinte tele volt tűzdelve egészségtelen túlzásokkal, inszakasztó, szívelállító versenyekre gyűltek össze a nemzetek, s a hajszát, amely a rekord után folyt, őt világrész lapóriásai, közvéleménye dicsőítették. Ez a kor körülbelül az Őrnak 1935-ik esztendeje táján kezdte el a kijózanodást. Rájöttek lassan arra, hogy a sport nem egy ember világrekordjáért, de százazrek boldogságáért adatott és hogy a sport iránti lelkesedés nemcsak abból áll, hogy páholyból végignézzünk egy football-mérkőzést. A sport a test művészete és a lélek művészetétől abban különbözik, hogy itt mindenki rájöhet a nagy titokra, úgy játszhat, nevelheti, for-

málhatja fizikumát, ahogy tetszik. Művésze lesz önmagának s kihozhatja testéből mindazt a szépséget, amit csak akkor tud értékelni, ha nem versenyzést lát a sportban. A szép akkor szép, ha érdek nélkül tetszik. Nos, a sport akkor sport, ha érdek nélkül játszunk. Igen, játszunk, ez a helyes kifejezés. A játék, öröm, szépség, beteljesülés és boldogság... Kiegyensúlyozott, ép embereket teremt, akik ismerik a pesszimizmust.

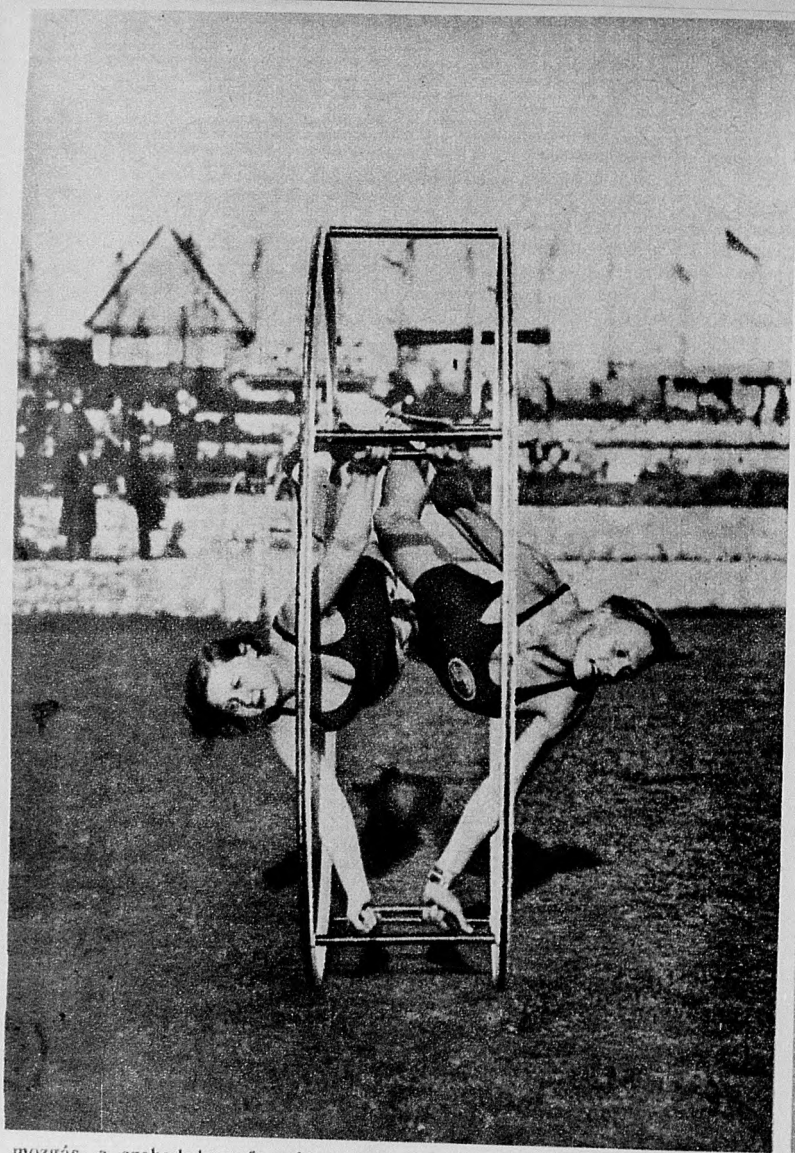
Ideje lenne, hogy valamelyik jótollú tudós, aki tudományán, a tömegek ismeretén kívül a riporter tollával is rendelkezik, megírná, hogy miért kellene minden embernek — versenyzési vágy nélkül — naponta két-három órát sportolni. Most nem orvosi tanácsokra gondolunk, Victor Hugo magyar orvosára, aki a nagy francia zseninek azt a tanácsot adta, hogy naponta gyalogoljon egy órát és dobja ki az ablakon orvosszereit: a

Görgő

DÉLIB

Ketten
a görögön

mozgás, a szabad levegőn végzett séta jobban s többet használ néha a legcsodálatosabb szérumnál is. Sportolni nem betegesen, hanem egészségesen kell. Nemcsak azért, hogy erősebbek legyünk, hanem azért, hogy harmónikusabbak, szebbek legyünk. Lehet-e több és nagyobb után vágyakozni ideges, kelekótya eszmékkel és jelszavakkal összezúfolt korunkban, mint szépség és harmónia után?

Annak ellenére, hogy a sport milliós tömegeket hódított meg, mindig akadtak emberek, akik anélkül, hogy maradiak, konser-

vatívok, ősdiak lettek volna, nem helyeselték a versenyláz baktériumainak elterjedését. Véleményüket nem is rejtették véka alá és sok másnak is felnyitották a szemét, rámutatva a versenysport gyakori elfajulására, a szomorú durvaságszériákra, amelyek az ökölmérközéseket vérfürdővé, a focimeccseket pedig csonttörőpályává alakították át. Ma már ezer és ezer ilyen ember sportol, de nem a sport hódította meg őket, hanem ők a sportot.

Mint eső után a friss nedves erdei földből a gombák, tucatjával nőnek ki az új

sportegyesületek külföldön, ahol nincs versenyzés, a cél: szépen játszani testünkkel, megfigyelni az izmok rugalmas munkáját, átadni magunkat annak a csodálatos érzésnek, amely a testünk feletti uralmat jelenti. Ennek az új sportelméletnek egyik legkedvesebb tornaeszköze a játékkerék, amelynek vékony, de erős váza, küllői helyeként viszik, forgatják a testet s ügyességre ösztökélik. Fűves, pázsitos nagy kertekben rohanak, pörögnek, hintáznak ezek a játékkerekek és nincs más céljuk, mint az önmagáért

való, magafelelt játék. Gyerek, felnőtt és az idősebb generáció is veszély nélkül vághat neki ennek a sportolásnak, biztos lehet, hogy sem izmait, sem szívét, tüdejét nem fogja idő előtt elnyúni.

Aki köztük tartozik, az nemcsak sporttárs, hanem hívő is. Hívője annak, hogy az igazi sport, ahonnan a versengés ki van zárva, csak most éri gyermekkorát. Ezek nem forradalmárok, valamennyien az emberi józanság fejlődését várják, a szépség és harmónia törvényeinek az uralmát. Magyaror-

A görgő művészei

DÉCIBAB

Görgőverseny

(Holtscher felvételek)

szágon száz esztendővel ezelőtt még állt egy „Hetz amphiteátrum.” Állatviadalok divatoztak itt, de nemes verseny is zajlott porondján. Két élő gunárt kötöttek egy akasztófászerű gerendára és a nemes versenyben résztvevő két legény jókora rántásokkal igyekezett a szerencsétlen állat nyakát elszakítani. A győztes az lett, akinek ez hamarabb sikerült. Nos, ahogy ez elmúlt, ahogy az állatkínzások eltűntek a sport mezejéről, úgy eltűnik idővel az emberkínzó versenyzés is.

Az optimisták azt mondják: még megér-

jük valamennyien. A pesszimisták szerint a harp és a versenyzés ösztöne ősi és örök. De csak a primitív embernél, tegyük hozzá. Aki hisz abban, hogy az emberevés aran-juezi korszaka már elmúlt, csak a szépségben és a harmóniában (ez a kettő egy) tudja látni a sport igazi értelmét.

György László

VISSZAPILLANTÁS

A TAVALYI SZÍNHÁZI ÉVAD ESEMÉNYEIRE

Most hogy teljes gőzerővel folynak már az előkészületek a színházak táján, nem lesz érdektelen utoljára mégegyszer visszapillantani a tavalyi színházi esztendőre.

Hátha jó tanulság lesz... Kezdjük a seregszemlét előről.

Kezdjük a *M. Kir. Operaházzal*. Sok-sok repriz volt a műsoron és sok neves külföldi művésszel tették változatossá a repertoárt. Nevezetes napja volt egyébként az intézetnek szeptember hó 27-ike, amikor a színház megülte fennállásának 50-ik évfordulóját.

Az első premiert november 28-án tartották meg, ekkor mutatták be ugyanis *Strauss* Richárd „*Arabella*”-ját. — Január 9-én ismét nevezetes napja volt az Operaháznak; ekkor *100-adszor* adták *Poldini* Ede „*Farsangi lakodalom*”-ját. Ezután jó hosszú szünet állt be és csak március 1-én volt a legközelebbi bemutató, ez *Hubay* Jenő „*Milói Vénusz*”-a volt. — Március 4-én megülték a „*Bajazzók*” 350-ik előadását, ez olyan dátum, amely ritkaság-számba megy Operánk annaleseiben. — *Kodály* Zoltán egy művel szerepel az idei repertoáron, ez a „*Kuruc mese*”, melyet március 13-án mutattak be. — Ezután még csak egy újdonságot hoztak ki: „*A láng*”-ot, amely azonban nem világolt soká és csakhamar el is aludt...

A *Nemzeti Színház* gárdájáról fel kell jegyeznünk, hogy meglehetősen sokat dolgoztak, ámbar ez nem jelenti egyúttal azt is, hogy sok eredményt értek is el... Szept. 29. volt az első bemutató: „*A hűség*”, írta *Somogyváry Gyula*. Közvetlen utána új bemutató következett: *László* Miklós vígjátéka: „*A legholdogabb ember*”, amely, ha sokat nem is ment, de legalább jó szerepeket hozott a színészeknek. — Okt. 19-én *Hauptmann* Gerhardt drámája, „*Károly császár rabja*” című váltotta fel *László* Miklós vígjátékát. Ez se ment valami fényesen. Egy hónappal később, pontosan: nov. 18-án *Antoine* *Lery* „*Szembekötősdí*”-je volt a műsoron. — Dec. utolsó napján a színház egyik kiváló művészeinek, *Garamszeghy* Sándornak: „*Matyószerlem*” c. vígjátéka került színre, rá 18 nappal megjött végre az óhajtott siker: „*Baskiresev Mária*” előadásával, *Bajor* Gizivel a címszerepben. Tulaj-

donképpen ez volt az első igazi, a régi hagyományokhoz méltó siker. Ezt követte az „*Ének a búzamezőkről*” című színjáték, amely tudvalevőleg dramatizált mű. *Móra* Ferenc írta meg előbb regényben, azután *Góth* Sándor és *Relle* Pál színpadra írták át. Ezután más újdonságot mutatott be a Nemzeti Színház: *Zilahy* Lajos „*Az utolsó szerep*”-ét márc. 1. mutatták be; ápr. 5. pedig *Jerome* K. *Jerome* „*Valaki járt itt*” c. színművét adták. Utána felújították „*Stuart* *Mária*”-t, *Tasnády* Ilonával a címszerepben. A darabot idegen rendező, *Hermann* *Höbbling*, a bécsi Burgtheater igazgatója rendezte. Az utolsóelőtti bemutató máj. 3-án volt: *Thury* Lajos „*Az új vár*” c. színműve. Végül *Lengyel* Ernő értékes darabja, a „*Császárpáradé*”-ja volt műsoron.

A *Vigszínháziaknak* is lépést kellett tartaniok többi kollégáikkal. Szept. 22. a „*Dodsworth*”-tal kezdték, amelyet csakhamar felváltotta *Molnár* Ferenc „*Az ismeretlen lány*” c. színműve, *Darvas* Lili-vel a címszerepben. Utána *Bus* *Fekete* *László*: „*Születésnap*”-ját vitték keresztvíz alá, amely azonban a születésnapját is alig-alig érte meg, mert hiszen már január 19-én új darabot játszottak: „*A szerelem nem olyan könnyű*”-t. Ezt felváltotta a „*Reménység*”, gondolván: *nomen est omen*... Annyi bizonyos, hogy ez sem érte el a várt sikert s hogy mégis volt „*Ezüstlakodalom*” is a repertoáron, az csak annak köszönhető, hogy *Gerald* *Gerdy* úr csakugyan írt egy ilyen című darabot és a színház elő is vette május 2-án, gondolván, hogy az ötlet „*Jó üzlet*”-nek fog bizonyulni... Habár „*Nem olyan időköt élünk*”, mégis elő kellett venni ezt a darabot is... A deficitet — remélték a színháznál, — majd kiegyenlíti a *Kék Madár!*... S lehet, hogy igazuk volt. A *Magyar Színház* szezóját a „*Muzsikások*” vezették be; repertoárján dühöngött a *Rúgalom* s ez jó, hogy így történt, mert elég soká adták. A *Hátvany*-darab, a „*Lánc*” sikere felett sokat vitatkoztak pro- és kontra. Január 26-án *Bónyi* *Adorján* „*Viki*”-jét adták elő, majd márc. 22-én a „*Szentpétervár*” c. dráma hozott méltó sikert. Utána *Halász* *Imre*, *Békéffy* *István* és *Ábrahám* *Pál* „*Történnék*” még

csodák" e. zenés vígjátéka volt soron, melyről azt jósolták, hogy nyáron is fog menni. Persze: voltak pesszimista gondolkodók is, akik megdöntötték ezt a véleményét, ők jól tudták, hogy a mai világban nem történnek afféle csodák...

A *Városi Színház*, mint önálló vállalkozás alig-alig produkált valamit. A színház alkalmi alakulásoknak albérlébe volt kiadva és a produkciójuk is legtöbb esetben magukon hordták az albérlé bélyegét. Többnyire felújítások szerepeltek a műsoron. („Elizondói lány“, „Szerelmi bájjal“) itt-ott volt egy-egy eredeti bemutatás is („Gépember“.) Utána bezárták a nagy hodályt, nyári pihenőre térve művészek, műszakiak...

A *Fővárosi Operett Színház* elmúlt szezonjának sikere gyászkeretbe kívánkozik. A legjobb akarattal sem tudták sikerre vinni a darabjaikat. A „Nápolyi kaland“ rossz kaland volt és csak az „Én és a kis ösém“ hozott egy kis pénzmagot a házhoz. Március 21-én már le kellett venni a darabot. Ekkor a „Grand Café“-t játszották. Ez a darab azonban szintén nem hozta meg a várt sikert, mire radikális eszközökhöz nyult az igazgatóság: ápr. végén bezárta a színház kapuit... Azóta ezen a vidéken minden csendes volt.

Hasonló szomorú sors érte a *Király Színházat*, azt a nagymultú művészpályát, amelynek megalapozásában néhai jó Beöthy László oly végtelen szeretettel buzgolkodott. „A szegény ördög“ volt a megnyitó darab címe, mintha csak önmagát mutatta volna be az igazgató... Sikerről természetesen szó se lehetett, mire a „New York szép“-t tanulták be hirtelen (okt. 27.), de ez se hozta meg azt a sikert, amely valamikor, a Magyar Színház rezsimje alatt, talpra állította a színházat. Ezután még két darabbal erőlködtek: a „Félórás feleség“ és a „Fenséges asszony“ akart a fórumon dirigálni, de — mit tesz a műzsák istene, — mindketten rövidesen elvonultak a szereplés színteréről, díctelen siker közepette. Erre a színház igazgatósága rezignáltan bár, de mégis erélyes lépésre határozta magát: nov. 20-án megszüntette előadásait. Utána a szegedi színház vendégszerepelt itt, kihozva *Kálmán Imre* „Montmartrei ibolyá“-ját. Ám, az ibolya is ép, hogy kinyírt, utána, szegény, ez is elfonnyadt...

A *Belvárosi Színházban* az első előadás „Az oroszán“ megjelenése akarta szenzációssá tenni. De a hatalmas állat itt

ugyancsak összezsugorodott, mire nagy „Hajsza“ következett, de a „Döntő éjszaka“ is semmisnek bizonyult. Erre megjelent „Egy nő, akinek multja van“ ez már igen, ez már kellett a publikumnak, aminek élénk bizonyítéka, hogy domináló szerep jutott számára a színlapokon... Márc. 9-én a „Becsület nem szegény“ e. darabot tüzték ki, ezt hamarosan felváltotta *Fodor László* külföldet megjárt színműve: „Egy asszony hazudik“, amely szintén kasszasikert jelentett. A sikeres darabokhoz tartozik még a „Vallomás“ is, amely sok színművészek volt az ugródeszkája... Az *Andrássy-úti Színház* ismertebb darabjai voltak: „Leányálom“, „Egyszer vagyunk fiatalok“, „Geraldine“ és *Molnár Ferenc* két darabja: „A cukrásznő“ és „Menyegző“. Ez utóbbi kettőt a Magyar Színházban játszották tovább május 29-től. A sok vihart látott *Kamara Színház* „Az abbé“-val kezdte, a „Genf, 1934“ volt a soron következő második darab. Ám, az igazi sikert csak a „Százhuszas tempó“ hozta meg, mely máj. 3-án elérkezett a 150. előadásához. A kis *Bethlen-téri Színpad* is változatos műsort produkált. *Kelemen Viktor* „Tied leszek!“ e. vígjátékával kezdték az elmúlt szezont, ezt felváltotta a „Randevű“, mely után a „Joske“ és „Péntek este“ következett. Márc. 23-án „Simon Judit“ került színpadra, de erre a darabra igazán elmondhatni, hogy „Szegény, kicsi féreg nem tudott megnőni“, hiszen 3 hét mulva már a „Katz bácsi“ mulattatta a periferia hallgatóságát... A *Pesti Színház* előbb operettel kezdte s bár megállapították, hogy „Önagsága nem hajlandó“, bebizonyosodott az is, hogy a közönség is hasonló magatartású volt: nem volt hajlandó jegyét megváltani mindaddig, amíg a dologból nem keletkezett „Lovagias ügy“. Ennek volt is eredménye: május 5-én 50-edszer tapsoltak a Vigaszínház kitűnő együttesének. A *Royal Orfeum*-ban azt hangsúlyoztatták, hogy „Csak egyszer élünk!...“ S bár a cím csalogatónak jöhangzású, — ám a közönség mégsem döntött be, ép úgy mint előzőleg, habár ott a híres *Rubinstein* Erna is fellépett.

Hogy teljes legyen a beszámoló, megemlékezünk arról is, hogy érdemes művészeink közül többen kitüntetésben is részesültek, többen örökre elköltöztek.

...Ez a színészsors. Egy ideig fénylő csillag a horizonton, azután alábukik és eltűnik, — örök időkre.

Erődi Jenő.

ÉN IS VOLTAM RENDEZŐ

Aki rendezett már műkedvelői előadást, tudja, hogy izgalmas szórakozás, szórakoztató izgalom, rengeteg bosszúsággal, örömmel, komplikációval, megoldhatatlannak látszó problémával, összetűzésekkel, sértődésekkel, barátságkötésekkel, elhidegüléssel, flörttel, szerelemmel, esetleg házassággal, esetleg ióvágias ügygel, esetleg sorsdöntő életfordulattal kapcsolatban.

Aki nem érzi magát rettenthetetlen hősnak, ne is kezdjen hozzá. Fuldoklásig belemerül a nehézségekbe és azt se tudja, hogyan evickéljen ki hamarabb.

Aki azonban szereti és tudja is véghezvinni, amit egyszer a fejébe vett; aki tudja, hogy mit akar; akít útjáról nem tántorítanak le se barátok, se barátnők, se társadalmi nagyságok, se szerelmek, se pletykák, se megszólások, se csipős megjegyzések, megnemértések, kéretlen és avatatlan kritikák és aki egyben érzi magában a tehetségek és képességek különféle sokaságát, hogy a legváratlanabb követelményeknek is eleget tudjon tenni, az vágjon neki. Nagyze-rűen fog mulatni mellette. Ember- és életismereteinek tárházát tetemesen meg fogja szaporítani. A felkavart hullámok csillapulása után társadalmi tekintélye és jó hírve lényegesen magasra lendül és az első siker után majd nem hagyják élni, kibázzák a házból a fő pástorra találó műkedvelő avíjak.

Nem is beszélve az attrakción kapva kapó jótékony nőegyletekről és egyéb alakulatokról.

Hogy mennyi gondja van a műkedvelő rendezőnek?! Mit tud arról egy hat gyermekes családapa? A világ minden gondja rászakad a rendező vállaira. Tudjon mindent! Legyen ott mindenütt! Segítsen mindenkin! Legyen ezermester, bűvész, szemfényvesztő, aranycsináló, asztalos, lakatos, mázoló, szabó, divattervező, kárpitos, kellek, építész, festőművész, színész, sűgő, kurtinahúzó, állatszeldítő, hadvezér, taktikus, praktikus orvos, pszichológus, patikus, világfi, Don Juan, bonvivan, Figaro... Főképpen Figaro!

Nem túloztam. Aki már rendezett, tudja! Aki még nem rendezett, csak ezután óhajt rendezni, higgye el. Majd meglátja. A műkedvelő rendező nem lehet eléggé sokoldalú és a fentemlített szakszerűségekre feltétlenül szüksége van, mert mindenki minden panaszával, testi-lelki bánatával hozzáfordul; tőle vár megoldást, segítséget. Jaj neki, ha nem vállalja a mindentudó kuruzsló szerepét.

Ezek után pedig kezdjünk hozzá a rendezéshez.

Darabot kell választani.

Nem könnyű dolog. Ezerféle szempont mértékadó.

Hajdanában a drága, jó mamák azt is ki-

Plhenő

(Schäffer felv.)

kötötték, hogy csak olyan darabban szabad a „kisasszonyoknak” szerepelni, amelyben nem kell csókolózni.

Lehet, hogy a mai drága, jó mamák is osztják a régiek véleményét, de sajnós, senki nem kérdi őket!...

A műkedvelő rendezőnek mindenesetre nagy könnyebbség. Az ezer szempontból egy megsemmisül. Még mindig marad kilencszáz-kilencvenkilenc. Nem fogom valamennyit felsorolni (mondom megnyugtatóan), csak a leglényegesebbeket.

A legnagyobb baj az, hogy a jó darabokat már egytől egyig előadták a budapesti színházakban, kitűnő előadásban, nagyszerű díszletekkel. Ma már a piripócsi és mucsai atyafiak is megteltek kulturigénnyel, kritikával, önálló, egyéni véleménnyel, ha nem is járatosak budapesti színházakba. Mert ott van a rádió, hallhatnak benne művészi, szép beszédet, tapasztalhatnak ügyes rendezést, jó és rossz előadást egyaránt. A rossznak is megvan a maga negatív nevelőhatása, mert mindenki feltétlenül megtanulja belőle, hogy mi az, ami nem jó!

Bármennyire is serkentené a rendező művészi ambícióját a budapesti színházak legnagyobb sikerű slágerdarabja, hozzá ne nyúljon! Hiába gondolja magában: hiszen olyan egyszerű az egész; olyan természetes; nem is kell hozzá művészet, csak élet, emberiség; ezt akárki meg tudja csinálni!

A műkedvelő rendező úr téved! Minél természetesebb valami, annál nehezebben érzékelni a műkedvelő színész, aki gyakorlatlan-ságánál fogva nyársat nyel a színpadon; galuskát, köveket hord a szájában; karjai, lábai, kezei alkalmatlan botokká, seprűkké válnak; útjában van önmagának.

A műkedvelő rendező álmodozzék álmatlan éjszakáin művészi ambícióiról; alkudjék meg önmagával és a helyi viszonyokkal; nyelje le elképzeléseit és hallgasson józan észére.

Legjobban teszi, ha olyan darabot választ, amely néhány éve lekerült ugyan műsorról, de testi és szellemi épsége — egészséges alkotásánál fogva — nem változott. Sem a rozsdá, sem a penész ki nem kezdte. Sem a divatból nem ment ki avult mókákkal, szentimentális frázisokkal, kirobbanó tírádákkal.

Vagy fantasztikus darab legyen, vagy életes. Örökemberi tulajdonságokkal karakterizált alakokkal. Örökemberi problémákkal.

Kiadó

kétszobás komfortos
lakás fürdőszobával.
Bővebbet Dohány ucca
10 sz., házfelügyelőnél

De vigyázzon a műkedvelő rendező úr arra is, hogy eszébe ne jusson valami régi klasszikus darabot előadni... Bánk bán, vagy Ember tragédiáját, Shakespeare, vagy Goethét, vagy Schillert! Ne tegye!

Maradjunk csak vigiáték mellett. A műkedvelőelőadások publikuma határozottan nevetni akar és nem sírni, jajveszékelni saját és az emberiség sorsán.

Azt is jól teszi a rendező, ha rövid darabokat választ. Inkább egyfelvonásosokat, lehetőleg kevés szereplővel.

Ezt saját, jól megfontolt érdekében teszi. Kevesebb szereplővel, az arányszámítás törvényei szerint, kevesebb baj van, mint sok szereplővel. És a rövidebb darabot hamarabb meg lehet tanulni, mint a hosszabbakat. És különálló darabokban riválisokat, ellenségeket is foglalkoztathat, akik a tekervényes bonyodalmú és elkülönülési kisvárosi élet társadalmi furcsaságai mellett nem szerepelnének egy és ugyanazon darabban, de egymástól függetlenül igen.

A műkedvelői előadás célja pedig meg is követeli, hogy minden klikket egyformán foglalkoztasson a rendező az előadásban. Minél szélesebb rétegek érdeklődését kell felkelteni.

Ha a rendező régi darabot választ, nem kell attól félni, hogy túlmerész hangja megbotránkoztatja az erkölcsöket.

A közönség szereti mindig a romantikát. A Jó dicsőséget, a Rossz sarokba állítását; szereti az egymásért küzdő szerelmes szíveket; szereti az enyhe gúnyt; a Rosszat még boldogabban neveti ki, mint bünteti; szereti a tévedések komikumát; a nevetés- ges, önhitt, széllel bélelt figurákat; szereti a garabonciás jellemeket; szereti a társadalmi problémákat, de nem tragikus formájukban és nem szélsőséges kilendülésekben.

Előadásra alkalmas darabokat bőven találunk könyvtárakban, könyvkereskedésekben, fővárosi színházak műsorsorozatában, a Délibábnban, felesleges címetek ajánlanunk. A darabot a rendező úgyis mindig a helyi érdeklődés, igények és kívánalmak szerint kell, hogy válassza. Egy-két cím leírása nem sokat segít; a mellőzött szerzők még is sértődnének; valamennyi előadásra alkalmas darab címét meg helyszüke miatt nem közölhetjük, de aki alkalomadtán tanácsot, útbaigazítást kér, megjelölve pontosan, hogy mire van szüksége, annak a szerkesztőség kétségkívül szíves örömet ad tanácsot és ajánl jó darabokat is.

Sokan a társadalmi színműveket szeretik, mások az operettet, vagy népszínművet, vagy fantasztikus, mesészerű dolgokat vagy kabarétréfákat. Egyénenkénti ízlésnek nem tehetünk eleget általánosságokkal.

Nem is fontos. Fontos csak az, hogy a műkedvelő rendezők hősiességgel és minden harcra készen vállalkozzanak feladatukra... és elsősorban ők legyenek tisztában azzal, hogy mit akarnak.

FILLÉREKÉRT KÖZHASZNÚ KÖNYVEK

I. CSOPORT

KÉZI CUKRÁSZAT

110 receptje sokszorosan ki van próbálva és ha az előírt módon használja fel a hozzávalókat, a legfinomabb tésztákat, jameket, krémeket, fagyalokat játszva elkészítheti és minden egyes kitudóan fog sikerülni. Ára 50 fillér.

A HÁZTARTÁS KÉZIKÖNYVE

280 oldal, számos képpel. Ára füzve 90 fillér.

Kézimunkakincsek könyve

a címe annak a nagyjértékű műnek, amely 147 csodaszép modern kézimunkát, valamint leszámolható öltésmintákkal ellátott kézimunkáit tartalmaz. E könyvben közölt minták alapján rövid idő alatt kevés költséggel szép és izlées, hasznos dolgokat készíthet a kézimunkában kevésbé jártas nő is. Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 2 pengő és 30 fillér

II. CSOPORT

Legjobb szegedi szakácskönyv

Ára 1 pengő 90 fillér.

AZ URIASSZONY

Ára 90 fillér.

300 HÁZI RECEPT

a címe annak a nélkülözhetetlen könyvecskének, melynek alapján játszi könnyedséggel mindenki elkészítheti mindazt, amire a házban és a ház körül szüksége van. Ára 50 fillér.

Három mű ára összesen 3 pengő és 30 fillér

III. CSOPORT

HÁZI CUKRÁSZAT

160 oldalon sorolja fel a cukrászat receptjeit. Ára kötve 90 fillér.

KÉZIMUNKAKÖNYV

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richeleux-mintákat tartalmaz, még pedig hetszáz szebbnél-szebb rajzban. Ára 90 fillér.

KIS SZAKÁCSKÖNYV

Ebben a könyvben 144 receptet közlünk, amelyeket sokszorosan kipróbáltak. Terjedelme 64 oldal. Ára 50 fillér.

Három mű ára összesen 2 pengő és 30 fillér

IV. CSOPORT

ÁLMOSKÖNYV

E könyvecskében foglalt különböző álmok jelentőségét hosszú évek komoly tapasztalatai alapján gyűjtötték össze régi és új, erre hivatott tanulmányozók. Ára horoszkóppal együtt 70 fillér.

Az itt felsorolt csoportokba foglalt művek egyenként is megrendelhetők, a portóköltség egy-egy könyvnel 20 fillér. Ha egy csoportot, vagyis 3 könyvet rendel egyszerre, úgy a portóköltséget mi viseljük, csak tessék hivatkozni jelen ajánlatunkra. Utánvétel 75 fillérrel drágább, mert a posta ennyit számít fel. Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától (Budapest, VII, Dohány u. 12)

A HIPNOTIZÁLÁS TITKA

Az egészség és boldogság forrása

A hipnotizálás teljes mellőzésevel, tisztán a képzelőerő nevelésével és irányításával nyújt az autoszugesztívós módszer gyógyulást és megnyugvást a betegnek.

A könyv, amely valóban „Az egészség és boldogság forrása”.

Egy kitünő orvosiró tollából került ki és ára füzve 1 pengő 90 fillér.

Lakatos László :

HÚSZ MONOLÓG

A szórakoztatás egész tüzijátéka röppen fel előttünk a kiváló író új könyvének húsz monológjában. Az olvasó érdeklődését állandóan ébrentartja; pompás megfigyelőképessége, briliáns stílusa Lakatos László új könyvét hasonlíthatatlan érdekességu olvasmánnyá teszik. Igaz szórakozást és el nem múltó élményt jelent a könyv végigolvasása. Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 3 pengő és 50 fillér

V. CSOPORT

Ernyei Frigyes

„A RÁDIÓ ÁBÉCÉJE”

A kezdő rádiós elméleti és gyakorlati tudásának legegyszerűbb építőköveit alkotja ez a 128 oldalas, 80 szövegek közötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre a továbbképzésben legelső sorban van nélkülözhetetlen szüksége. Ára díszes vászonkötésben 60 fill.

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

TOLNAI FRANCIA NYELVTANA

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmas az azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára 50 fillér.

BÉLYEGALBUM

96 oldal, 22 cm. magas, 15 cm. széles. Előrajzolt ábrával elsőrangú segítsége a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő.

Három mű ára összesen 2 pengő és 10 fillér

VI. CSOPORT

SZERELMI TANÁCSADÓ

Többszáz megtörtént szerelmi probléma és gyakorlati tanács a szerelem kérdéseiben. Ára 90 fillér.

MI ILLIK, MI NEM ILLIK

című 62 oldalas, sok képpel tarkított kézikönyv. Ára 70 fillér.

Szerelmi levelező és illemtan

Ára 90 fillér.

Három mű ára összesen 2 pengő és 50 fillér

A VÁNDOR-CIRKUSZ ALKONYA*

NYILATKOZIK A JUBILÁLÓ DIREKTOR ÉS MISS OCEÁNIA, A VILÁGHIRŐ MŰLOVARNŐ — A FOGATLAN „HERKULES” — JEGYVÁLTÁS TERMÉSZETBEN

Vidám ütemben pereg a dob és széles harogással ömlik a réztrombita öblös szájából egy régi, elfeledett induló tüzes melódiája.

A falu népe kitódul az uccára. Végig a főútcán lassú menetben parádéznak be a „cirkuszosok”.

Elöl egy aranycsótáros, tüzes kis póni rajta délceg tartással ül egy világszép leány, aki csókokat dobál az út két oldalán állókra. Mögötte két békés lovacska húzza a nagy komédiás kocsit, mozgó palotáját a most bevonuló vándorkomédiásoknak. Utána még vagy két-három kocsit, megrakva felszereléssel. Majd a vadállatok ketrecai következnek, hogy legvégül apró kis kordé zárja be a sort, kordé, melyen egy szörnyű módon kifestett bohóc bolondoskodik, figurázik, nagy gaudiumára annak a sok gyerkőcnek, akik fáradhatatlanul lolholnak a fura menet nyomában.

A piactéren leszerel a díszes társaság és azonnyomban hozzáfog a nagy cirkuszátor megépítéséhez.

Mert estére már ki is van tűzve az első díszelőadás...

Igy ment ez már sok tíz évvel ezelőtt is, mikor még nagyanyáink álmélkodtak a vándorkomédiások művészetén, kacagtak a hisztesképű pojáca bohókás, idétlen mozdulatain.

Manapság bizony már bealkonyodott a vándorcirkusznak és cigányos kedvű népének. Nagyon megcsappant már irántuk a falusiak érdeklődése. Bár eddig sem volt valami fényes az életük, de azért csak valahogy megélték, mint az Isten madarai... Ma azonban már bizony a nyomorúsággal kell megküzdeniök és alig tudják megkeresni a betevő falatjukat...

Az országutak örök vándorai...

Véletlenül Nagykátán voltunk, hogy megérkezett ide és tanyát ütött egy kis cirkusz-társulat. Javában épül a nagy ponyvasátor, amikor elmegyünk, hogy bekukkantsunk kissé a mai vándorkomédiások életébe.

— Merre van a direktor úr? — kérdezzük azt a dereshajú embert, aki éppen a trapézt szereli fel nagy igyekezettel.

Bizalmatlanul kikérdez, miért keresem az igazgató urat... Végre, hosszas magyarázkodás után, megnevezi magát:

— Én vagyok, kérem az igazgató... — Majd mentegetőzve mondja:

— Mert hogy előfordult már, ilyenkor jött a végrehajtó...

Petter János cirkuszigazgató úr, aki egy-

személyben műlovar, oroszlánszelidítő, mesterbirkózó, sőt zsonglór is — amelletttitkára, murkása, zenekarvezetője és gondozó atyja a társulatnak — beszélni kezd:

— Negyvenöt esztendővel ezelőtt, ebben a rozoga komédiáskocsiban láttam meg először a napvilágot... Azaz hogy fákyavilágot, mert éccak volt... A debreceni országúton... Apám híres mesterbirkózó és céllövő, anyám gyönyörű műlovarnő volt... Jómagam már korán megtanultam a cirkuszi mesterség minden csinját-binját...

Igy jártuk az országot szüleimmel, egészen addig, míg húszéves lettem, amikor is meg-nősültem és önállósítottam magamat, azaz külön trüppöt alakítottam... Huszonöt éve vagyok cirkuszigazgató!... Meg is ünnepeztük egy nagyszerű díszelőadással a jubileumomat; éppen Tápíószelén voltunk... A közönség ugyancsak ünnepezt, mert bemutat-tam a kettős halálugrást is, amit mostanában ritkán szoktam csinálni... Nagyon nehéz és hát... Mi tagadás, nem vagyok már olyan holtbizonyos a dologban, mint fiatal gyerkőc koromban...

A feleségem a legkitünőbb táncművésznő egész Európában... Tessék megírni egész bátran! Ez így van... Uralkodók által elismerve...

Négy tag van szerződötve a társulathoz, a két kisfiamon kívül... Nyolc ló, négy orosz-lán, két medve és három majom... Ja igen, még öt nagyszerű kutya is van...

Majd bemutatok mindenkit kérem... Itt vannak a kisfiaim, éppen próbálnak...

A „kisfiúk” — két morcos tekintetű óriás — tényleg próbálnak. Egymást lapítják, gyö-möszölik a porondon. Erőművészek. Kíváncsi vagyok, hogyan páholja el az apjuk őket, ha rosszalkodnak!

Gázi?... Az „simon”...

Beszélgetünk az örökké szomorú „Dummer August”-tal és Kovács úrral, a törpével, aki egyébként a társulat legelegánsabbán öltözött tagja... Megnézzük a csipás majmokat, a dűnnyögő, álmos medvéket, majd borzongva állunk meg a nagy him oroszlán, a „Her-

Kiadó

háromszobás komfortos lakás. Bővebbet Sip ucca 10, házfelügyelőnél

* A szerző felolvasta a rádióban

ÁGHIRÓ
ZETBEN

ítő, mes-
mellett tit-
gondozó
zd:
t, ebben
meg elő-
aklyavilá-
eceni or-
rköző és
volt...
cirkuszi

el, egész
is meg-
at, azaz
önöt éve
is ünne-
a jubi-
nk... A
bemutat-
mostaná-
yon ne-
yok már
nt fiatal

művész-
ni egész
által el-

ulathoz,
y orosz-
Ja igen,

... Itt
...
ü óriás
ik, győ-
Kíváncsi
ket, ha

Dummer
vel, aki
öltözött
okat, a
rzongva
„Her-

ortos
ucca

BÁB

kules" ketrece előtt. Így közelről szegény Herkules roppant szájalmas látványt nyújt. Ugy látszik, végegyengülésben szenved. Egy kissé rühes is, ezért állandó foglalatosság-képpen vakarózik. Előadások előtt, gondolom belladonnával fényesítik a szeméit és szapanhabbal imitálják a tajtékot a szájába...

— Magunktól vonjuk el a falatot — mondja az igazgató, — csak hogy az állatok ne szenvedjenek hiányt...

Most kíváncsian előlbben miss Oceánia, műlovarnó és kötél-táncosnő. Mődfellett keccses jelenség. Bemutatkozunk és sietünk meg-intervjúvolni a művésznőt.

— Mióta működik a társulatnál?

A művész nő szétnéz, látja, hogy az igazgató visszament a vadállataihoz.

— Ennél a vacak társulatnál?... — mondja.

— Van már nyolc éve, hogy először idejöttem... Bár ne jöttem volna... Micsoda sikereim voltak nekem, uram, micsoda sikereim... Dehát ittragadtam, ennél az ordénáré társulatnál... Nem mondom, szeretem őket, a dirit, meg a feleségét; csak hát én nem ilyen közönséghez vagyok szokva, mint ezek... Nem értik meg a magasabb művészetet!

— Mennyi gázsija van, művésznő?

— Gázsija...? — kérdezi mődfellett csodálkozva. Majd lakónikus rövidséggel teszi hozzá: — Az simon! Jól nézne ki szegény direktorom, ha gázsit kellene fizetni a tagoknak. Járnai éppenséggel járna, dehát ha nincs. Ha látjuk, hogy van egy kis bevétel, kiszorítunk belőle, amennyit csak lehet...

Két tojás, vagy hat cső kukorica..

A direktorné asszony, aki táncosnő mi-volta mellett még a pénztárt is kezeli, nyilatkozik a cirkuszjegy árairól:

— Mostanában nagyon le kellett szállanunk, a helyárakkal. Ha nagyon drágák a jegyek, nem jön senki a cirkuszba. Ugy is hirdetjük: filléres cirkusz! A legdrágább hely ötven fillér. De már húszért is igen rendes helyre adunk jegyet. Persze, soknak még ennyi pénze sincs, főleg a gyerekeknek; hát ezért másfajta valutát is bevezettünk. Meg lehet váltani a jegyet két tojással, vagy hat cső kukoricával... Így mi is jól járunk, meg ők

**Számoljon
a helyzettel**
Ne szórja a filléreket!
Ma az egyetlen

6

filléres délutáni lap a

ÓRAULSÁG

**Minden ízében magyar,
eleven és megbízható.**
Hírszolgálat a hiváló!

is. Igaz, hogy néha már nagyon únjuk a sok rántottát, amit főzünk a tojásból...

Búcsúznak a kedves komédiásoktól. Nem-sokára kezdődik a diszeloadás és a direktor, meg a házanépe ugyancsak sűrű-forog, hogy minden rendben legyen akkorára.

Ahogy kilépünk a sötétedő térre, gyerekeket látunk a ponyvafal körül settenkedni...

Ugyanis van még egy módja — a pénzen, kukoricán, meg tojáson kívül, — hogy valaki jegyet válthasson az előadásra. Egy ósrégi módja, amiről a direktorné elfelejtett említést tenni: nem egyéb, mint egy bugylibicska, amivel a pendelyesember kis lyukat hasít a fakult, viharvert sátorponyván...

Barát Endre.

LÁTNIA KELL

AZ ŐSZI LAKBERENDEZÉSI ÉS HÁZTARTÁSI VÁSÁRT

**AUGUSZTUS 30—SZEPTEMBER 9
33—50% UTAZÁSI KEDVEZMÉNY**

**IPARCSARNOK
BELÉPŐDIJ 80 FILLÉR**

DÉCIBÁB

93

Irja:
Dr. HEKS IMRE
 orvoskozmetikus

A korai öregedéstről

Valljuk be őszintán, a nők — álljanak bár a műveltség magasabb, vagy alacsonyabb fokán — nem akarnak megöregedni és az öregedés látható jeleit minden erejükkel palástolni igyekeznek. Ez a törekvés helyes és érthető is, hiszen a gyorsan tűnő évek a legszebb teinten, a legtökéletesebben konzervált bőrön is nyomot hagynak. Minden életmegnyilvánulás, testi és szellemi munka az emberi organizmus sejtjeinek elhasználódásával jár és a szervezet regeneráló képességétől függ, hogy az utánpótlás lassabban, vagy gyorsabban megy-e végbe. Ezen élettani folyamatokban nagy szerepük van a belső elválasztású mirigyeknek, melyeknek váladéka (hormonok) a vérkeringés útján a test minden részébe eljut és az életfontosságú szervek életműködését szabályozza.

A korrallal a sejtek anyagcsereforgalmában állnak elő zavarok és ezzel kapcsolatban lecsökken a test rugalmassága és testi szellemi frissessége is alábbhagy.

A fiatalítás problémája nem kultúrjelen-ség. Ez a kérdés már a legrégebb idők óta foglalkoztatja az emberiséget. A modern orvostudomány a belgyógyászat, sebészet és az orvoskozmetika módszereivel harcol a korai öregedés ellen.

A belgyógyászat a vérmirigyek hormon-koncentrációját injekciók, vagy tabletták alakjában veszi be a szervezetbe, hogy ezek segítségével megszüntesse a sejtek anyagcsere-zavarát.

Woronoff, Steinach és a többi kutatók a szekréciós mirigyeknek műtéti beültetésével igyekeznek a szervezetet megfiatalítani.

Az orvoskozmetika és a kozmetikai sebészet pedig az öregedés látható külső szimp-

tómiát tünteti el számtalan bevált beavatkozás, illetve műtét segítségével.

A ráncosodás normális körülmények között és megfelelő életmód mellett csak a negyvenedik életév után következik be. Ha tehát ennél fiatalabb egyén arca kezd ráncosodni, ott mindig valami kiváltó ok idézi elő ezen folyamat idő előtti kifejlődését. Ilyenek: súlyos gondok, sorscsapás, szerencsétlenség, súlyos betegség és a túlhajtott fizikai, vagy szellemi munka. Az ilyen munkát végző egyén, ha túlprodukciónak megfelelő pihenéssel nem egyensúlyozza ki, úgy lelkileg, mint testileg bizonyos visszaesést mutat és külseje hamarosan kimerültté, öregedővé válik.

A ráncok keletkezésének megakadályozását szolgálja az általános testápolás keretén belül végzett célszerű és gondos arcápolás is, melynek helytelen alkalmazása kellemetlen szépség hibát okozhat.

Sokan ezt a célt különböző szépítőszerek felrakásával akarják elérni, ami a rendszeres ápolás híján, ahelyett hogy használna nagyon árt az arcbőrnek.

Aki nem akar korán megöregedni, tartózkodjék minden felesleges izgalomtól és haragos kitöréstől, mert ezek mindegyike nyomot hagy az arcon. Védje magát lehetőleg az időjárás viszontagságaival szemben (erős szél, eső vagy havazás), rendszeresen izzadjon valamely sportot, táplálkozzék mértékletesen és ne hanyagolja el a szórakozást sem, mert mindezen tényezők hathatós módon működnek közre a szépség és ifjúság megőrzésében.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáférőknek levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrtünk meg.

Monica, Arad. Nagyon nehéz dologra akarnak vállalkozni, mert a filmnél túlságosan is sokan vannak. Legfeljebb csak arról lehetne szó, hogy statisztáljanak, ami még nem nyújt teljes megélhetést. Ezt a tervet is csak úgy tudnák megvalósítani, ha Pesten tartózkodnának és a megélhetésük biztosítva lenne. Természetes, hogy vannak esetek, amikor valaki a filmen karriert csinál, de ez kivétel, mert nálunk elsősorban az ismert színészek közül választják ki a filmszereplőket is.

F. Gábor. A bizonytalan jövő, ma valamennyiünket fenyeget. Ez azonban nem befolyásolja a házassági — kedvet. Véték lenne az Ön részéről, ha a bizonytalan jövő miatt nem

merne boldog lenni. Vegye nyugodt lélekkel feleségül azt, akiről úgy érzi, hogy lelkének „másik fele.” Ha ő is szereti Önt, akkor egyesült erővel meg fognak küzdeni a jövővel. Különben sem helyén való az Ön nagy pesszimizmusa. Ez teljesen megmértelyezi az életét. Aki folyton az eljövendő rossztól retteg, folyton az eljövendő bajok fölött kesereg, az minden rosszat kétszer él át. Egyszer, miközben retteg a sorsesapásoktól, és másodsor, mikor már nyakába zúdultak a bajok. Nem helyes elv! Legyen bátorsága a boldogsághoz!

Kassai Vilmos. 1. A színpadi írók tagjai a színpadi szerzők, a komponisták pedig a zeneszerzők Szövetségének. Ezek a szervezetek aztán gondoskodnak arról, hogy a műveket jogtalanul elő ne adhassák és hogy a jogdíjakat beszolgáltatassák a szervezeteknek, amelyek továbbítják az illetékeseknek. Persze, elkallódnak így is dolgok, de hát arról nem lehet tenni. 2. Néha kosztümökkel és díszletekkel játszanak, néha azok nélkül. 3. Teljesen igaza van, de hát mindez a Studióra tartozik.

Árvácska. Öröm nélkül nagyon szomorú az élet fiatal leány számára. Nem szabad azonban ennyire fásultnak, ennyire csüggedtnek lennie. Ki kell küzdenie az örömet, a megelégedést, a boldogságot. Próbáljon meg erősen akarni! Meglátja, ha a vidám, kellemes vasárnap reménye kecsgetteti, szívesebben, jobb kedvvel fogja végezni irodai munkáját. Az bizonyos, hogy ezért az elfoglaltságért nagyon rosszul fizetik, de ma oly nehéz álláshoz, munkához jutni, hogy nagyon meg kell becsülnie ezt a keveset is. Mi zárkóztatásában, gyanakvásában látjuk a hibát. A hivatalában bizonyára vannak jókedvű, helyesen

Sorban és — shortban!

(Schäffer felv.)

Kiadó

kétszobás lakás. Bővebbet Sip ucca 10, házfelügyelőnél

viselkedő kisleányok, csatlakozzék hozzájuk, ránduljon ki velük. A budai hegyek, a budai erők természeti szépsége meghozzák az Ön életkedvét, munkaszeretetét, helyes gondolkodásmódját. Kérjük értesítsen bennünket, megfogadta-e tanácsunkat? Reméljük, hogy a következő levele már sokkal vidámabb, sokkal bizakodóbb lesz.

Szugaj. A Vajda János-társasághoz tessék írni. (Andrássy út 23.)

Ujpesti olvasó. Paramount-studió. Hollywood, Calif. Természetesen angoltul.

A. Ferenc. Budapesten, Elnök ucca 1. sz. alatt van a textil iskola. Bizonyára a szövészeti ügyben is ott tudnak felvilágosítást adni.

Anna-Mária. A kislány sohasem ismert korlátot, mert mindent megengedtek neki. Ez magyarázza a gyermek durvaságát, szófogadatlanágát. Leghelyesebb lenne, egy évre szigorú intézethez adni. Ott leszokná a féktelen dühkitöréseket. Az életben nagyon sok önuralomra, önfegyelmezésre van szükség. Ha mindent utána engednek, teljesen elrontják és tönkre teszik az életét. Az anyának első kötelessége az, hogy mindig azt tartsa szem előtt, ami gyermekének hasznára válik. Ez a szempont lehet csak cselekedeteinek rügója. A túlzott kényeztetés nem szolgálja a gyermek boldogulását, sőt kerékkötője lesz — tehát kerülni kell!

Egy esők és más semmi. Leveléből nem tűnik ki, hogy tulajdonképpen mire vonatkozzalag óhajt tanácsot. Egyébként 2 év nem olyan nagy idő két szerető szív előtt. Az az illető asszony is, reméljük, épp olyan érzellemmel lesz maga iránt, mint most.

Ki találta el. Rákóczi út 76. szám alatt lakik. Körülbelül 47–50 éves lehet, nős.

Anyu. Kedves Asszonyunk, vannak az életben fájdalmas időszakok, amikor összeszorított foggal kell szembenéznünk a valósággal. Ilyenkor az illúziókat el kell hesegetni — de ezek a megismerések és leszámolások ha fájdalmasak is, sokszor igen hasznosak. Új irányt szabnak életünknek és megszerzik lelki egyensúlyunkat. Az bizonyos, hogy a szerelem majdnem minden más érzésnél erősebb és elnyom minden más

érzést — de ilyenkor meg kell hallgatni a lelkiismeret szavát! A szerelem nem tolhatja félre életútunkból kötelességeinket. Aki nem jó anya, az nem lehet jó feleség sem. Tessék ezen egy kicsit gondolkodni. Várjuk levelét. Szeretettel érdeklődünk sorsa iránt. Elismerő szavait és meleg üdvözlését hálásan köszönjük.

K. János. Itt adunk egy pár címet: B. R., Csengery u. 28. I. P., Kékgolyó u. 10. P. Z., Prohászka u. 8. P. I., Kékgolyó u. 10. Cs. Gy., Szemlőhegy u. 15. S. L., Jókai tér 1.

V. Vera. A legtöbb levelében említett kellemetlenség félreértésből szokott származni. Az lehet azonban, hogy Önnek rossz, lelketlen emberek kerültek az útjába. Igyekezzék mielőbb elfelejteni a történeteket. Maradjon olyan, mint amilyen eddig volt, jó, bizakodó, előzékeny és szívélyes. Meglátja, célt ér. Ne higye, hogy a gonosz emberek jobban boldogulnak, mint a jók. Mindenkinék megvan a maga keresztje, amelyet élete végéig viselnie kell. Régi igazság, hogyha elcserelethetők a mi gondunkat-bajunkat a máséval, megint inkább a magunk keresztjét vennők a vállunkra. Örülünk, ha felkeresne bennünket a szerkesztőségünkben, hogy személyesen beszélgethessünk problémájáról.

J. Kálmáné. Nem kell szégyelnie, hogy nyíltan és őszintén írj bántatáról. Ebben a rovatunkban minden levélre válaszolunk és minden beérkező levelet alaposan gondold olvasunk el. Megnyugtathatjuk, nincs oka kétségbeesésre. A legtöbb tizenkilenc éves leány mártírnak érzi magát, ebben a korban a leghajlamosabbak világfájdalomra és melankoliára. Ennek pedig egyszerűen az az oka, hogy igen sokat foglalkoznak önmagukkal. Tessék a kisleány idejét pontosan beosztani, természetesen úgy, hogy a komoly munkán kívül jusson olvasásra, sportra és szórakozásra is alkalmra. Ma már néhány fillérért kitűnő könyveket kaphat. Az értékes olvasmány — tapasztalatból tudjuk, hogy igen jó nevelő.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
423-39 és 423-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyanis levágódnék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a Délibáb borítékjának második oldalát

VILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

Viz
színés
játssz
ködö.
14. F
talan
latin
sodik
lett o
helye.
Helyr
28. A
36. I
nak t
tagja
kódott
Füg
lom"-
várat
életne
6. Vis
skála
ban. 9
bizony
15. R
23. A
térén
ember
30. Z

MUTATVÁNY A PÁRISI DIVAT MODELLJEIBŐL

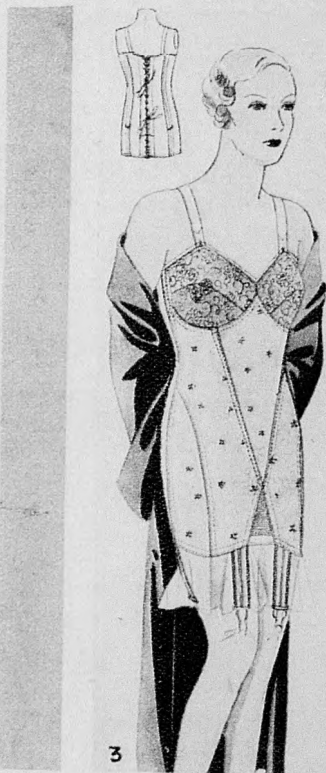
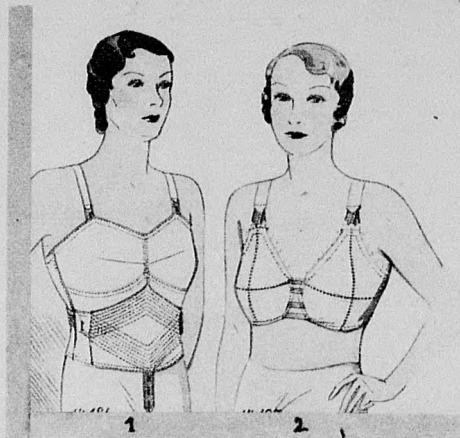
1. sz. Melltartó erős hölgyek számára, hozzádolgozott gyomorszorítóval. A melltartórészt tüllből vagy batiztból készítjük el, a gyomorszorítót keltős szatinból szabjuk s képünk szerint sokszorosan letűzdeljük, ezzel is biztosítva annak jó tartását. Szabásminta rendelésszáma 14.196, ára bérmentve 48 fillér.

2. sz. Ujszabású melltartó, mely sovány és molett alakoknak egyaránt előnyös. A két melltartórészt elől középen gumiszalagok tartják össze. Szabásminta rendelésszáma 14.197, ára bérmentve 48 fillér.

3. sz. Fűzőkombiné hátsó zsinórzárulással és oldalgombolással erős hölgyek számára. A fűzőrész sikerült szabása aránylag nagyon karesúvá teszi az alakot. A melltartórészt esipkeszövetből szabjuk, melyet erős tüllel bélelünk alá. Szabásminta rendelésszáma 14.199, ára bérmentve 68 fillér.

4. sz. Magasan csukódó háloing színes batiztból. Díszül fehér batiztból szabott pántokat alkalmazunk. Tetszés szerint hosszú ujjakkal is elkészíthetjük. Szabásminta rendelésszáma 13.971, ára bérmentve 96 fillér.

5. sz. Célszerű, csinos ruhakötény. Fehér vagy színes vászonzól, illetve kartonzól készítjük el s szélére keskeny esipkét vagy elütő paszpoalt varrunk. Csinálhatunk hozzá rövid vagy hosszú ujjat is a pelerinszerű, harangszabású ujjak helyett. Szabásminta rendelésszáma 974, ára bérmentve 96 fillér.

Ezeknek a ruháknak a szabásmintái a PÁRISI DIVAT kiadóhivatalánál (VII., Dohány uca 12.) ezen hirdetésre való hivatkozással rendelhetők meg.

Rendelésnél kérjük az összeg előzetes beküldését, mert utánvétellel 75 fillérrel drágább.